

Κάπνισμα:

Τάση αυτοκαταστροφής

Ο δηλητηριώδης, τοξικός καπνός του τσιγάρου, έχει εισχωρήσει στους πνεύμονες των μαθητών. Μια άσχημη συνήθεια που τα παιδιά ξεσήκωσαν, αντιγράφοντας τα λάθη των μεγάλων. Στην ηλικία αυτή τα παιδιά δεν μπορούν να αντιληφθούν ότι το κάπνισμα δεν απελευθερώνει, αντίθετα εγκλωβίζει και υποδουλώνει. Τα παιδιά δεν έχουν μάθει να αντιστέκονται στην ολέθρια για την υγεία συνήθεια. Το κάπνισμα, καλά κρατεί, εντός κι εκτός του σχολείου!

ΣΕΛ. 3

Τα «βάρη» των μαθητών

Έρευνες που έγιναν έχουν αποδείξει ότι το βάρος της σχολικής τσάντας πρέπει να είναι λιγότερο από το 10% του βάρους του μαθητή. Τα παιδιά του τμήματος Α1 έχουν κάνει μια έρευνα σχετικά με το βάρος της καθημερινής σχολικής τσάντας, μετά από σχετική εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού. Αφού διαβάσετε τα αποτελέσματα, τα σχόλια δικά σας...

ΣΕΛ. 3

Νίκος Τορναρίτης «Περί Παιδείας και όχι μόνο»

Ένας πολιτικός, πάνω και πέρα από τα αυτονόητα και τα συνηθισμένα, που εκπέμπει αισιοδοξία. Ένας πολιτικός που με τη νεανικότητα που πηγάζει από μέσα του σε αιχμαλωτίζει. Μας μίλησε με παρρησία και απάντησε σε πολλά από τα ερωτήματά μας σχετικά με την Κυπριακή εκπαίδευση και το μέλλον της. Θεωρεί ικανά και ταλαντούχα τα νέα παιδιά της Κύπρου και ότι αυτά μπορούν να δυναμώσουν τη φωνή της Κυπριακής Δημοκρατίας στα κέντρα λήψης αποφάσεων και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΣΕΛ. 6-7

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΝΤΙΔΗΣ

Ο πρώτος Κύπριος αθλητής που έφερε Ολυμπιακό μετάλλιο στο νησί μας!

Μιλά για την ιστιοπλοΐα με πάθος και προτρέπει τα νέα παιδιά να ασχοληθούν με το άθλημα αυτό: «Είναι ένα άθλημα γεμάτο προκλήσεις και μαγεία που σε κάνει να νιώθεις ελεύθερος. Κάθε μέρα έχει κάτι το διαφορετικό και η επιτυχία σου έχει να κάνει με διάφορα εμπόδια που ξεπερνάς, όπως οι καιρικές συνθήκες, οι άλλοι αθλητές που έχεις απέναντί σου.» Πιστεύει ότι ο προγραμματισμός, η πειθαρχία και η οργάνωση είναι τα εφόδια για μια παγκόσμια διάκριση στον αθλητισμό.

ΣΕΛ. 18

Πήραμε την πρωτιά!!!

Αγωνίστηκε και δίκαια κέρδισε το χρυσό μετάλλιο στους Παγκύπριους μαθητικούς αγώνες Κολύμβησης, που διεξήχθησαν στη Λεμεσό, τον Φεβρουάριο. Ο λόγος για τον συμμαθητή μας Φίλιππο Ιακωβίδη, Γ6. Του ευχόμαστε πάντα τα καλύτερα!

ΣΕΛ. 19

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

«Ο άρχοντας της ανωνυμίας»

Από μικρός με τα παιδιά της γειτονιάς του «ανέβραζε» παραστάσεις στην παλιά αποθήκη του παππού του! Σήμερα είναι ένας καταξιωμένος ηθοποιός και δηλώνει ευτυχισμένος και ικανοποιημένος με τη δουλειά του και έτσι θέλει να συνεχίσει! Με το πηγαίο του χιούμορ μας διασκεδάζει αυτό τον καιρό στην επιτυχημένη εκπομπή "Anonymus", για την οποία μιλά με ενθουσιασμό!

ΣΕΛ. 17

Κόντρες θανάτου

Η λεωφόρος Γρίβα Διγενή στην Έγκωμη, τις μεταμεσονύχτιες ώρες, μετατρέπεται σε πίστα... ταχύτητας. Πολλές είναι οι καταγγελίες των περιοίκων στην αστυνομία και στον Δήμο Έγκωμης. Ο φακός των «Νέων Δημοσιογράφων» του σχολείου μας, βρέθηκε κοντά σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και άκουσε την άποψή τους και τις λύσεις που προτείνουν για το φλέγον θέμα. Ο Δήμαρχος Έγκωμης, κ. Ζαχαρίας Κυριάκου, τον οποίο συναντήσαμε, δηλώνει ότι είναι πάντα στο πλευρό των δημοτών του.

ΣΕΛ. 5

Όταν το παραμύθι γίνεται εφιάλτης

Κάποια παιδιά, που ίσως ζουν στη διπλανή μας πόρτα, κρύβουν μέσα στην ψυχούλα τους ανομολόγητα μυστικά. Η παιδική τους ψυχή αιμορραγεί κι αυτά σπαταίνουν είτε από φόβο είτε ακόμα κι από ενοχές, διότι όσο παράδοξο κι αν ακούγεται, τα θύματα κακοποίησης πολλές φορές θεωρούν ότι αξίζουν το κακό που υφίστανται. Εντοπίσαμε και μιλήσαμε με την Κωνσταντίνα, η οποία μας κατέθεσε τις δραματικές εμπειρίες της, ανάβοντας ταυτόχρονα κι ένα φως ελπίδας και αισιοδοξίας.

ΣΕΛ.16

Σημείωμα Συντακτικής Ομάδας

Άρωμα Δημοσιογραφίας

Και το ταξίδι συνεχίζεται...

Εν μέσω καλπάζουσας οικονομικής κρίσης και εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων, αλλά και αλλαγής πολιτικού σκηνικού εξακολουθούμε να πλέουμε συμπληρώνοντας φέτος τη μισή διαδρομή απ' το ταξίδι του Οδυσσέα.

Η μαθητική μας κοινότητα «έπλευσε» για μια ακόμη χρονιά διασχίζοντας, άλλοτε τα γαλήνια νερά της ανεμελιάς και της διασκέδασης κι άλλοτε βουτώντας στις τρικυμιώδεις θάλασσες του πόνου. Άγγιξε θέματα δύσκολα, όπως η κακοποίηση παιδιών, οι συνθήκες διαβίωσης των εγκλωβισμένων στα κατεχόμενα εδάφη μας, εκεί που ο αγώνας είναι δύσκολος, μα η αγάπη τους για τον τόπο τους, τους δικαιώνει. «Ανέκρινε» τον κ. Νίκο Τορναρίτη για την πορεία και το μέλλον της Κυπριακής εκπαίδευσης, έψαξε το θέμα του κυβερνο-εκφοβισμού, ασχολήθηκε με ένα ευρύτερο θέμα που ταλανίζει το Δήμο μας, τις κόντρες θανάτου στη Λεωφόρο Γρίβα Διγενή. Συνάντησε τον Κύπριο Ολυμπιονίκη, Παύλο Κοντίδη, ο οποίος μίλησε για το ολυμπιακό μετάλλιο που πήρε επάξια και μας έκανε όλους υπερήφανους! Αυτά και τόσα άλλα έχουμε για σας φέτος, με μόνο όπλο την πένα μας, τα κασετοφωνάκια και τη νεανική μας ορμή! Καλούς πλόες!

ΕΝ ΠΛΩ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ

Υπεύθυνος - Ιδιοκτήτης:

Ζωή Μαυρογένους-Καρνάρου

Υπεύθυνη Ύλης:

Μαρία Μαλακτού, Β.Δ.

Υπεύθυνες Έκδοσης:

Ιωάννα Πισσαρίδου-Λάζου

Δέσποινα Χριστοφόρου

Χρυστάλλα Χριστοδούλου

Συντακτική Επιτροπή:

Άντρεα Παναγιώτου, Γ1

Μαρία -Μικαέλλα Κωνσταντίνου, Γ1

Αναστασία Καρούμπαλη, Γ1

Έλενα Παχουλίδου, Γ3

Φοίβη Δημοσθένους, Γ3

Σαλώμη Κατσιολούδη, Γ3

Κατερίνα Χατζηχαράλαμπος, Γ6

Αντρέας Στυλιανού, Γ6

Ναταλία Μυλωνάκου, Β1

Κωνσταντίνος Πατσαλής, Β4

Θεόδωρος Παναγιώτου, Β4

Αλέξανδρος Χριστοφή, Β6

Κωνσταντίνος Βασιλείου, Β6

Μαρίνα Οικονομίδη, Α1

Θεόδωλος Παρπούνας, Α1

Δημήτρης Χαραλάμπος, Α3

Φωτογραφίες:

Μαθητές της συντακτικής και συγγραφικής ομάδας.

Η παρούσα έκδοση είναι μια χορηγία του
Συνδέσμου Γονέων του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας.

Δε φωτογραφίζομαστε πλέον, για την ανάμνηση μιας ωραίας στιγμής, αλλά για να προβάλλουμε τις φωτογραφίες μας στο facebook!

Έχεις facebook?

Μα τι ρωτάω; Αυτή η ερώτηση δε χρειάζεται καν να γίνει. Απλώς πες μου όνομα και επίθετο και σε βρίσκω εγώ! Τέτοια πράγματα είναι αυτονόητα. Για να φανταστείτε, ακόμη και η εφτάχρονη αδερφή μου... είναι στο... φατσοβιβλίο!

Πριν μπούμε στο θέμα, έχω να διατυπώσω μια απορία για αυτούς που έχουν πάνω από ένα facebook account: «Τι τα θέλετε τόσα accounts και τόσες ψεύτικες ταυτότητες;» Έχουμε καταντήσει το facebook fakebook! Α... και κάτι άλλο, επειδή και εγώ έχω facebook: εσείς τα πιστεύετε και τα κάνετε post αυτά τα «είμαι ένα κοριτσάκι που πέθανε στις... αν δεν το κάνεις post πάνω από πέντε φορές σήμερα θα έρθω και θα σε σκοτώσω!» Ε Λ Ε Ο Σ !!!

Το Facebook είναι ένας ευρύχωρος διαδικτυακός υπερχώρος για νέους και όχι μόνο... Έρευνες δείχνουν ότι το 80% των μαθητών, άνω των δέκα ετών, χρησιμοποιεί το facebook για περισσότερο από μία ώρα τη μέρα,

χωρίς να υπολογίζεται ο χρόνος που αναλώνει παίζοντας παιχνίδια. Με κοροϊδεύετε; Αφού μια ώρα μόνο επιτρέπεται να χρησιμοποιούμε το computer. Πέστε μου, τι κάνετε τόσο ώρα στο facebook; (Δες ποιος μιλάει τώρα... αυτός που κάθεται με τις ώρες μπροστά από το tablet και περιμένει να μπει κάποιος για chat).

Μαθητές που ρωτήθηκαν, γιατί χρησιμοποιούν το facebook, έδωσαν απαντήσεις όπως: ψυχαγωγία, επειδή το χρησιμοποιούν και οι φίλοι μου, ή δεν έχω ιδέα... Κουκλίτσα μου, αφού δεν ξέρεις, τι το θες το facebook; Γιατί έκανες account;

Ρώτησα κάποιον γιατί έχει δύο facebook accounts και μου απάντησε: «Επειδή έχω δύο email είπα να κάνω και δύο facebook accounts, ένα για το κάθε email». Ωραία!! Και εγώ έχω 14 email... Να κάνω και 14 facebook accounts και να μην ξέρω ποιο είναι ποιο; Ακούει κανείς τις πιο απίθανες απαντήσεις, όταν ρωτάει για το facebook:

«Θέλω να έχω περισσότερα like στην photo μου!» Τώρα σώθηκες! Με το να έχει 50 like η photo σου δε σημαίνει ότι γίνεσαι πιο όμορφος ή όμορφη!

Κοίταξες ποτέ πόσους φίλους έχεις στο facebook; Πες μου, τώρα, ποιους ξέρεις πολύ καλά, ποιους ξέρεις απλώς επειδή είναι στο σχολείο σου και ποιους ξέρεις απλά επειδή τους είδες έστω μία φορά. Έχεις 500 friends και μπορεί μόνο τους 200 ή και λιγότερους να ξέρεις. Τέλεια!! Έχεις ακόμη 300 real friends που δεν ξέρεις καν από πού είναι, ποιοι είναι και τι θέλουν από εσένα. Γι' αυτό σου λέω έχουμε καταντήσει fakebook!

Οι πληροφορίες που διοχετεύονται μέσω facebook δεν έχουν όριο. Τα post πληροφορούν ακόμα και τι έφαγε κάποιος! Άλλοι αναρτούν εκείνα τα δήθεν φιλοσοφικά status και κλαίγονται για έρωτες και φίλιες. Πλέον, δε φωτογραφίζομαστε για την ανάμνηση μιας ωραίας στιγμής,

αλλά για να προβάλλουμε τις φωτογραφίες μας στο facebook. Μαθαίνουμε μέσα από το χώρο κοινωνικής δικτύωσης σε ποια ψυχολογική κατάσταση βρίσκεται κάποιος, πού βρίσκεται, κάτι που είναι δυνατόν να διευκολύνει επίδοξους ληστές και όχι μόνο. Το facebook κρύβει πολλές παγίδες για τους ανυποψίαστους χρήστες του. Όλες οι προσωπικές πληροφορίες είναι σε κοινή θέα και κανείς δεν μπορεί να ξέρει τις προθέσεις των αναγνωστών του φατσοβιβλίου. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε πιο πονηροί και υποψιασμένοι.

Α! και κάτι τελευταίο. Συγχαρητήρια σε όλους εσάς που δεν έχετε facebook. Και δεν το λέω εγώ, αλλά ο ίδιος ο Mark Zuckerberg, ο ιδρυτής του facebook, αφού δήλωσε ότι δε χρησιμοποιεί πια το facebook και ότι είναι μια χαζομάρα!

Ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι παροιμίες που είναι εμπνευσμένες από το φατσοβιβλίο, σε έμμετρο λόγο:

«Από το facebook φώτο, απ' το yahoo email, απ' το youtube τα βίντεο, να κάνουμε κοκτέιλ»

«Με τ' όπλο και το facebook χωρίς δεν κάνω βήμα με το 'να στέλνω μήνυμα με τ' άλλο πας στο μνήμα»

Θεόδωρος Παναγιώτου, Β4

Όταν τα μέσα δεν επαρκούν...

Ποιος μας κατηγορεί ότι δεν έχουμε φιλότιμο και ότι δεν αγαπάμε τη μάθηση; Λοιπόν, τα πάντα κάνουμε σε κάποια μαθήματα, για να έχουμε τα καλύτερα αποτελέσματα. Οι καθηγητές μας, φέρνουν στην τάξη τον ηλεκτρονικό υπολογιστή και κάνουμε το μάθημά μας πιο ευχάριστα πλέον, αφού το κάθε τμήμα έχει τον δικό του βιντεοπροβολέα! Το συγκεκριμένο «μηχάνημα» όμως στην τάξη μας, για αρκετές βδομάδες, ήταν αχρείαστο από τη στιγμή που δεν είχαμε κουρτίνες... Το ερώτημα, όμως, εύλογο: «Πού πήγαν οι κουρτίνες;» Μια καλή πρωιά μπήκαμε στην τάξη και οι κουρτίνες άφαντες! Άλλοι είπαν τις πήγαν για πλύσιμο, άλλοι ότι χάλασαν και δεν θα μας φέρουν άλλες λόγω οικονομικής κρίσης, άλλοι ότι κάποιος τις έσκισαν και πολλά άλλα σε στυλ «ράδιο αρβύλα»... Όλα τα δεχτήκαμε, αλλά δεν είχαμε τη διάθεση να χάσουμε την παρουσίαση για τον Λουδοβίκο και τη Μαρία Αντουανέτα. Έτσι μέσα σε κλάσματα δευτερολέπτου δόθηκε η ιδέα και σχεδόν όλοι γίναμε «μικροί εθελοντές»... Ίδου το αποτέλεσμα! Οι ζακέτες και τα φούτερ μας μοιάζουν με φιγούρες χορευτών, με αγαπημένους και συναδερφωμένους ανθρώπους... Ε ναι, λοιπόν, το μάθημά μας έγινε και η ατμόσφαιρα ήταν όμορφη και χαλαρή. Αυτό θα πει η χαρά της μάθησης!!!

Μετά από λίγο διάστημα οι κουρτίνες μας πήραν και πάλι τη θέση τους, αλλά το συγκεκριμένο περιστατικό θα το θυμόμαστε πάντα με νοσταλγία για τα μαθητικά μας χρόνια στο Γυμνάσιο!

Έλενα Παχουλίδου, Γ3
Φοίβη Δημοσθένους, Γ3

Κάπνισμα: Τάση αυτοκαταστροφής

Αποδεσμευτείτε από το «μαύρο σύννεφο»!

«Φίλε αν είσαι καπνιστής τζαι μοιάζεις με φουγάρο διω σου μιν παρατζελιάν να κόψεις το τσιγάρο. Αφού σε βλάφτει, ξέρεις το, τότε γιατί καπνίζεις; Όπως το πάρεις εν ζημιά, τίποτες εν κερτίζεις. Εφκαρτο που το στόμα σου, πέταξε το πακέτο, γιατί μέσα στο στήθος σου βάλλεις φαρμάτζιν σκέττον!»

Χρήστος Χρυσήλιου, Γ2

Μεγάλη ανησυχία προκάλεσαν στο σχολείο μας κρούσματα μαθητών-μαθητριών καπνιστών. Απαράδεκτη και επικίνδυνη χαρακτηρίσαν και μαθητές και καθηγητές τη συμπεριφορά αυτή. Πώς είναι ποτέ δυνατό οι δικοί μας συμμαθητές να καπνίζουν από τα 13 και 14... Δε σκέφτονται την υγεία τους και την τσέπη των γονιών τους εν μέσω οικονομικής κρίσης;

Ακόμα θυμάμαι τα έκπληκτα μάτια μιας καθηγήτριάς μας, όταν της είπαμε ότι κάποιες μαθήτριάς της... καπνίζουν στις τουαλέτες του σχολείου σαν φουγάρα! Νόμιζε ότι της κάνουμε πλάκα, όπως συνηθίζουμε... Έλα όμως που ήταν αλήθεια! Το μόνο που μας απάντησε ήταν ότι το να καπνίζεις δεν είναι μαγκιά και επιπλέον είναι ντεμοντέ! Έχει απόλυτο δίκαιο! Μαγκιά σήμερα είναι να μην καπνίζεις! Να μπορείς την κρίσιμη στιγμή να ορθώσεις ένα μεγάλο ΟΧΙ, θωρακίζοντας την υγεία σου από βέβαιους κινδύνους.

Το κάπνισμα δεν απελευθερώνει, αντίθετα εγκλωβίζει και υποδουλώνει τους καπνιστές. Ας ακούσουν επίσης αυτό τα

κορίτσια, ότι το κάπνισμα δεν είναι καν ελκυστικό, αφού οι καπνιστές περιβάλλονται από ένα δύσσομο σύννεφο καπνού. Ήδη η Διεύθυνση του σχολείου μαζί με τους καθηγητές μας και τη μαθητική κοινότητα προσπαθούν να βρουν τρόπους για αποτροπή του φαινομένου αυτού. Προσεγγίζουν διακριτικά τα παιδιά αυτά που καπνίζουν και συζητούν επικεντρώνοντας την κουβέντα τους στις επιβλαβείς συνέπειες του καπνίσματος. Επίσης αυξήθηκαν οι εφημερίες στους «ύποπτους» χώρους και οι καθηγητές μας πια έχουν τα μάτια τους 24!!!

Αναμφίβολα, είναι σημαντικό να γνωρίζουν όχι μόνο τα παιδιά που καπνίζουν, αλλά και όλοι μας ότι οι συνέπειες του καπνίσματος είναι τραγικές! Όσοι καπνίζουν, αποδεδειγμένα με βάση πολλές επιστημονικές έρευνες, δυσκολεύονται να σκεφτούν, διότι ο καπνός καταστρέφει κύτταρα του εγκεφάλου. Όσοι καπνίζουν νυστάζουν και κουράζονται εύκολα, το στόμα τους ξηραίνεται, η αναπνοή τους μυρίζει και είναι πολύ πιο ευάλωτοι στις

αρρώστιες. Επίσης έχουν περισσότερες πιθανότητες, να τυφλωθούν και κυρίως αυτοί που ξεκινούν το κάπνισμα σε μικρή ηλικία. Έχουν επίσης αυξημένες πιθανότητες να πάθουν καρκίνο, καρδιοπάθειες, αλλά η τραγικότερη συνέπεια του καπνίσματος είναι ο πρόωρος θάνατος... Για κάθε τσιγάρο που καπνίζουν οι καπνιστές χάνουν περίπου 5,5 λεπτά από τη ζωή τους!!!

Θέλουμε να στείλουμε ένα μήνυμα στους συμμαθητές μας που, όπως λένε οι ίδιοι, έχουν γίνει δέσμοι του καπνίσματος: Ξέρουμε ότι όταν κάποιος ξεκινήσει το κάπνισμα είναι πολύ δύσκολο να το σταματήσει, αλλά όχι ακατόρθωτο. Αυτοί που καταφέρνουν να το σταματήσουν, βελτιώνουν τη ζωή τους, αφού βελτιώνεται η υγεία τους. Γι' αυτό αξίζει τον κόπο τουλάχιστο να κάνετε μία προσπάθεια και να αποδεσμευτείτε από το 'μαύρο σύννεφο' που κυριεύσει τη ζωή σας! Αξίζετε μια καλύτερη ζωή!!!

Αντώνης Καμέρης, Γ6
Βασίλης Ψαλλιδόπουλος, Γ6

Τα σχολικά... βάρη

Τα βάρη της εφηβείας, στα οποία προστίθενται τα βάρη που δημιούργησαν οι μεγάλοι με την οικονομική τους κρίση που κληροδοτούν στη γενιά μας φαίνεται δεν είναι αρκετά για τους ώμους μας. Πρέπει να έχουμε και το δυσβάστακτο βάρος της σχολικής μας τσάντας, η οποία πρέπει να μεταφέρει καθημερινά τα βιβλία και τα τετράδια των Νέων Αναλυτικών Προγραμμάτων και ταυτόχρονα να είναι ελαφριά, για να μην προκαλεί ανεπανόρθωτες βλάβες στη σπονδυλική στήλη του μαθητή. Δύο πράγματα ασυμβίβαστα δηλαδή!

Τα παιδιά του τμήματος Α1 έχουν κάνει μια έρευνα σχετικά με το βάρος της καθημερινής σχολικής τσάντας, μετά από εγκύκλιο που έφτασε από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, τον προηγούμενο Νοέμβριο.

Οι αρμόδιοι τονίζουν ότι το βάρος της σχολικής τσάντας δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10% του μέσου όρου βάρους των μαθητών. Για το Υπουργείο ίσως να είναι έκπληξη όμως εμείς που το γνωρίζαμε, επιβεβαιώσαμε με τις μετρήσεις μας, ότι τις περισσότερες μέρες της εβδομάδας η σχολική τσάντα υπερβαίνει το επιτρεπόμενο όριο του βάρους.

Διερωτηθήκαμε: Πώς είναι δυνατό να στέλνει το Υπουργείο μια τέτοια εγκύκλιο από τη στιγμή που δεν ψάχνει λίγο πιο βαθιά το θέμα; Μήπως η ρίζα του κακού είναι στα ίδια τα προγράμματα και στις πολλές απαιτήσεις των Νέων Αναλυτικών Προγραμμάτων; Μήπως από εκεί πρέπει να ξεκινήσουν για τυχόν αλλαγές;

Εμείς οι μαθητές κ. Υπουργέ, τι μπορούμε να κάνουμε στην προκειμένη περίπτωση; Τι προτείνετε εσείς; Να ζυγίζουμε τη τσάντα μας και μόλις ξεπεράσουμε το επιτρεπτό κατα τη γνώμη σας όριο να παίρνουμε πρωτοβουλία και να αφήνουμε βιβλία πίσω; Τι θα λέμε στους καθηγητές μας όταν θα μας κατηγορούν για την «αδιαφορία» μας; Θα μας δίνετε εσείς που έχετε δύναμη το άλλοθι που θα χρειαζόμαστε; Ελάτε για λίγο στη θέση μας και δώστε μας μία λογική απάντηση. Τι να κάνουμε, για να νλυτώσουμε από τα ορθοπεδικά προβλήματα και τις κακώσεις της σπονδυλικής στήλης που, όπως τονίζετε στην περιβόητη εγκύκλιο κινδυνεύουμε να πάθουμε από το υπερβολικό βάρος της σχολικής μας τσάντας;

Θεόδωλος Παρπούνας, Α1
Κυριάκος Μιχαηλίδης, Α1
Κωνσταντίνος Καραγιάννης, Α1

Ημέρα εβδομάδας	Βάρος σχολικής τσάντας:
Δευτέρα	6,6 kg
Τρίτη	7,8 kg
Τετάρτη	6,7 kg
Πέμπτη	6,0 kg
Παρασκευή	5,7 kg + φάιλ τέχνης

Φροντιστήρια...

ΤΕΛΟΣ;

Πολλά έχουμε ακούσει τα δύο τελευταία χρόνια περί «ριζικών αλλαγών» στην εκπαίδευση της Κύπρου! Ακούσαμε για μείωση της διδακτέας ύλης, για νέες μορφές αξιολόγησης, για νέες παιδαγωγικές μεθόδους, που θα μας δώσουν τα εφόδια να φτάσουμε τα επίπεδα μάθησης της Φινλανδίας! (Γιώργος Τσιάκαλος, εφημ. Εν Πλω, τευχ.4). Το πιο μεγαλόστομο ήταν ότι σε όσο μεγαλύτερο βαθμό θα εφαρμόζονται τα Νέα Αναλυτικά Προγράμματα, τόσο περισσότερο θα μειώνονται τα φροντιστήρια καθώς όχι μόνον δε θα είναι απαραίτητα για την επιτυχία στο σχολείο, αλλά η φοίτηση σε αυτά θα είναι μάλλον επιβλαβής... Βλέπουμε όμως ότι μάλλον συμβαίνει το αντίθετο...

Περιμένουμε, αλλά δε βλέπουμε φως στο τούνελ...

Έρευνα που έγινε μεταξύ των μαθητών του σχολείου μας απέδειξε ότι ο ελεύθερος χρόνος της πλειοψηφίας των παιδιών είναι μηδαμινός, έως ανύπαρκτος! Οι συμμαθητές μας διαβάζουν συνεχώς, και παράλληλα τρέχουν πανικόβλητοι αυτοί και οι γονείς τους στα φροντιστήρια.

Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι ο ελεύθερος χρόνος είναι εξέχουσα σημασία, ιδιαίτερα για μας, τους εφήβους. Μετά από μια κουραστική μέρα στο σχολείο θεωρείται εξίσου δημιουργικό, να διασκεδάσεις και να κάνεις κάτι που αγαπάς.

Απογοητευτικά ήταν τα αποτελέσματα της έρευνάς μας που έδειξαν πως μόνο 2 στους 10 μαθητές δηλώνουν πως έχουν ελεύθερο χρόνο. Ταυτόχρονα 8 στους 10 μαθητές δηλώνουν πως σίγουρα θα ήθελαν περισσότερο ελεύθερο χρόνο!

Εννοείται πως η έρευνα επαλήθευσε αυτό που όλοι ξέρουμε, γιατί το βιώνουμε και το βλέπουμε καθημερινά... Αιτία για την έλλειψη ελεύθερου χρόνου είναι ως γνωστόν, τα απογευματινά φροντιστήρια. Πολύ λίγοι μαθητές, μόνο το 20%, ασχολούνται με κάτι που πραγματικά αγαπούν.

Ο ελεύθερος χρόνος είναι δικαίωμα του κάθε εφήβου. Είναι προϋπόθεση για την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, γιατί μόνο στον ελεύθερο χρόνο του θα ανακαλύψει και θα αναπτύξει όσα πραγματικά αγαπά και όσα αληθινά του ταιριάζουν.

Επειδή είμαστε μικροί, δε μας λαμβάνετε σοβαρά υπόψη όταν σας λέμε ότι κάτι πάει στραβά με το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Επιμένουμε όμως και καλούμε τους αρμοδίους να αναλάβουν τις ευθύνες τους, να δουν πού χωλαίνουν τα πράγματα και να τα διορθώσουν προτού να είναι αργά... Και το κυριότερο να αφήσουν τα μεγάλα λόγια και να κάνουν έργα!

Κωνσταντίνος Βασιλείου, Β6
Νεόφυτος Χριστοδούλου, Β6
Αλέξανδρος Χριστοφή, Β6
Στέφανος Χειλίδης, Β6

Κάγκελα παντού!

«Μήπως ήρθαμε σε λάθος σχολείο; Μπα αποκλείεται, εδώ είμαστε! Γιατί όμως νιώθω να πνίγομαι; Θα φταίει η πολλή ζέστη και το άγχος για τους καινούριους καθηγητές μας. Και πάλι όχι, κάτι άλλο πλάκωσε τη χαρούμενη σχολική μας ατμόσφαιρα!» Αυτά άκουγε κανείς να λένε οι μαθητές της Β' και της Γ' τάξης του σχολείου μας, όταν πρωτοαντίκρισαν τα μαύρα ψηλά κάγκελα που τοποθετήθηκαν ανάμεσα στην αυλή και το γήπεδό μας. Νομίσαμε ότι βρεθήκαμε ξαφνικά και κατά παράδοξο τρόπο σε «φυλακές ανηλίκων...»

Πληροφορηθήκαμε πως τα φτιάξαν για την ασφάλεια του σχολείου, αλλά είμαστε σίγουροι ότι τα κάγκελα είναι, για να διασκεδάσουν τις φοβίες των καθηγητών, σχετικά με τις δήθεν «επιρροές» εξωσχολικών. Αυτή η διευθέτηση, η οποία στοίχισε ένα σημαντικό κονδύλι, εν μέσω κρίσης, είχε ως αποτέλεσμα, οι μαθητές να μην έχουν πρόσβαση στα γήπεδα, διότι τα κάγκελα συχνά παραμένουν κλειδωμένα. Οι διαμαρτυρίες που ξεσηκώνονται τότε, δε θα μπορούσε κανείς να πει ότι είναι αδικαιολόγητες. Το νέο status quo στο σχολείο μας έχει κυκλοφορήσει ως φήμη στα περίεξ, με αποτέλεσμα το αγαπημένο μας σχολείο να αποκαλείται από συμμαθητές μας άλλων σχολείων ως «Φυλακές Μακεδονίτισσας». Μαθαίνουμε όλα αυτά τα χρόνια για τη χαρά της μάθησης και επίσης ότι το περιβάλλον στο σχολείο είναι πολύ σημαντικό για την αποτελεσματικότερη επίδοση των μαθητών. Πώς θα γίνει αυτό όταν κάθε πρωί αντικρίζουμε μπροστά μας αυτά τα πολύ ψηλά, μαύρα κάγκελα; Η ταπεινή μας άποψη είναι πως δε χρησημεύουν σε τίποτα! Καλό θα είναι, αν εξαφανιστούν διά μαγείας και αποκατασταθεί η αρμονία στο σχολείο μας.

Σίγουρα, οι πιο πάνω είναι υποκειμενικές απόψεις, δικές μας και των συμμαθητών μας και θα ήταν άδικο αν δε ρωτούσαμε και την άλλη πλευρά, των καθηγητών μας και της Διεύθυνσης του σχολείου. Έτσι πήραμε το θάρρος να επισκεφθούμε το γραφείο της Διευ-

θύντριας του σχολείου μας, κ. Ζωής Μαυρογένους, η οποία μας δέχθηκε εγκάρδια και έτοιμη να μας λύσει τις απορίες και τα ερωτήματά μας, σχετικά με τα κάγκελα που προκάλεσαν τόση αναστάτωση, άδικα, όπως μας πρωτοείπε η κ. Μαυρογένους.

Στην ερώτησή μας: «Για ποιο λόγο τοποθετήσατε τα κάγκελα στο σχολικό χώρο;» δήλωσε: «Πρώτο μέλημα της Διεύθυνσης του σχολείου και των καθηγητών σας είναι να σας προστατεύσουμε από καθετί το οποίο μπορεί να σας βλάψει και κατά δεύτερο, να προστατεύσουμε τις κτηριακές εγκαταστάσεις. Τα τελευταία γεγονότα αποδεικνύουν περίτρανα ότι πρέπει να διαφυλάξουμε τον σχολικό μας χώρο, διότι εξωσχολικοί, αλλά και κάποιοι μαθητές μας, δρουν τα βράδια, προκαλώντας ζημιές στις σχολικές εγκαταστάσεις, με αποτέλεσμα την επομένη να δημιουργείται αναστάτωση και κάποια μαθήματα να διεξάγονται μετ' εμποδίων». «Οι εξωσχολικοί», συνέχισε η κυρία Μαυρογένους, «δε

δρουν μόνο τα βράδια, αλλά όπως γνωρίζετε και 'σεις καλά, μας «επισκέπτονται» και τα πρωινά δημιουργώντας φασαρίες και ζητώντας να λύσουν τις προσωπικές τους διαφορές με κάποιους μαθητές μας. Έτσι τοποθετήθηκαν τα κάγκελα, όχι για να σας «φυλακίζουμε το πρωινό», όπως λένε κάποιοι, αλλά για να σας προστατεύουμε. Ως Διεύθυνση έχουμε την ευθύνη και την υποχρέωση να το πράξουμε, γιατί οι καιροί που διανύουμε είναι πονηροί και χαλεποί», κατέληξε η Διευθύντρια.

Ως μαθητές τώρα από τη μεριά μας, δεν έχουμε λόγο να αμφισβητήσουμε τα λεγόμενα της Διευθύντριας. Οι μεγάλοι αντιλαμβάνονται πράγματα, τα οποία εμείς λόγω ίσως του νεαρού της ηλικίας μας και του αυθορμητισμού που μας διακατέχει να τα παραβλέπουμε. Τουλάχιστον, έχουμε πάρει μια εξήγηση, παρόλο που τα κάγκελα δεν μορφαίνουν το σχολείο μας!

Έλενα Παχουλίδου, Γ3
Φοίβη Δημοσθένους, Γ3

Το «δράμα» της Έγκωμης...

Έχουν χάσει τον ύπνο τους εκατοντάδες δημότες του Δήμου Έγκωμης, οι οποίοι διαμένουν κατά μήκος και γύρω από την κεντρική και πολυσύχναστη λεωφόρο Γρίβα Διγενή, από τις παράνομες κούρσες, των επίδοξων και ανεγκέφαλων «καμικάζι της ασφάλτου». Ο δρόμος, τις μεταμεσονύχτιες ώρες, μετατρέπεται σε «πίστα ...ταχύτητας». Το πρόβλημα αυτό είναι πρώτο στην ατζέντα του Δήμου Έγκωμης, της Αστυνομίας, του Γραφείου των Δημοσίων Έργων, της Πολεοδομίας, αλλά δυστυχώς δεν έχει δοθεί από κανένα η λύση, που θα επαναφέρει την ηρεμία στο Δήμο μας και θα γλιτώσουν οι νέοι από τον Μολώχ της ασφάλτου, που караδοκεί...

Πολλές είναι οι καταγγελίες των περιοίκων στην Αστυνομία και στο Δημαρχείο. Τον τελευταίο καιρό έχουν εντείνει τις κινητοποιήσεις τους, διοργανώνοντας συγκεντρώσεις, οργανωμένες πορείες ακόμη και κλείσιμο του δρόμου. Όλοι τους ακούν, όλοι τους κατανοούν, αλλά κανείς δεν κατάφερε να δώσει λύση στο πρόβλημα.

Ο φακός των «Νέων Δημοσιογράφων» του σχολείου μας, μαζί με την υπεύθυνη καθηγήτρια του προγράμματος, κ. Χρυστάλα Φεραίου, καθηγήτρια Φυσικής, βρέθηκε κοντά σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και άκουσε την άποψή τους και τις λύσεις που προτείνουν για το φλέγον θέμα. Επιπλέον συνομιλήσαμε με τους περιοίκους, οι οποίοι δηλώνουν... απελπισμένοι!

Ο Δήμαρχος Έγκωμης, κ. Ζαχαρίας Κυριάκου, τον οποίο συναντήσαμε, είναι πάντα στο πλευρό των δημοτών του και πρωτοστάτης στις διαμαρτυρίες. Σωρεία οι επιστολές, τα τηλεφωνήματα και οι διαβουλεύσεις.

«Ο Δήμος Έγκωμης έχει κάνει πολλές ενέργειες μέχρι τώρα. Είναι σε συνεχή επαφή με τα Δημοσία Έργα και την Αστυνομία. Ζήτησε επανειλημμένα να μπουν υπερυψωμένα πλατό, αλλά τα Δημοσία Έργα δεν αποδέχονται αυτή την πρόταση. Υποσχέθηκαν την τοποθέτηση «καμερών», πράγμα που δεν υλοποιήθηκε ακόμα. Επίσης ο Δήμος ζητά τη συνεχή αστυνόμευση της περιοχής. Γενικά, προσπαθούμε να πείσουμε όλα τα αρμόδια τμήματα να πάρουν μέτρα για την άμεση λύση του».

«Μια πρωτοποριακή λύση», σύμφωνα με τον κ. Κυριάκου, «που ακολουθούν και οι ευρωπαϊκές χώρες, είναι να δημιουργηθούν από το κράτος οργανωμένες πίστες ταχύτητας. Με αυτό τον τρόπο δε θα παραπονιούνται ούτε οι κάτοικοι ούτε και οι νεαροί που διεξάγουν τους αγώνες ταχύτητας ή καλύτερα τις «κόντρες θανάτου» θα είναι πλέον ασφαλείς». «Εδώ πρέπει», κατά την άποψή του, «να στρέψουν την προσοχή τους οι αρμόδιες κυβερνητικές υπηρεσίες, στη δικαιοδοσία των οποίων υπάγεται η Λεωφόρος Γρίβα Διγενή. Πρέπει να δώσουν άμεση λύση στο πρόβλημα που διαιωνίζεται, εξαιτίας της μέχρι σήμερα παρατηρηθείσας ολιγωρίας».

Σε ερώτηση που του υποβάλαμε για τις μελλοντικές ενέργειες του Δήμου Έγκωμης, αν δε βρεθεί λύση, μας απάντησε ευθέως ότι ο Δήμος Έγκωμης δε θα σταματήσει να προσπαθεί μέχρι να λυθεί αυτό το πρόβλημα. «Θα συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε με όλα τα εμπλεκόμενα τμήματα της Κυβέρνησης. Για μας, προτεραιότητα έχει η ασφάλεια των κατοίκων μας και το δικαίωμά τους να ζουν σε ήσυχο περιβάλλον. Σύντομα θα οργανώσουμε νέα διαδήλωση διαμαρτυρίας, στη συγκεκριμένη Λεωφόρο.»

Την ίδια γνώμη έχει και ο Σταθμάρχης Αγίου Δομετίου, κ. Τερεζόπουλος, τον οποίο συναντήσαμε στο γραφείο του. Μεταξύ άλλων μας ανέφερε ότι ολοένα και αυξάνονται οι προσπάθειες της Αστυνομίας για αστυνόμευση του

δρόμου. «Είναι καθήκον της Αστυνομικής Αρχής», μας είπε, «να προστατεύσει από τη μια τους κατοίκους από την οχληρία και από την άλλη τους ερασιτέχνες καμικάζι από τους κινδύνους που διατρέχουν».

Απόσπασμα από τη συνέντευξη του σταθμάρχη Αγίου Δομετίου

- Από ποιους γίνονται οι καταγγελίες;

- Οι καταγγελίες γίνονται κυρίως από τους κατοίκους της περιοχής γύρω από τη λεωφόρο. Όμως συχνά έχουμε καταγγελίες και από τους θαμώνες των καφεστιατορίων, από οδηγούς άλλων οχημάτων και από πεζούς.

- Τι κάνει η Αστυνομία γι' αυτό το θέμα;

- Όταν γίνονται «κόντρες», τις πιο πολλές φορές τα αυτοκίνητα είναι τροποποιημένα, μηχανικά, γι' αυτό τα κατάσχουμε. Επίσης καταγγέλλονται με εξώδικα για υπερβολική ταχύτητα.

- Συμμορφώνονται οι νεαροί οδηγοί μετά από την τιμωρία που τους επιβάλλεται;

- Δυστυχώς, όταν τους γίνει παρατήρηση, σχεδόν ποτέ δε συμμορφώνονται. Σε περίπτωση που τους δοθεί εξώδικο συμμορφώνονται περισσότερο, αλλά πάλι αυτό δεν είναι δραστική λύση... Η εισηγήσή μου σαν σταθμάρχη είναι να τοποθετηθούν κινούμενα κυρτώματα. Αυτά μπορούν να τοποθετούνται τη νύχτα και να αφαιρούνται την ημέρα. Έτσι δε θα εμποδίζουν την κυκλοφορία σε ώρες αιχμής. Επίσης ένα πολύ καλό αποτρεπτικό μέσο είναι και οι «κάμερες». Η τοποθέτησή τους πιστεύω, θα αποθαρρύνει τους νεαρούς να προβαίνουν σε κόντρες. Σίγουρα, οι εκστρα-

τείες από την αστυνομία πρέπει να συνεχιστούν και να αυξηθούν. Πρέπει επίσης να γνωρίζετε ότι δεκάδες αστυνομικοί της τροχαίας «περνούν από κόσκινο», κατά τη διάρκεια της νύχτας και μέχρι τις πρωινές ώρες αυτοκίνητα νεαρών στη λεωφόρο Γρίβα Διγενή.

- Ο Δήμος Έγκωμης ζητά από την Κυβέρνηση να δημιουργήσει μια πίστα ταχύτητας. Ποια η δική σας άποψη;

Συμφωνώ απόλυτα με τον Δήμαρχο της Έγκωμης. Τέτοιες "πίστες" λειτουργούν και στην Ευρώπη. Εκεί μπορούν να γίνονται αυτές οι κούρσες κάτω από μέτρα ασφαλείας και νόμιμα. Έτσι θα είναι όλοι ικανοποιημένοι και ευχαριστημένοι!

- Συνεργάζεστε με άλλες υπηρεσίες για τη λύση του προβλήματος;

Συνεργαζόμαστε με το Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων, με τον Δήμο Έγκωμης και Αγίου Δομετίου και με τον Έπαρχο. Εύχομαι και ελπίζω οι προσπάθειές μας να ευδοκιμήσουν.

Οι μαρτυρίες των περιοίκων όμως πρέπει να προβληματίσουν ακόμα περισσότερο τους αρμόδιους και να πάρουν γρήγορα και δραστικά μέτρα. Σε εξόρμησή μας σε καταστήματα, καφετέριες, κατά μήκος της λεωφόρου, οι περιοίκοι και οι θαμώνες μας δήλωσαν αγανακτισμένοι:

Κ. Κώστας: «Οι κόντρες είναι χρόνια τώρα που γίνονται. Ειδικά πριν γίνει το διαχωριστικό κιγκλίδωμα στο δρόμο, η κατάσταση ήταν ανυπόφορη. Αρχίζουν μετά τις δώδεκα τα μεσάνυχτα και τελειώνουν τις πρωινές ώρες...»

Μ. Χ: «Πολλές φορές εγώ και η οικογένειά μου έχουμε ξυπνήσει τη νύχτα εξαιτίας του θορύβου. Πραγματικά, η ηχορύπανση είναι μεγάλη και δεν μπορούν οι κάτοικοι της γειτονιάς μας, να απολαύσουν τον ύπνο τους».

Κ. Χριστιάνα Α.: «Κάναμε πολλές φορές επώνυμες καταγγελίες στην Αστυνομία και στον Δήμο. Επίσης συμμετείχαμε σε οργανωμένες διαμαρτυρίες των κατοίκων της περιοχής.»

Κ. Μαρούλα: «Το καλοκαίρι όταν έχουμε τα παραθυρόφυλλα ανοιχτά, όντως υπάρχει μια ενοχλητική μυρωδιά από τα καυσάερα. Το κυριότερο όμως πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε είναι η διαταραχή του ύπνου μας. Όταν τα παιδιά μου ήταν φοιτητές, υπήρξαν νύχτες που δεν μπορούσαν να ξεκουραστούν, για να πάνε την άλλη μέρα σε εξετάσεις που είχαν.»

Κ. Χαραλάμπους: «Έχω παρακολουθήσει αρκετές φορές τους ριψοκίνδυνους νεαρούς. Καλύτερα όμως, να μην τους βλέπει κανείς, γιατί θα πάθει εγκεφαλικό... Μπροστά στα μάτια μου χάθηκε τελευταία ο νεαρός με τη μηχανή μεγάλου κυβισμού... Κρίμα, άδικο, να χάνονται έτσι οι ζωές. Πρέπει οι «υπεύθυνοι» να γίνουν πραγματικά υπεύθυνοι και να αναλάβουν για μία φορά τις ευθύνες τους!»

Πιστεύουμε πως επιβάλλεται άμεσα η κινητοποίηση όλων των υπεύθυνων υπηρεσιών για τη ριζική λύση του θέματος. Οι κάτοικοι της Έγκωμης έχουν δικαίωμα στην ποιότητα ζωής. Τι περιμένουν επιτέλους οι αρμόδιοι; Το επόμενο θύμα;»

Ομάδα «Νέων Δημοσιογράφων»

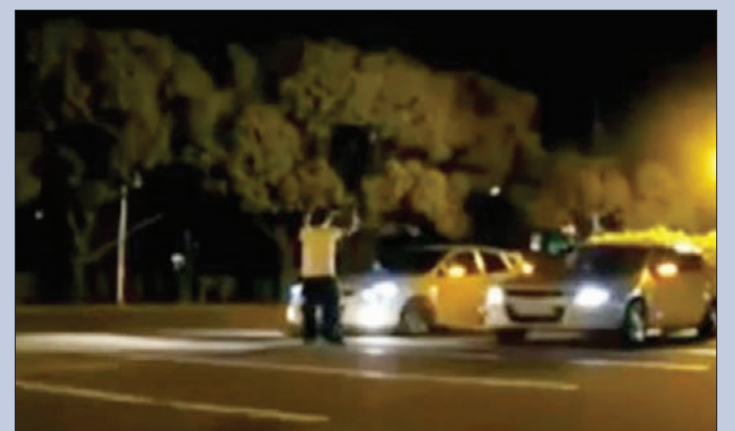
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΟΜΕΤΙΟΥ:

«Όταν εμείς κοιμόμαστε τα βράδια κάποιος άλλος ξαγρυπνούν για μας!»

Το κτίριο του σταθμού κτίστηκε το 1953. Ο σταθμός στελεχώνεται από εξήντα αστυνομικούς εκ των οποίων οι τριάντα απασχολούνται στη φρούρηση των προαυτιών των διαφόρων χωρών που υπάρχουν στην περιοχή. Υπό την αστυνόμευσή του υπάγονται οι Δήμοι Αγίου Δομετίου και Έγκωμης και μέρος της περιοχής Στροβόλου. Επίσης κάτω από την "ομπρέλα" του καλύπτει γραφεία πολλών κρατικών υπηρεσιών, όπως του Επάρχου, του Φόρου Εισοδήματος, του Υπουργείου Γεωργίας και άλλα.

Οι ευθύνες του Σταθμάρχη δε σταματούν εδώ. Εκτείνονται από τις Κεντρικές φυλακές μέχρι τον Ιππόδρομο, τις αθλητικές εγκαταστάσεις της Μακεδονίτισσας και το χώρο της Κρατικής έκθεσης.

Σύμφωνα με τον κύριο Τερεζόπουλο, Σταθμάρχη του Αστυνομικού σταθμού, πρώτιστη μέριμνα του ίδιου και των συνεργατών του είναι η ασφάλεια των πενήντα χιλιάδων περίπου πολιτών που διακινούνται καθημερινά στην περιοχή του. Ακούραστοι φρουροί καθώς είναι, αστυνομεύουν συχνά δρόμους πάρκα και πλατείες. Βρίσκονται στην υπηρεσία οποιουδήποτε χρειαστεί βοήθεια. Ο σταθμός είναι πάντα ανοιχτός για κάθε πολίτη. Όταν εμείς αφηγόμεστε στην καθημερινότητά

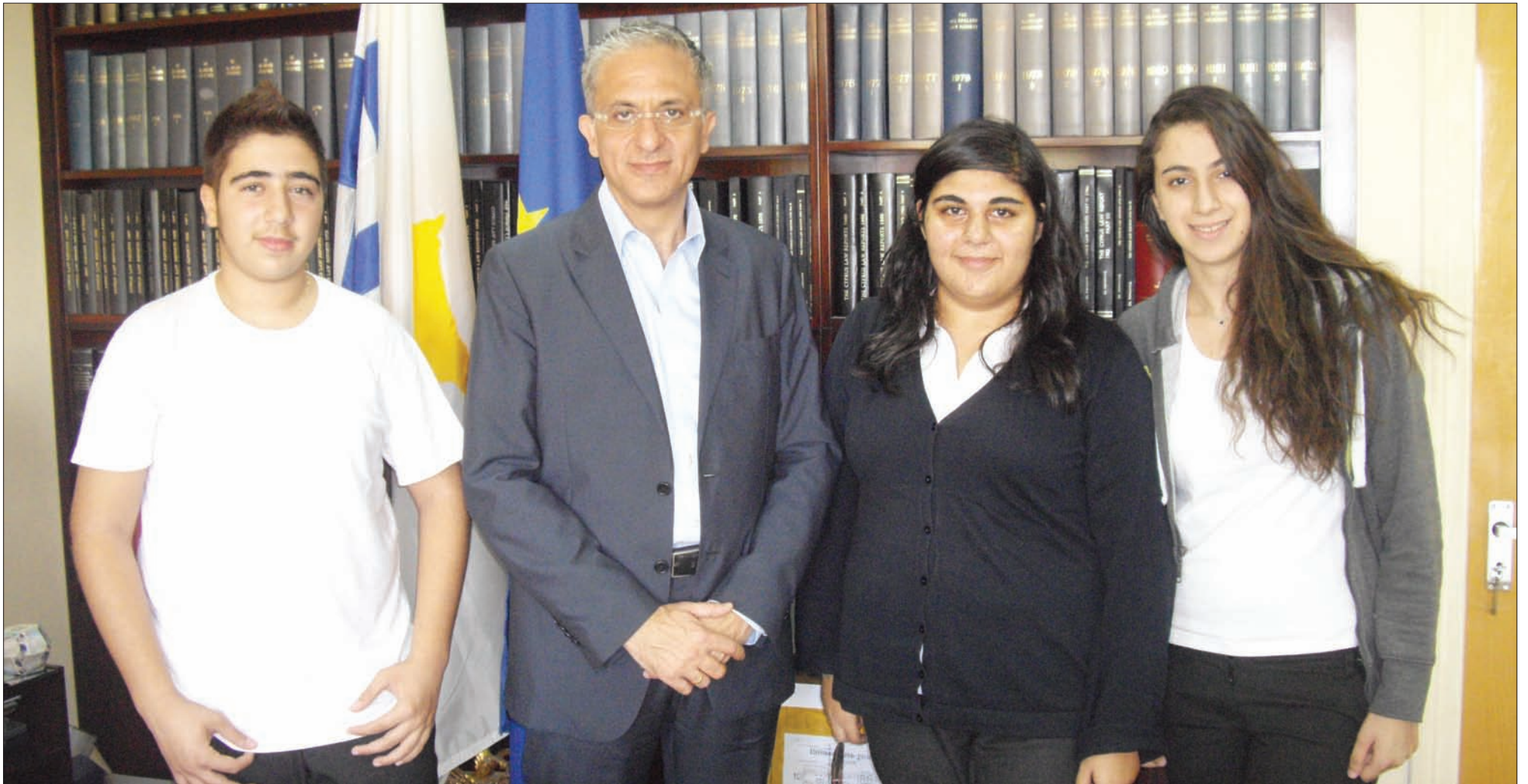
μας, το ξαγρυπνο μάτι του Σταθμάρχη και του Επιτελείου του είναι πάντα σε ετοιμότητα για τη δική μας εξυπηρέτηση και ασφάλεια.

Ομάδα «Νέων Δημοσιογράφων»

Νίκος Τορναρίτης

«Περί παιδείας και όχι μόνο»

Μπορεί να βρίσκεται στα βουλευτικά έδρανα από το 2001 αλλά θα μπορούσε κάλλιστα κανείς να τον κατατάξει στους γεννημένους πολιτικούς. Κύριο χαρακτηριστικό του η μαχητικότητα και ο αιχμηρός του λόγος. Πέρα, όμως από το πολιτικό του κουστούμι, σερφάρει στον μαγικό κόσμο του διαδικτύου, των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και είναι ένας άμεσος και ζωντανός άνθρωπος, με έντονη την αίσθηση του χιούμορ. Ένας πολιτικός, πάνω και πέρα από τα αυτονόητα και τα συνηθισμένα, που εκπέμπει αισιοδοξία και με τη νεανικότητα που πηγάζει από μέσα του σε αιχμαλωτίζει. Κυρίες και κύριοι, αγαπητές συμμαθήτριες και συμμαθητές, ο Νίκος Τορναρίτης έχει επιβιβαστεί και είναι «ΕΝ ΠΛΩ» μαζί μας, ταξιδεύοντας και συζητώντας για τα θέματα της παιδείας και όχι μόνο.

- Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με την πολιτική;

Κοίταξε, εγώ νομίζω ότι πολιτικός γενικά δε γίνεσαι, γεννιέσαι. Και πέρα απ' αυτό θα πρέπει να σου πω ότι από μωρό είχα έτσι συγκεκριμένες ευαισθησίες, συγκεκριμένες αναζητήσεις. Θυμούνται έτσι τον εαυτό μου, από πολύ μικρό στις διαδηλώσεις εναντίον της Αμερικανικής Πρεσβείας, μετά στην πρώτη νεολαία του Δημοκρατικού Συναγερμού μαζί με τους άλλους νέους της εποχής να κολλούμε αφίσες στους δρόμους, μετά στο φοιτητικό κίνημα, έτσι να ασχολούμαστε, αν θέλεις, ευρύτερα με την πολιτική. Μετά ακολούθησε η άλλη διαδρομή, η ένταξη ουσιαστικά στο κόμμα, η υποψηφιότητα για βουλευτής, η εκλογή κλπ κλπ. Το σημαντικότερο για κάποιον που θεωρεί τον εαυτό του πολιτικό, είναι πρώτα και κύρια, να προτάσσει το δημόσιο συμφέρον έναντι του ιδιοτελούς, του προσωπικού συμφέροντος.

- Ποιες είναι οι αρμοδιότητες της Επιτροπής

Παιδείας της Βουλής;

Η Επιτροπή Παιδείας της Βουλής γενικότερα είναι αρμόδια για ό,τι έχει σχέση με το εκπαιδευτικό σύστημα, με τον πολιτισμό και τα θέματα που αφορούν τις θρησκευτικές ομάδες της Κύπρου και την Εκκλησία. Νομοθετούμε, ψηφίζουμε νόμους που αφορούν τα συγκεκριμένα θέματα αλλά και την ίδια ώρα παρεμβαίνουμε σε διάφορα άλλα. Αν παραδείγματος χάριν υπάρχει ένα πρόβλημα ασφάλειας σε ένα συγκεκριμένο σχολείο, ένας βουλευτής μπορεί να εγγράψει το θέμα στην Επιτροπή Παιδείας, για να γίνει συζήτηση και να κληθεί ο Υπουργός να δούμε με ποιους τρόπους θα αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα.

- Πιστεύετε ότι τα σχολεία πρέπει να εξοκολουθήσουν να λειτουργούν με τον ίδιο τρόπο;

Εγώ πιστεύω πολύ έντονα στην αυτονομία των δημοσίων σχολείων. Δεν πιστεύω ότι όλα πρέπει να λειτουργούν με τον ίδιο τρόπο, σίγουρα όμως πρέπει να υπάρχει μια κεντρική αρχή με το Υπουργείο Παιδείας. Απ' εκεί και πέρα όμως πρέπει να δοθεί η εξουσιοδότηση και η δυνατότητα στους καθηγητικούς συλλόγους, στα μαθητικά συμβούλια αλλά και στους γονείς να παρεμβαίνουν ενισχυτικά σε κάθε σχολείο ξεχωριστά. Πιστεύω έντονα στην περφηγία που πρέπει να νιώθει ο μαθητής και ο εκπαιδευτικός στο σχολείο στο οποίο είτε φοιτά είτε διδάσκει.

- Υπάρχουν πολλά προβλήματα στην Εκπαί-

δευση στη χώρα μας. Βλέπετε ελπίδα για επίλυσή τους;

Όσο υπάρχει δημόσια εκπαίδευση θα υπάρχουν και προβλήματα. Κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι μπορεί να επιλύσει όλα τα προβλήματα, γιατί η εκπαίδευση είναι μια ζωντανή κατάσταση και όπως όλες οι ζωντανές καταστάσεις παράγουν και θετικά αποτελέσματα και προβλήματα. Έχουμε πολλές φορές καταθέσει απόψεις. Το κυρίαρχο που μπορώ να σας πω αυτήν την ώρα είναι ότι πρέπει να υπάρχει αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, των εκπαιδευόμενων και των εκπαιδευτηρίων. Επίσης απαιτείται σοβαρή επιμόρφωση των εκπαι-

δευτικών τόσο όσον αφορά στις νέες μεθόδους διδασκαλίας, όσο και στο πολυπολιτισμικό περιβάλλον, στην πολυγλωσσία. Με ευχαριστώ όταν βλέπω τους μαθητές να χαμογελούν, με ευχαριστώ όταν βλέπω τους μαθητές να πηγαινούν με όρεξη μέσα στην τάξη. Δυστυχώς, αυτοί οι μα-

θητές είναι σε μικρό ποσοστό. Στόχος μου θα ήταν, αν με ρωτούσε κάποιος, να πολλαπλασιάσω αυτό το ποσοστό, δηλαδή να φέρω τη χαρά στα πρόσωπα των μαθητών.

- Πώς βλέπετε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και την εισαγωγή των Νέων Αναλυτικών Προγραμμάτων στα Γυμνάσια; Υπάρχουν πολυμερείς αντιδράσεις και αυτό οφείλεται, όπως αντιληφθήκαμε, στο ότι δεν υπήρχε πρόσφορο έδαφος και κατάλληλη προετοι-

μασία για την εφαρμογή τους. Τι έχετε να σχολιάσετε;

Συμφωνώ με αυτά που είπατε και προσθέτω ότι κάθε αλλαγή έχει και προβλήματα. Έχουμε ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουμε, για να εφαρμοστούν αναλυτικά προγράμματα που να ανταποκρίνονται στο σύγχρονο σχολείο, που θέλουμε να προσφέρουμε στην Κυπριακή κοινωνία.

- Το μεγαλύτερο πρόβλημα το εντοπίσαμε στα ΝΑΠ των Νέων Ελληνικών και των Μαθηματικών, μαθήματα πολύ σημαντικά. Οι περισσότεροι συμμαθητές μας δεν μπορούν να «ακολουθήσουν», επειδή τα έχουν δυσκολέψει σε μεγάλο βαθμό, ενώ στη διδασκαλία της Νεοελληνικής Γλώσσας δεν προνοούνται διδακτικά εγχειρίδια. Τι πιστεύετε ότι θα πρέπει να γίνει και ποιοι να δράσουν, για να δοθεί μια λύση;

Παρουσιάζεται ένα τεράστιο θέμα... Είναι ένα θέμα, στο οποίο πρέπει να ενδιαφύουμε, είναι ένα θέμα που πρέπει να μελετήσουμε επιστημονικά. Προσωπικά έχω στείλει επιστολή στον Πρόεδρο της Βουλής, μέσα από την οποία ζητούσα να πραγματοποιηθούν ημερίδες και να καλέσουμε επιστήμονες ακαδημαϊκούς, για να δούμε με ποιο τρόπο θα ενισχύσουμε τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας. Είναι ένα σοβαρό θέμα αυτό που θέτετε, θα δούμε τι θα γίνει.

- Με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς πληροφορηθήκαμε ότι μειώθηκαν τα κονδύλια και για την παιδεία. Διερωτόμαστε κατά πόσο συντελείται σωστά η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση εν όψει οικονομικής κρίσης. Για παράδειγμα, δεν έχουν έρθει βιβλία σε κάποια μαθήματα, έχουν μειωθεί οι κόλλες για φωτοτυπίες 40%, στα μαθήματα στήριξης γίνεται συνωστισμός...

«Έχουμε ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουμε, για να εφαρμοστούν αναλυτικά προγράμματα που να ανταποκρίνονται στο σύγχρονο σχολείο.»

Συμφωνώ με όλα αυτά που λέτε αλλά πρέπει να καταλάβουμε ένα! Αυτή την ώρα η πατρίδα μας κινδυνεύει. Αν η Κύπρος από την Τουρκική εισβολή μέχρι σήμερα βασίστηκε στην εύρωστη οικονομία της, σήμερα δυστυχώς όχι μόνο έχει χαθεί η ευρωστία, αλλά απειλείται η Κύπρος, γιατί έχουμε ένα τεράστιο εξωτερικό χρέος για το οποίο πρέπει να βρεθούν τρόποι να το καλύψουμε. Δυστυχώς ναι, πρέπει να γίνουν περικοπές και στον τομέα της παιδείας. Το μεγάλο ζητούμενο είναι από πού να γίνουν οι περικοπές, ώστε να μην επηρεάσουν την ποιότητα της εκπαίδευσης που προσφέρεται στους μαθητές.

- Τι έχετε να μας πείτε για τη νεανική παραβατικότητα και την παρατηρημένη έλλειψη πειθαρχίας στα δημόσια σχολεία; Ποια μέτρα προληπτικά και μη πρέπει να λαμβάνονται;

Είναι ένα πολύπλοκο θέμα, το οποίο είναι ουσιαστικό αντίκρισμα και αντανάκλαση της ίδιας της κοινωνίας, γιατί το σχολείο είναι ουσιαστικά η κυπριακή κοινωνία σε μικρογραφία. Πρώτα, πρέπει να υπάρξει αλληλοσεβασμός, αλληλοεκτίμηση, αλλαγή κουλτούρας μεταξύ των μαθητών ή μεταξύ των μαθητών και των εκπαιδευτικών. Απ' εκεί και πέρα θεωρώ ότι πρέπει να επανεξεταστούν οι κανονισμοί που ψηφίστηκαν κάποτε... και αφορούν την πειθαρχία στο σχολείο. Αν προχωρήσουμε στην αυτονόμηση της σχολικής μονάδας όπως ανέφερα προηγουμένως, αυτό θα βοηθήσει στο θέμα πειθαρχίας.

- Πώς βλέπετε το γεγονός ότι τα σχολεία μας έχουν γίνει πολυπολιτισμικά και οι υποδομές είναι ανεπαρκείς; Αυτό δεν αποβαίνει εις βάρος μας, αλλά και εις βάρος αυτών των παιδιών; Τι πιστεύετε ότι πρέπει να γίνει;

Ζούμε σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία, ενταχθήκαμε στη μεγάλη οικογένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είτε θέλουμε είτε όχι η Κυπριακή κοινωνία δεν μπορεί να χτίσει τείχη και να αυτοπεριοριστεί. Οφείλει να ανοιχθεί και να δείξει τους ορίζοντές της. Η πραγματικότητα αναφορικά με τα αλλόγλωσσα παιδιά είναι ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα. Δε δημιουργήθηκαν όπως έπρεπε και την ώρα που έπρεπε τα τμήματα υποδοχής και γρήγορης εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας. Επειδή με προβληματίζει, το έργο του «παρατηρητή» στην τάξη, είναι ένα θέμα που πρέπει να επανεξεταστεί άμεσα. Τα λάθη της πολιτείας μπορεί να μας οδηγήσουν σε ρατσιστικά φαινόμενα περιορισμού ή αν θέλεις της περιθωριοποίησης των παιδιών που ήρθαν από άλλες χώρες και φοιτούν στα σχολεία μας. Θέλω να

σας πω ότι η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση καλεί τα κράτη μέλη να υποδεχτούν αυτά τα παιδιά και αν ακόμη είναι παράνομοι οι γονείς τους στην Κύπρο. Άρα, είναι ένα ευαίσθητο θέμα που με την ίδια ευαισθησία πρέπει να χειριστούμε.

- Πιστεύετε ότι οι τιμές των διδασκτρών στα ιδιωτικά πανεπιστήμια πρέπει να μειωθούν εν όψει οικονομικής κρίσης; Ή ο σκοπός είναι να μην μπορούν να σπουδάζουν τα παιδιά του μέσου Ευρωπαίου πολίτη;

Τα διδάκτρα πάντοτε, να ξέρετε, είναι ανάλογα με την ποιότητα. Όσο μειώνεις τα διδάκτρα, προφανώς μειώνεται και η ποιότητα, αυτό είναι το πρώτο. Το δεύτερο, είναι ότι έχω ήδη καλέσει τους υπεύθυνους των ιδιωτικών Πανεπιστημίων αλλά και των ιδιωτικών σχολείων Μέσης και Δημοτικής Εκπαίδευσης και τους ζητήσα, στην εκτεινόμενη οικονομική κρίση που χτύπησε την πατρίδα μας, να προβούν σε όλες εκείνες τις μειώσεις που θα επιτρέψουν να μη στοχοποιηθεί η ποιότητα την οποία πρέπει να κρατήσουμε ψηλά.

- Η παραπαιδεία ζει και βασιλεύει! Τι σκοπεύει η πολιτεία να κάνει για το θέμα αυτό; Μήπως

η ανεργία και οι δυσκολίες των ΝΑΠ «ευλογούν» την παραπαιδεία;

Η παραπαιδεία είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η εκπαίδευση. Και στην Κύπρο και στην Ελλάδα έχουμε την πρωτιά στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο συγκεκριμένο θέμα, όσον αφορά την παραπαιδεία. Επιβάλλεται να αλλάξει το σύστημα εισδοχής στα δημόσια Πανεπιστήμια της Κύπρου και της Ελλάδας. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να περάσει μια άλλη κουλτούρα μάθησης στα σχολεία μας και σ' αυτό το σημείο έχουμε πολύ δρόμο ακόμα να διανύσουμε.

- Σε ποιο βαθμό πιστεύετε ότι θα επηρεάσει η Τρόικα(το Μνημόνιο) την Κυπριακή Παιδεία;

Δυστυχώς, είπα και προηγουμένως ότι η οικονομική κρίση και η αναγκαιότητα να δανειστούμε χρήματα από ταμεία του εξωτερικού, έχει το δικό της κόστος.

Ελπίζω και εύχομαι να μην επηρεαστεί καθόλου η ποιότητα στην εκπαίδευση.

- Πιστεύετε ότι με τη νέα Κυβέρνηση θα υπάρξουν ριζικές αλλαγές στην Κυπριακή Εκπαίδευση; Τι πιστεύετε ότι θα πρέπει να

αλλάξει πρωτίστως;

Ακούστε κάτι, το να ανατρέψουμε ριζικά πράγματα δεν είναι σωστή αντιμετώπιση. Πρέπει να προτάσσεται ο διάλογος και η συναίνεση. Σίγουρα όμως πρέπει να προχωρήσουμε με σημαντικά βήματα, να ξεχωρίσουμε τον κατάλογο διοριστέων, να προχωρήσουμε σε ένα νέο σύστημα αξιολόγησης, όπως προανέφερα, σε μια πιο σοβαρή επιστημονικά καταρτισμένη επιμόρφωση, στον πιο επιστημονικά καταρτισμένο επαγγελματικό προσανατολισμό των νέων μας, ώστε να μην τους οδηγούμε σε λίστες ανεργίας. Το κράτος οφείλει να παρέμβει καταλυτικά και να ενημερώνει και μαθητές και καθηγητές και γονείς για το ποια επαγγέλματα θα μπορέσουν να δώσουν δύναμη και χρήμα στις οικογένειες.

- Πώς βλέπετε το μέλλον της Κύπρου γενικότερα;

Είμαι αισιόδοξος, γιατί αν χάσουμε την αισιοδοξία, αν χάσουμε την ελπίδα τότε οφείλουμε όλοι να πάμε στα σπίτια μας. Όμως, θα περάσουν μέρες και μήνες ίσως και χρόνια δύσκολα. Οφείλουμε να αντέξουμε.

- Με τι ασχολείστε στον ελεύθερο σας χρόνο;

- Αν υπάρξει ελεύθερος χρόνος, ασχολούμαι με τις δύο λατρευτές μου κόρες.

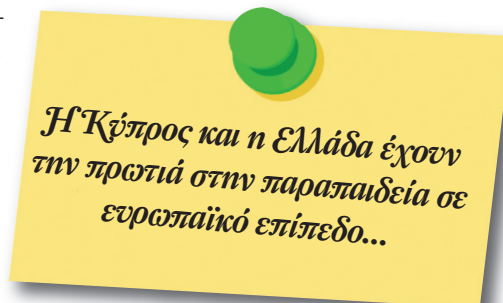
- Είναι γνωστό ότι ασχολείστε πολύ με τα διάφορα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Πόσο μπορεί να βοηθήσει ή να ωφελήσει την εικόνα σας, η ενασχόληση μ' αυτά τα μέσα;

Δεν είναι μόνο ωφέλεια, δηλαδή να ωφελήσει την εικόνα κάποιου το μέσο κοινωνικής δικτύωσης. Είναι το μέσο της εποχής, είναι το μέσο με το οποίο μπορείς να επικοινωνήσεις άμεσα με κάποιο φίλο σου, με κάποιο άγνωστο και να δώσεις τις απαντήσεις και να πάρεις είτε κριτική είτε προτάσεις. Το μήνυμα όμως που θέλω να στείλω είναι ότι όλα αυτά τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αλλά και το ίδιο το διαδίκτυο είναι ίσως το σημαντικότερο εργαλείο της εποχής από τη μια, αλλά εμπεριέχει και συγκεκριμένους κινδύνους και συγκεκριμένες μαύρες τρύπες από την άλλη. Οπότε, πάντοτε όταν το χρησιμοποιούμε πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί.

- Τι θα συμβουλευάτε όλους εμάς τους νέους που θα θέλαμε να ασχοληθούμε με την πολιτική;

- Να κάνετε δεύτερη σκέψη.

Άντρεα Παναγιώτου, Γ1
Σαλώμη Κατσοιοπούδη, Γ3
Νεόφυτος Περκλέους, Γ6

Πάντα δάσκαλοι...

Φαίνεται, πως η οικονομική κρίση κατάφερε να επηρεάσει όλους τους τομείς της ζωής μας και να μην αφήσει κανένα μας «αλώβητο»... Ούτε ακόμα και τους ίδιους τους καθηγητές μας!!!...

Αμέσως μόλις ανακοινώθηκαν τα προτεινόμενα μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης, που προνοούσαν περαιτέρω μειώσεις των μισθών των δημόσιων υπαλλήλων, μειώσεις στις συντάξεις και αύξηση του χρονικού ορίου αφυπηρέτησης, αρκετοί καθηγητές δημόσιων σχολείων, που είχαν συμπληρώσει τα προαπαιτούμενα χρόνια υπηρεσίας, έσπευσαν να πάρουν πρόωρη αφυπηρέτηση.

Αυτό το γεγονός παρατηρήθηκε και στο σχολείο μας. Τέσσερις αγαπημένοι μας και αξιόλογοι καθηγητές και πάνω απ' όλα άνθρωποι, αποφάσισαν να αφυπηρευτούν πρόωρα και να μας «εγκαταλείψουν» στα μέσα της σχολικής χρονιάς. Η κ. Άννη Σωκράτους, Βοηθός Διευθύντρια και καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής, ο κ.

Βασίλης Συρανίδης, επίσης καθηγητής της Φυσικής Αγωγής, ο κ. Κώστας Παπαζησίμου, καθηγητής Σχεδιασμού & Τεχνολογίας και ο κ. Αλέκος Ιωαννίδης, καθηγητής Τέχνης, πήραν τη μεγάλη απόφαση και άφησαν την έδρα!

Εμείς, θέλουμε να τους ευχαριστήσουμε για τα όσα έχουν κάνει για μας καθώς και για τη συνολική τους προσφορά στο σχολείο μας. Διότι, εκτός από το ότι μας μετέδωσαν τις γνώσεις τους και μας έκαναν να αγαπήσουμε το μάθημά τους, μας έδιναν πολλές φορές μαθήματα ζωής. Δε θα ξεχάσω ποτέ τα λόγια του κ. Συρανίδη, ο οποίος μας προέτρεπε πάντοτε να αγωνιζόμαστε για την πρωτιά, για να μπορούμε να επιτυγχάνουμε τους στόχους μας στη ζωή, όσο υψηλοί κι αν είναι!!!

Κυρία Σωκράτους, κύριε Συρανίδη, κύριε Παπαζησίμου, κύριε Ιωαννίδη,... θα έχετε πάντα μια θέση στην καρδιά μας και θα σας θυμόμαστε πάντα με αγάπη και σεβασμό!

Άντρεα Παναγιώτου, Γ1

Άγνωστο το μέλλον...

Πολλές φορές έχουμε φανταστεί πράγματα που θα θέλαμε να κάνουμε στη ζωή μας. Όνειρα που κάναμε από παιδιά και τώρα νιώθουμε ότι είμαστε στο παρόν πέντε να τα πραγματοποιήσουμε. Αυτή η ώρα ονομάζεται μέλλον. Ένα άγνωστο μέλλον που μας επιφυλάσσει τα πιο όμορφα και παράλληλα τα πιο δύσκολα πράγματα. Οι σημερινές μας αποφάσεις, καθορίζουν ολόκληρη τη ζωή μας. Επιλογές που θα πρέπει να κάνουμε άμεσα, οι οποίες θα χαράξουν το μέλλον μας και την πιθανή επαγγελματική μας πορεία.

Το επάγγελμα είναι μια δύσκολη επιλογή. Θέλει ωριμότητα και σκέψη. Δεν μπορούμε από τη μια στιγμή στην άλλη να αποφασίσουμε για το επάγγελμα που θα κάνουμε σε ολόκληρη τη ζωή μας. Για να βρούμε τι μας ταιριάζει, θα πρέπει πρώτα να ανακαλύψουμε τον εαυτό μας. Να βρούμε ποια είναι τα ενδιαφέροντά μας, τι μας αρέσει πιο πολύ να κάνουμε και πάνω από όλα τι μας γεμίζει χαρά. Αυτή η μεγάλη αβεβαιότητα για το άγνωστο μέλλον που μας επιφυλάσσει η ζωή, μας αποπροσανατολίζει. Εμείς, η νέα γενιά δεν ξέρουμε τι θέλουμε να ακολουθήσουμε και αυτή η διαπίστωση είναι κοινή. Σίγουρα τώρα με την οικονομική κρίση η απόφαση αυτή γίνεται δυσκολότερη. Δε θα έπρεπε όμως να σκεφτόμαστε ιδιαίτερα αυτόν τον παράγοντα, διότι απογοητευόμαστε και τίποτα πλέον δεν είναι σίγουρο.

Πρώτα τίθεται ως στόχος η επαγγελματική

ευτυχία και ύστερα η επιτυχία και οι άλλοι παράγοντες. Καθοριστικό ρόλο στις αποφάσεις που αφορούν το μέλλον μας, ίσως και πρωταγωνιστικό, παίζουν οι γονείς μας. Πολλοί γονείς θέλουν να δουν τα παιδιά τους να γίνονται, αυτό που οι ίδιοι δεν κατάφεραν να γίνουν. Δηλαδή, αναθέτουν στα παιδιά τους να εκπληρώ-

σουν τα όνειρα, που δεν κατάφεραν οι ίδιοι να υλοποιήσουν. Άλλες φορές πάλι, τους επιβάλλουν να συνεχίσουν τις επιχειρήσεις που διαθέτουν οι ίδιοι. Ορισμένοι γονείς αρνούνται να δεχθούν την επιλογή επαγγέλματος των παιδιών τους.

Θεωρώ ότι μέσα από αυτή τη στήλη, είναι μια καλή ευκαιρία να πούμε στους γονείς μας, πως εμείς αποφασίζουμε για τη ζωή μας και όχι εκείνοι. Μια λύση για τα παιδιά που αντιμετωπίζουν πρόβλημα επικοινωνίας με τους δικούς τους είναι να τους μιλήσουν, να τους εξηγήσουν γιατί θέλουν να ασκήσουν το συγκεκριμένο επάγγελμα που επέλεξαν, να προσπαθήσουν με κάθε τρόπο να τους αλλάξουν γνώμη και να το παλέψουν ως το τέλος.

Αν γνωρίσουμε τον εαυτό μας, αν παλέψουμε για τα πιστεύω μας ως το τέλος, σίγουρα θα βρούμε το επάγγελμα που θα μας εκφράζει και θα μας ταιριάζει. Αν τελικά δεν τα καταφέρουμε σε αυτή τη δύσκολη απόφαση, τουλάχιστον αφού θα το παλέψουμε, σίγουρα θα κερδίσουμε πολλά πράγματα και θα ωφεληθούμε ως άνθρωποι. Και να θυμάστε πως η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία. Τα όνειρα είναι μια πυχτή της ζωής μας κι αν πραγματικά πιστεύουμε ότι αξίζει να τα ακολουθήσουμε, σίγουρα θα πετύχουμε στη ζωή μας.

Αφιερωμένο σε όλους τους τριτοετείς.

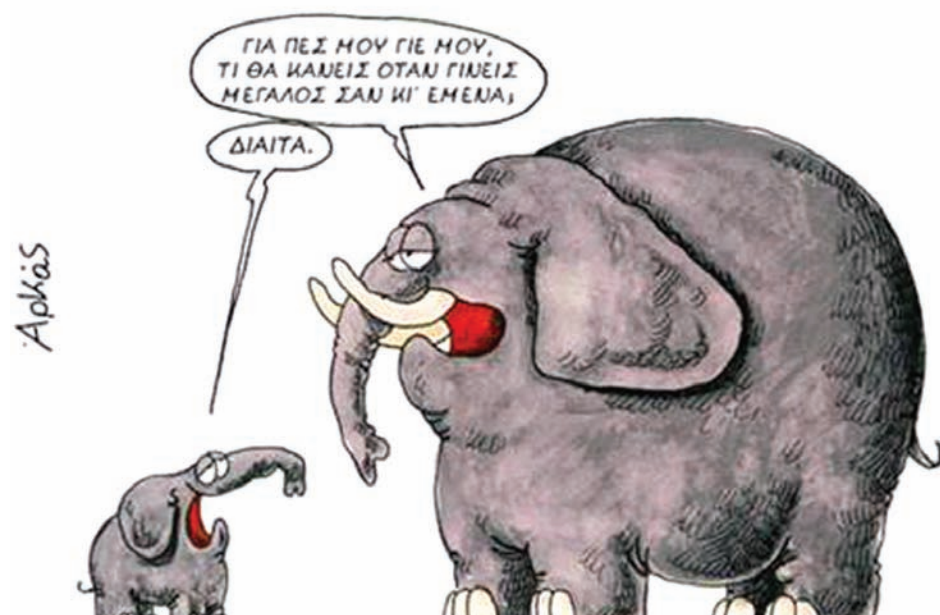
Ελένη Πιερόη, Γ1

ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ...

Σαν κεραυνός εν αιθρία μας χτύπησε η είδηση του ξαφνικού θανάτου του καθηγητή μας κ. Μίλτου Μιλτιάδου. Κανένας δεν μπορούσε να δεχτεί ότι την Πέμπτη το πρωί χαμογελαστός και ευδιάθετος ήταν στην τάξη και μας έκανε μάθημα και το Σάββατο «έφυγε» από κοντά μας. Πραγματικά, ο άδικος χαμός του αγαπημένου μας καθηγητή, μας προξένησε θλίψη και ακόμα μετά από μήνες η απουσία του είναι αισθητή και μας πονά. Η προσέγγισή του σε εμάς τους μαθητές, ως καθηγητής Συμβουλευτικής Αγωγής, ήταν πάντα άμεση και διακριτική. Όποτε τον χρειαζόμασταν ήταν δίπλα μας να μας συμβουλευτεί και να μας βοηθήσει. Ένας άνθρωπος με ευαισθησίες, καλοσύνη και με ένα τεράστιο χαμόγελο! Αυτά θα θυμόμαστε και θα σε έχουμε στις καρδιές μας! Τώρα αλήθεια, κ. Μίλτο, μας λείπεις, αλλά ξέρουμε ότι και από εκεί ψηλά θα μας βλέπεις και θα είσαι περήφανος που κάποια παιδιά, που εσύ βοήθησες, ξεπέρασαν κάποιες από τις δυσκολίες τους και προχώρησαν... Θα σε θυμόμαστε με αγάπη! Καλό ταξίδι...

Μαρία Σολωμού, Γ6
Μαρία Γεωργιάδου, Γ6

Έζησε την εισβολή και τον πόλεμο όταν ήταν έντεκα χρονών και αμέσως μετά, βίωσε για τρία χρόνια την πίκρα του εγκλωβισμού στο ίδιο της το σπίτι, στο Ριζοκάρπασο. Σε όλα αυτά προστέθηκε και η αδιαφορία της Πολιτείας που δεν την αναγνώριζε ως πρόσφυγα. Πρόκειται για την καθηγήτριά μας την κ. Δήμητρα Καλογήρου, η οποία μας άνοιξε την καρδιά της, αποκαλύπτοντας άγνωστες πτυχές της ζωής της και τις εμπειρίες της ως εγκλωβισμένης. Στη συνέντευξη που μας παραχώρησε, ξεχωρίζει η στενή φίλη που ανέπτυξε με μια συνομήλική της από την Τουρκία.

- Γνωρίζουμε ότι δε φύγατε από τον τόπο σας μετά την εισβολή. Ποιανού ήταν η απόφαση αυτή και γιατί;

Δεν ήταν θέμα απόφασης να μείνουμε εκεί. Δεν υπήρχε άλλος δρόμος... Είχαν ήδη πιάσει το Βαρύσι οι Τούρκοι, οπότε ο δρόμος εκείνος ήταν υπό τον έλεγχό τους. Κανένας δεν μπορούσε να φύγει από την περιοχή της Καρπασίας.

- Τι είναι αυτό που θα σας μείνει ανεξίτηλο στη μνήμη σας από το 1974; Είχατε κάποια απώλεια στην οικογένειά σας;

Το πιο φοβερό, ήταν όταν μας ανακοίνωσαν, ότι πιθανόν ο αδερφός μου, ο τρίτος στη σειρά, να είχε σκοτωθεί και όντως ήταν αγνοούμενος από τις 23 Ιουλίου 1974, μέχρι που το 2000 βρέθηκε με τη μέθοδο του DNA. Το άλλο φοβερό ήταν, όταν στο τέλος Αυγούστου, άρχισαν οι Τούρκοι να έρχονται στο χωριό μου με τα τάνκς. Ήταν καμιά 50αριά νομίζω και έρχονταν από δύο δρόμους. Εμείς εκείνη την ώρα βρισκόμασταν στα χωράφια...

- Πού μένατε; Κρυβόσασταν; Ποια ήταν τα συναισθήματά σας εκείνες τις δύσκολες μέρες;

Εμείς μέναμε στο σπίτι μας, δεν κρυβόμασταν. Εντάξει, φόβος υπήρχε αλλά όχι τόσο μεγάλος, γιατί μας έδινε δύναμη το γεγονός ότι δεν είμαστε μόνοι μας. Είχαμε και την ελπίδα ότι, δήθεν, οι «άλλες δυνάμεις» θα μας βοηθούσαν... Αυτό ήταν όνειρο απατηλό που δεν έγινε ούτε μέχρι σήμερα πραγματικότητα. Όσο για τα συναισθήματά μας, εκείνο το καιρό δε νομίζω ότι θα μπορούσαν να ήταν ευχάριστα. Πρώτα - πρώτα βρεθήκαμε πολιορκημένοι από ένα δύσκολο εχθρό. Έπειτα ήταν και ο πόνος μας για τον αδερφό μας αλλά και ο πόνος μας για το τι συνέβαινε στον τόπο μας.

Συνέντευξη από την καθηγήτριά μας κ. Δήμητρα Καλογήρου που βίωσε τον εγκλωβισμό.

Εγκλωβισμένα όνειρα...

- Πώς σας αντιμετώπισαν οι Τούρκοι τα πρώτα χρόνια, μετά την εισβολή; Είχατε σχέσεις με Τούρκους/Τουρκοκύπριους;

Ιδιαίτερα προβλήματα από τους Τούρκους δεν μπορώ να πω ότι αντιμετωπίσαμε, ειδικά εμείς ως οικογένεια, που ήμασταν πολλά άτομα. Το μεγάλο πρόβλημα ήταν που δεν είχαμε ούτε σχολείο, ούτε καθηγητές. Πέρασε η χρονιά, λοιπόν, χωρίς σχολείο και στα 3 χρόνια που έμεινα εκεί μετά την εισβολή, έπρεπε να έρθουμε στη Λευκωσία, για να πάμε σχολείο. Εν τω μεταξύ το 1975, είχαν αρχίσει να φέρνουν Τούρκους από την Τουρκία να εγκαθίστανται στα σπίτια των Χριστιανών. Όταν λοιπόν κατοίκησαν Τούρκοι έποικοι στο χωριό μας, στην αρχή ήθελαν να δείξουν ότι ήταν σκληροί, όμως σιγά - σιγά αναμείχθηκαν μαζί μας και έμαθαν αμέσως να μιλούν ελληνικά, για να μπορούν να συνηθιστούν. Ανάμεσά τους ήταν και μια μικρή που έκανα φίλη μου, η Σουλτάνα. Όταν εγώ έφυγα από το χωριό μου, θυμάμαι ότι ήταν η μόνη που έκλαψε για μένα. Στο χωριό μας δεν υπήρχαν Τουρκοκύπριοι παρά μόνο κάποιοι αστυνομικοί. Όλοι ήταν έποικοι από την Τουρκία. Ένα άλλο πρόβλημα

που είχαμε ήταν το "κκέρφιου", (σ.σ. κατ' οίκον περιορισμός) δηλαδή από τη δύση του ήλιου και μετά δεν μπορούσαμε να μετακινηθούμε από τα σπίτια μας. Εμείς όμως πηγαίναμε κρυφά να δούμε τηλεόραση εκεί όπου υπήρχε, γιατί δεν είχαν όλα τα σπίτια...

- Ποιο ήταν και ποιο είναι το καθεστώς στα σχολεία για τους εγκλωβισμένους;

Στην αρχή λειτουργούσαν δύο Δημοτικά σχολεία. Αργότερα, όμως κάποιοι δάσκαλοι πήραν σύνταξη και δεν αντικαταστάθηκαν. Εμείς τα παιδιά φεύγαμε στις ελεύθερες περιοχές, για να πάμε σχολείο, οπότε τα παιδιά λιγότευμαν. Παρά το ότι είχε γίνει η συμφωνία της "Τρίτης Βιέννης", όπως ονομάζεται, σχετικά με την Καρπασία και τα δικαιώματά της, αυτή η συμφωνία δυστυχώς ποτέ δεν είχε υλοποιηθεί. Λόγω του ότι τα παιδιά έφευγαν το '75, '76, '77 το ένα Δημοτικό σχολείο αργότερα έκλεισε και έτσι λειτουργούσε μόνο το άλλο με τους δασκάλους που είχαν παραμείνει στο χωριό. Το Γυμνάσιο επαναλειτούργησε το 2004 μετά από μεγάλο αγώνα. Ήμουν από τους πρωτεργάτες αυτής της προσπάθειας. Από το 2004 μέχρι και σήμερα λειτουργεί το Γυμνάσιο, έστω και με ελά-

χιστα παιδιά και το Δημοτικό σχολείο λειτουργεί κανονικά με δασκάλους που εγκρίνονται από την ούτω καλούμενη «τουρκοκυπριακή κυβέρνηση», για να έχουν το δικαίωμα να διδάσκουν εκεί.

- Πώς σας αντιμετώπιζε η εκάστοτε Κυπριακή Κυβέρνηση;

Η Κυπριακή Κυβέρνηση, παρά τους αγώνες της, δεν κατάφερε ποτέ της να πετύχει κάτι για τους εγκλωβισμένους. Ούτε και όταν ήρθαμε το 1977 στις ελεύθερες περιοχές μας βοήθησαν. Δεν πήραμε ούτε κουβέρτες, ούτε σεντόνια, ούτε τίποτα, γιατί μετά από 3 χρόνια απ' ό τι φαίνεται δε θεωρούμασταν πρόσφυγες!!! Αλλά και μετά, όταν ήρθε όλη η οικογένειά μας, ο μόνος τρόπος που μπορούσαμε να παραμείνουμε ήταν κάτι παράγκες κοντά στο Μετόχι του Κύκκου... Ζήσαμε εκεί μέσα, στο κρύο και στη ζέστη, κάτω από τσίγκους! Μπορεί να μας έδωσαν 2 χιλιάδες λίρες τότε, για να αγοράσουμε σπίτι, αλλά νομίζω ούτε παράγκες δεν μπορούσαμε να αγοράσουμε. Αυτό είναι η ανταπόδοση των κυβερνήσεών μας, σε εμάς τους πρόσφυγες της πρώτης γενιάς του πολέμου που μέχρι σήμερα πληρώνουμε τα λάθη... Θα πληρώσουμε δηλαδή τα λάθη τα δικά τους, το ότι χάσαμε τον τόπο μας, χάσαμε τους συγγενείς μας, χάσαμε τους γονείς μας που περίμεναν ότι κάποια στιγμή θα γυρίσουν πίσω στον τόπο τους; Αλλά κι εμείς περιμένουμε και περιμένουμε... και δεν ξέρω για πόσο καιρό θα αντέξουμε να περιμένουμε.

- Πότε και γιατί αποφασίσατε να εγκαταλείψετε την πατρίδα σας εστιά;

Στις 21 Σεπτεμβρίου 1977, την οποία περιγράφω ως τη χειρότερη μέρα της ζωής μου, έπρεπε να εγκαταλείψω τους γονείς μου, το πολυαγαπημένο μου χωριό, τα αδέρφια μου, όσα και όσους αγαπούσα, για να μορφωθώ. Αργότερα αναγκάστηκαν και οι γονείς μου, και τα αδέρφια μου να έρθουν, γιατί δεν μπορούσαμε να είμαστε μόνοι μας 5 παιδιά χωρίς την υπόλοιπη οικογένεια.

- Επισκεφθήκατε ξανά το κατεχόμενο χωριό σας, απ' όταν φύγατε απ' εκεί;

Από τότε που άνοιξαν τα οδοφράγματα πηγαίνω συχνά στο χωριό και σε ό,τι χρειαστεί βοήθω, ειδικά στην Εκκλησία μας στον Απ. Ανδρέα, γιατί η μεγάλη μου αγάπη είναι ο Απ. Ανδρέας. Έτσι βοηθώ τον ιερέα στις ακολουθίες, ψάλλοντας. Για συναισθήματα τι μπορείς να πεις όταν περνάς ειδικά από το σπίτι σου και δεν μπορείς να ζήσεις εκεί;

- Πιστεύετε ότι θα υπάρξει η μέρα του γυρισμού;

Δυστυχώς, με όσα βλέπουμε είναι δύσκολο. Όχι γιατί δεν μπορούμε να τους πολεμήσουμε, αλλά γιατί είμαστε ένας λαός που ποτέ δεν αντιδρά σε τίποτα και ποτέ δεν έχει υψηλούς στόχους...

- Ποιο μήνυμα θέλετε να στείλετε στους εγκλωβισμένους αδερφούς μας, στην ψευδοκυβέρνηση και στην κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας;

Στους λίγους εγκλωβισμένους που έχουν απομείνει, τι μήνυμα να στείλεις; Ο θεός να βάλει το χέρι του... Είναι βασανισμένα άτομα, άτομα που δεν έχουν γνωρίσει τον πολιτισμό και την ελευθερία, αφού οι ελευθερίες που έχουν είναι τόσο λίγες κάτω από το τουρκοκυπριακό καθεστώς. Ο κάθε ψευδο-πρωθυπουργός των δήθεν Τουρκοκυπρίων- γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι οι Τουρκοκύπριοι είναι ελάχιστα, χιλιάδες είναι οι Τούρκοι έποικοι- ήθελε να δώσει τις δικές του λύσεις, οι οποίες δυστυχώς δε συνάδουν με αυτές που θέλουμε εμείς. Εύχομαι όμως και ελπίζω να έρθουν καλύτερες μέρες για όλους μας! Ας βρούμε μια λύση λοιπόν, που να μην έχει το δικαίωμα η Τουρκία να επεμβαίνει.

Κατερίνα Χατζηχαράλαμπος, Γ6
Εύα Χαράλαμπος, Γ6
Κρίστια Πελαβά, Γ6

Συνέντευξη από εγκλωβισμένο παιδί του Ριζοκαρπάσου

Οι τριακόσιοι του Λεωνίδα...

Φυλάττουν Θερμοπύλας οι τριακόσιοι που έχουν μείνει στο Ριζοκάρπασο. Ένα παιδί από τους τριακόσιους ξεδιπλώνει τα βιώματά και τις εμπειρίες του, που για μας φαντάζονται σαν μια περιπετειώδη ταξινό...

Φοιτά σ' ένα σχολείο με 37 μαθητές, στερείται βασικές ελευθερίες κι όταν έρχεται στις ελεύθερες περιοχές αισθάνεται ως «αξιοθέατο»... Κι όλα αυτά γιατί αγαπάει τον τόπο του, όπως έμαθε από τους γονείς και τους παππούδες του.

- Πού γεννήθηκες, πού μένεις τώρα και ποια η καταγωγή των γονιών σου;

Γεννήθηκα στο κατεχόμενο Ριζοκάρπασο της επαρχίας Αμμοχώστου. Μετά από 38 χρόνια κατοχής που συμπληρώνονται φέτος εξακολουθώ να διαμένω εδώ στο Ριζοκάρπασο με την οικογένειά μου. Και οι δύο μου γονείς κατάγονται από το Ριζοκάρπασο και έζησαν, ως νέοι που ήταν τότε, την Τουρκική εισβολή του 1974.

- Ποιος αποφάσισε να μην εγκαταλείψετε το χωριό σας;

Η απόφαση να μην φύγουν από το Ριζοκάρπασο ήταν των παππούδων και των γιαγιάδων μου αλλά και των γονιών μου και των αδελφιών τους. Δεν ήθελαν να αφήσουν το χωριό τους και να γίνουν πρόσφυγες.

- Πώς είναι η ζωή σας τώρα ως εγκλωβισμένοι; Έχουν αλλάξει καθόλου τα πράγματα μετά το άνοιγμα των οδοφραγμάτων;

Η ζωή μας εδώ είναι δύσκολη λόγω του ότι

περιτριγυριζόμαστε από δύο χιλιάδες περίπου έποικους (ενώ εμείς είμαστε μόνο 300), αλλά επειδή αγαπούμε το χωριό μας και τον τόπο μας μένουμε εδώ και αντέχουμε. Πριν να ανοίξουν τα οδοφράγματα και ειδικά τα πρώτα δέκα χρόνια μετά την εισβολή τα πράγματα ήταν πολύ χειρότερα, με ξυλοδαρμούς, ληστείες και δυο-τρεις δολοφονίες από τους έποικους. Τώρα τα πράγματα είναι πολύ καλύτερα και μας ενοχλούν πολύ λίγο...

- Έχετε σχέσεις με τους Τούρκους/Τουρκοκύπριους;

Αναγκαστικά έχουμε σχέσεις με τους Τούρκους. Με μερικά παιδιά επόικων της ηλικίας μας μάλιστα γίναμε και φίλοι. Διαφορετικά δεν μπορείς να ζήσεις. Τουρκοκύπριοι δεν υπάρχουν εδώ, μόνο έποικοι.

- Ποιο ήταν και ποιο είναι το καθεστώς στα σχολεία για τους εγκλωβισμένους;

Παλιότερα στα σχολεία εδώ υπήρχαν πολλά προβλήματα όπως απαγόρευση βιβλίων και δασκάλων, πολύς έλεγχος από τους Τούρκους, καταστροφές και ζημιές. Τώρα τα πράγματα άλλαξαν λίγο προς το καλύτερο. Λειτουργούν εδώ το Δημοτικό Σχολείο Ριζοκαρπάσου (από το 1975) το Νηπιαγωγείο και το Γυμνάσιο Ριζοκαρπάσου (από το 2004). Και στα τρία σχολεία μαζί είμαστε φέτος 37 μαθητές.

- Πόσο συχνά έρχεσαι στις ελεύθερες περιοχές και με ποιους;

Δύο φορές το μήνα έρχομαι στις ελεύθερες περιοχές με τους γονείς μου ή τα μεγαλύτερα

μου αδέρφια. Έρχομαι Παρασκευή βράδυ και φεύγω για Ριζοκάρπασο Κυριακή βράδυ. Μένουμε σε συγγενείς μας.

- Πώς σας αντιμετώπιζουν στις ελεύθερες περιοχές;

Κάποτε νιώθουμε σαν «αξιοθέατα» στις ελεύθερες περιοχές, όμως γενικά νιώθουμε την αγάπη και το ενδιαφέρον του κόσμου.

- Με μερικές λέξεις μπορείς να μας περιγράψεις τι σημαίνει για σένα η λέξη εγκλωβισμένοι;

Εγκλωβισμένος για μένα σημαίνει να μην μπορείς να πας όποτε θέλεις εκκλησία, να μην μπορείς να υψώσεις ελληνική ή κυπριακή σημαία, να αναγκαστείς να μάθεις και να μιλάς τουρκικά, να κλείνεσαι συχνά στο σπίτι σου πριν νυχτώσει και γενικά να στερείσαι χαρές και ωφελήματα που έχουν παιδιά στις ελεύθερες περιοχές.

- Πιστεύεις ότι θα υπάρξει μια λύση στο εθνικό μας πρόβλημα; Αν ναι, πώς το φαντάζεσαι;

Είναι πολύ δύσκολο τώρα να λυθεί το κυπριακό πρόβλημα. Πιστεύω ότι πριν μερικά χρόνια ήταν πιο εύκολο. Και δεν μπορώ να φανταστώ μια δίκαιη λύση...

- Ποιο μήνυμα θα ήθελες να στείλεις στα παιδιά του σχολείου μας;

Εμείς εδώ μέναμε για το χωριό μας. Αντέξαμε πολλά και μπορούμε να αντέξουμε κι άλλα, για να μη φύγουμε. Προσπαθήστε κι εσείς για την πατρίδα μας, για να έρθουν καλύτερες μέρες για όλους μας.

Κατερίνα Χατζηχαράλαμπος, Γ6

Ρώσικη... συνεργασία

Το σχολείο μας πάντα πρόθυμα ανοίγει τις πόρτες του σε διεθνείς συνεργασίες και έχει συμ-πράξεις με σχολεία της Ε.Ε. Τελευταία πραγματοποιήθηκε επίσκεψη Ρώσων μαθητών στο σχολείο μας, συνοδευόμενοι από τέσσερις καθηγητές τους. Ήταν πραγματικά μια ξεχωριστή συνάντηση, γιατί οι μαθητές αυτοί φοιτούν στο Intellectual Student school in Moscow! Όλοι τους κοιτούσαμε περίεργα, θέλαμε να δούμε, πού «έγραφε» ότι είναι έξυπνα και προικισμένα παιδιά! Τους προσεγγίσαμε και ανταλλάξαμε μαζί τους απόψεις... Μου έκανε φοβερή εντύπωση η απάντηση ενός παιδιού, όταν τον ρώτησα, αν έχει facebook; Η απάντησή του αφοπλιστική: «It's waste of time». Φυσικά! Τι περιμέναμε, το να είσαι ξεχωριστός θέλει και θυ-σίες... Πού να βρουν χρόνο για κοινωνική δικτύωση, όταν κάνουν έρευνες, μελέτες, κλεισμένοι στο οικοτροφείο; Κάποιες από τις μελέτες τους, τις

παρουσίασαν στην εκδήλωση γνωριμίας και συ-νεργασίας που έγινε στο σχολείο μας. Ήταν ερ-γασίες υψηλού επιπέδου και το αξιοπερίεργο είναι ότι ασχολήθηκαν και ερεύνησαν και την κυπριακή φύση! Το σχολείο μας τους φιλοξένησε με τον καλύτερο τρόπο: τους προσφέραμε κυ-πριακά εδέσματα, τα οποία ετοίμασαν οι καθη-γήτριες Οικιακής Οικονομίας του σχολείου μας και παράλληλα τους παρουσιάσαμε δείγματα της παραδοσιακής μουσικής και χορευτικής μας παράδοσης. Αποδείξαμε για ακόμη μία φορά ότι η κυπριακή φιλοξενία είναι η καλύτερη στον κόσμο, χωρίς να υπερβάλλουμε!!!

Απολάυσαμε όλοι την επίσκεψη των Ρώσων μα-θητών και πιστεύω ότι τέτοιου είδους «συναντήσεις» προάγουν την άμιλλα και τη συνεργασία!!!

Βασίλεια Λοΐζου, Α3
Άννα Καμινάρη, Α3

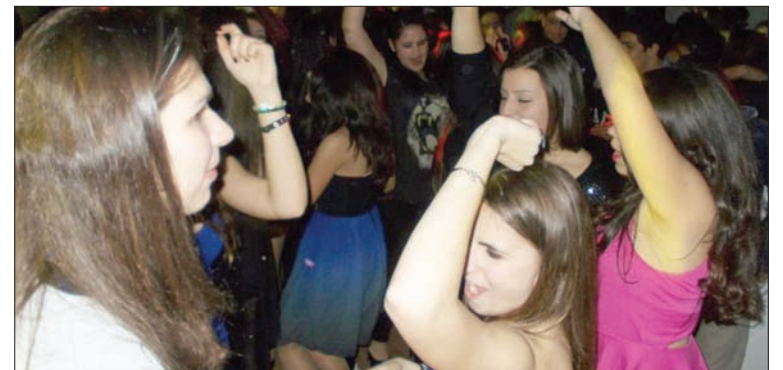
Σχολικό... ξεσάλωμα

Όλοι παρόντες δήλωσαν οι μαθητές του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας στο καθιερωμένο πάρτι, που διορ-γανώνει ο Σύνδεσμος Γονέων του σχολείου μας. Ώρα 8... Κορίτσια και αγόρια ντυμένα μέσα στο πνεύμα της μόδας καταφθάνουν στο Nicosia Gy-mnastic Centre για διασκέδαση, χορό και φαγητό... Τα κορίτσια φοράνε φορέματα μίνι, κοντά παντελόνια, κομψές φούστες και ψηλοτάκουνα... Μαλλιά, νύχια και βάψιμο «στην τρίχα»! Τα αγόρια πιο απλά ντυμένα: παντελόνι με πουκάμισο ή φανέλα.

Τα τραγούδια μας ξεσήκωσαν για τα καλά, αλλά δυστυχώς δεν είχαμε τραπέζια, για να ανέβουμε και να ξεφαντώσουμε. Μόνο καρέκλες... Το ποτό, όπως και πέρσι άφθονο!!! Αναψυκτικά και χυμοί... δε θα μας πείραζε και καμιά vodka, whisky, όπως «φώναζαν» μερικοί μερακλήδες!

Από το πάρτι φύγαμε όλοι κατενθουσιασμένοι! Σί-γουρα, ήταν μια βραδιά χαλάρωσης, διασκέδασης και φυγής από την καθημερινή ρουτίνα...

Σαλώμη Κατσιολούδη, Γ3

Οι «Μεγάλοι» αρνούνται...

Οι έφηβοι γνωρίζουν τι είναι οικονομική κρίση και θα παλέψουν, για να τη νικήσουν. Αυτό έδειξε η συζήτηση στα πλαίσια του φετινού «Διαλόγου των Εφήβων», που πραγματο-ποιήθηκε με επιτυχία στο Δημαρχείο Στροβόλου, με θέμα: « Η οικονομική κρίση και πώς επηρεάζει τους εφήβους». Η συζήτηση άρχισε με την ομιλία του κ.Γεώργιου Τσιάκαλου, ο οποίος είναι καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και εμπνευστής της εκπαιδευτικής μας μεταρρύθμισης. Ο κ. Τσιά-καλος μίλησε για τα δικαιώματα του παιδιού και ανέφερε μάλιστα ένα πολύ απογοητευτικό και συνταρακτικό γεγονός που συνέβηκε στα τέλη της δεκαετίας του '90 . Κάποιοι είχαν εισηγηθεί στις ισχυρές οικονομικά χώρες, να διαγράψουν τα χρέη των τριτοκοσμικών χωρών, των οποίων η αξία δεν έφτανε το κόστος για την κατασκευή ενός υπερσύγχρονου πολεμικού αεροπλάνου!!! Έτσι θα σώζονταν από λιμοκτονία 2 000 000 παιδιά. Δυστυχώς, οι «ισχυροί» αρνήθηκαν, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, η οποία σήμερα περνά πολλές δυσκολίες λόγω της οικονομικής κρίσης... Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης συζητήσαμε για το πώς η οικονομική κρίση μας επηρεάζει στον τομέα της παιδείας, της ψυχαγωγίας κ.α. Ακουστήκαν διάφορες απόψεις, εισηγήσεις ακόμη και κατηγορίες για την πολιτική διοίκηση. Εμείς τα παιδιά τα συζητήσαμε, τα είπαμε και περιμένουμε από τους «μεγάλους», να μας δώσουν κάποια λύση και απαντήσεις για όλα «τα κακώς κείμενα!»

Αντρέας Στυλιανού, Γ6

Παζαράκι Ανθρωπιάς

Η φετινή σχολική χρονιά φαίνεται να είναι πολύ δύσκολη για πολλά παιδιά, λόγω της οικονομικής κρίσης που παρουσιάστηκε δειά -δειά στο νησί μας και τον τελευταίο καιρό μας αλώνει... Το σχολείο μας κάνει τα αδύνατα δυνατά να βοηθήσει τα παιδιά που πραγματικά έχουν ανάγκη και περνούν δύσκολα. Έτσι η Διεύθυνση του σχολείου μας και οι καθηγητές μας, σε συνεργασία πάντα με το Σύνδεσμο Γονέων, διοργάνωσαν ένα Φιλανθρωπικό παζαράκι, του οποίου τα έσοδα διατέθηκαν για τα άπορα παιδιά του σχολείου. Στήθηκαν πάγκοι με εδέσματα και λουλούδια, που προσφέρθηκαν εθελοντικά. Γονείς και καθηγητές είχαν ρόλο πωλητών και οι μαθητές ρόλο πελατών και εναλλάξ. Οι συμμαθητές και οι καθηγητές μας που είναι ευαισθητοποιημένοι σε τέτοια θέματα, ανταποκρίθηκαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αγοράζοντας, ό,τι μπορούσε ο καθένας. Η προσφορά όλων μας ήταν ευεργετική!!!

Μαρίνα Οικονομίδη, Α1
Κωνσταντίνα Μαυρουδή, Α1

Το παλιό είναι ... αλλιώς

Γονείς και μαθητές του τμήματος Α6 ήταν οι καινούριοι διαγωνιζόμενοι του master chef. Πήραν σοβαρά το ρόλο τους στην αποστολή που ανέλαβαν να συνδέσουν το παρελθόν με το παρόν της κυ-πριακής κουζίνας και «έλαβαν θέσεις» με τις κου-τάλες και τις κατασρόλες... Μαγείρεψαν παρα-δοσιακά φαγητά και γλυκά όπως ρεβιθόπιτα, πουργούρι, παλουζέ και πολλά άλλα που όλο το σχολείο μοσχοβόλησε! Τα παιδιά παρακολουθούσαν τους γονείς τους με περιέργεια και σχολίαζαν το πόσο διαφορετική είναι σήμερα η κυπριακή

κουζίνα ή μάλλον πόσες ξένες επιδράσεις δέχθη-κε...

Το μόνο σίγουρο είναι ότι στο τέλος η αποστολή πέτυχε και απολαύσαμε τις λιχουδιές που ετοιμά-σαμε και είμαστε πολύ περήφανοι. Είναι πολύ καλές τέτοιες πρωτοβουλίες, γιατί έτσι ερχόμαστε κοντά στην παράδοση του τόπου μας και δεν ξε-χνιέται. Επίσης παραδεχθήκαμε ότι μας αρέσουν οι τάρτες, τα σουφλέ και τα χάμπουργκερ, αλλά το παλιό είναι αλλιώς...

Μαρία Αχιλλέως, Α6
Παναγιώτης Λουκά, Α6

MEGA... Επίσκεψη

Οι «Νέοι Δημοσιογράφοι» επισκέπτονται τον ραδιοτηλεοπτικό σταθμό MEGA

Οι «Νέοι Δημοσιογράφοι» εισβάλλουν στο τηλεοπτικό κανάλι «Mega» και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Λόγος». Ζητούν να μάθουν πώς και πού γίνονται οι εκπομπές και τα γυρίσματα διάφορων σειρών! Οι υπεύθυνοι του καναλιού γνώριζαν για την επίσκεψή μας και μας περίμεναν για μια ξενάγηση στα τηλεοπτικά πλατώ...

Ξεκινήσαμε από τα στούντιο όπου γίνονται οι τηλεοπτικές εκπομπές και προχωρήσαμε στους χώρους πίσω από τις κάμερες. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε η σκηνή του «DanSing for you», η οποία όπως μας ενημέρωσαν, είναι η ίδια με αυτήν του τηλεοπτικού σόου «Αποηγίους». Είδαμε, επίσης, ένα άλλο στούντιο, στο οποίο υπήρχαν τρία διαφορετικά σκηνικά για τρεις διαφορετικές ενημερωτικές εκπομπές. Τα στούντιο, ενώ στην τηλεόραση φαίνονται τεράστια, στην πραγματικότητα είναι πολύ μικρά! Οι «ξεναγοί», μας αποκάλυψαν ότι αυτό είναι το λεγόμενο «ψέμα» της τηλεόρασης και το πετυχαίνουν με τις κάμερες και το φωτισμό του χώρου! Συνεχίζοντας την ξενάγηση, είδαμε

το στούντιο όπου γυρίζονται οι ειδήσεις και η εκπομπή «Έχεις Μέσον» και μας έδειξαν τις κάμερες «ρομπότ», οι οποίες λειτουργούν αυτόματα. Μετά μας πήγαν στο «Gallery», έναν κλειστό χώρο με ηχομόνωση, από όπου ελέγχονται κυρίως οι ζωντανές εκπομπές. Εκεί υπάρχουν πολλά και διαφορετικά μηχανήματα για τη ρύθμιση του ήχου, της εικόνας, των υποτίτλων, της ροής του προγράμματος κλπ. Κάθε ένα απ'αυτά έχει το δικό του χειριστή. Γνωρίσαμε κι έναν ηχολήπτη, ο οποίος μας έδωσε πληροφορίες για τη δουλειά του. Στον ίδιο χώρο παρατηρήσαμε ότι υπάρχουν πολλές θρόνες στις οποίες προβάλλονται διαφορετικές σκηνές. Τέλος, είδαμε το δωμάτιο των αθλητικογράφων, στο οποίο υπάρχει πολύ υλικό σε έντυπη μορφή και σε βιντεοταινίες. Μας πληροφόρησαν ότι προς το παρόν χρησιμοποιούν ακόμη βιντεοταινίες, αλλά προσπαθούν τώρα να αναβαθμίσουν το σταθμό με τη χρήση Cd και Dvd.

Μετά την ξενάγηση είχαμε τη μοναδική εμπειρία να συνομιλήσουμε με τους ταλαντούχους

και επιτυχημένους δημοσιογράφους Κατερίνα Αγαπητού, Δημήτρη Σούγλη και Λουκά Φουρλά, οι οποίοι μας ταξίδεψαν στον κόσμο της δημοσιογραφίας. Μας μίλησαν για τις δυσκολίες του επαγγέλματος του δημοσιογράφου και για τον τεράστιο χρόνο που αφιερώνεις, για να έχεις έναν καλό ρεπορτάζ. Μας ανέφεραν επίσης, ότι υπάρχει ανεργία στο δημοσιογραφικό επάγγελμα και ότι στο δικό τους χώρο, για να ανεβείς στα «ψηλά» χρειάζεται «να ξεκινήσεις από τα χαμηλά».

Η επίσκεψή μας ολοκληρώθηκε με τη συμμετοχή μας στη ζωντανή εκπομπή «Νέα Μέρα». Για μας ήταν πραγματικά μεγάλη ευκαιρία η συμμετοχή μας έστω και για λίγο στην τηλεοπτική εκπομπή. Άραγε αυτή η επίσκεψη θα είναι η αρχή για κάποιους από εμάς ως μελλοντικοί δημοσιογράφοι;

Ελένη Πιερί, Γ1
Κατερίνα Χατζηχαράλαμους, Γ6
Εύα Χαράλαμους, Γ6
Κρίστια Πελαβά, Γ6

Εξοικονομώ... για να ζήσω!

Το σχολείο μας έχει τη δική του ιστορία σε θέματα εξοικονόμησης ενέργειας και σε θέματα που αφορούν τη διάσωση του περιβάλλοντός μας. Τα προηγούμενα χρόνια φτιάξαμε ηλιακό αυτοκίνητο, το οποίο βραβεύτηκε, ηλιακό σπίτι και πολλές άλλες έξυπνες κατασκευές. Φέτος, η Υπηρεσία Ενέργειας του Υπουργείου Εμπορίου Βιομηχανίας και Τουρισμού, μας έδωσε το έναυσμα να ασχοληθούμε και πάλι με ενδιαφέροντα περιβαλλοντικά θέματα, προκηρύσσοντας τον Μαθητικό Διαγωνισμό για έργα/εργασίες μαθητών σε θέματα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και εξοικονόμησης ενέργειας. Στόχος του είναι η ανάδειξη πρωτοποριακών και εφαρμοσμένων ιδεών για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την εξοικονόμηση ενέργειας καθώς και η ενδυνάμωση των ενδιαφερόντων των μαθητών για βαθύτερη ενασχόληση με τα θέματα αυτά. Το σχολείο μας λαμβάνει μέρος στον διαγωνισμό μαζί με τους μαθητές/μαθήτριες: Νεφέλη Ανδρέου, Χριστίνα Σάββα, Κατερίνα Κυπριανού, Κατερίνα Χατζηχαράλαμους, Νικόλα Κίτσιο, Εφραίμ Ροδοσθένους και Κωνσταντίνo Αριστοδήμου. Συντονιστής της ομάδας είναι ο κ. Ανδρέας Β. Λοΐζου, καθηγητής Σχεδιασμού και Τεχνολογίας. Η εργασία μας έχει τίτλο: «Το σχολείο του μέλλοντος». Ετοιμάσαμε ερωτηματολόγιο, το οποίο δόθηκε σε δείγμα μαθητών και καθηγητών και θα αναλυθούν τα αποτελέσματά του. Επίσης, ετοιμάσαμε DVD για θέματα ΑΠΕ, επιτραπέζιο παιχνίδι-φιδάκι, με φόντο και πάλι την ενέργεια και σετ τράπουλας με εικόνες για το περιβάλλον και την ενέργεια.

Κατερίνα Κυπριανού, Γ5.

«Ανακαλύψτε τον ψηφιακό κόσμο ... με ασφάλεια!»

Πραγματικό πανηγύρι στήθηκε στον ισόγειο χώρο του εμπορικού κέντρου The Mall of Cyprus, το Σάββατο 16 Φεβρουαρίου 2013. Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου με τη στήριξη του Κέντρου Νευροεπιστήμης και Τεχνολογίας, της Υπηρεσίας Cytanet, της Αστυνομίας Κύπρου και της Microsoft, διοργάνωσε «πανηγύρι», που στόχευε στην ενημέρωση γονιών και παιδιών και γενικά του ευρύτερου κοινού για την Ασφάλεια στο Διαδίκτυο. Το Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας έδωσε το παρόν του με ομάδα μαθητών του προγράμματος «Eu Zην» και με την υπεύθυνη καθηγήτρια του προγράμματος κ. Παναγιώτα Ιωαννίδου.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης εκπρόσωποι των διοργανωτών ενημέρωσαν το κοινό/περαστικούς για το θέμα της ασφαλούς χρήσης του διαδικτύου, διανεμήθηκε έντυπο και άλλο ενημερωτικό υλικό, προσφέρθηκαν δωράκια, διεξήχθησαν παιχνίδια για την ασφαλή χρήση του διαδικτύου, σύντομες συνεντεύξεις με περαστικούς και τέλος προβλήθηκαν ενημερωτικά φιλμάρια.

Όπως αποδείχθηκε τα περισσότερα παιδιά που βρέθηκαν εκεί ήταν αρκετά ενημερωμένα για τις δυνατότητες του διαδικτύου, αλλά δε γνώριζαν όλους τους κινδύνους που διατρέχουν από τη χρήση του, ούτε τρόπους προστασίας.

Φάνηκε ακόμα ότι ενδιαφέρονται για τις νέες τεχνολογίες, είναι ανοιχτοί σε νέες ιδέες και είναι δεκτικοί σε συμβουλές που έχουν σχέση με την ασφάλειά τους στο διαδίκτυο.

Ναταλία Μυλωνάκου, Β1

Δημιουργική ανάπαυλα!!!

Αυτό θα πει «χαρά της μάθησης!!!» Τις τελευταίες βδομάδες ερχόμαστε με περισσότερη όρεξη στο σχολείο και αυτό, γιατί η Διεύθυνση του σχολείου μας μαζί με το Κ.Μ.Σ, βρήκαν τρόπο να μας κάνουν να χαλαρώνουμε από τη σχολική ρουτίνα και την πίεση των διαγωνισμάτων. Το μυστικοσυστατικό; Τουρνουά επιτραπέζιας αντισφαίρισης!!! Τα δειλίμματα έχουμε ρυθμούς γηπέδου, με οπαδούς και ζητωκραυγές! Το θέμαμα πραγματικά είναι απολαυστικό και χαλαρωτικό! Η εκτόνωση πολλών παιδιών, μέσα σε επιτρεπτά όρια φυσικά, είναι εμφανής! Καθημερινά, όσο περνάνε οι μέρες, η αγωνία μας κορυφώνεται για το ποιος τελικά θα στεφθεί νικητής των αναμετρήσεων, που μπορούμε να ομολογήσουμε είναι όλοι τους «σκληρά καρύδια!!!» Λοιπόν, ευχόμαστε σε όλους σας Καλή Επιτυχία!

Νικολέτα Μιχαήλ, Γ3
Ελένη Βενεκτή, Γ3

«Συνδέσου με σεβασμό»,
γιατί τα δικαιώματα και οι
υποχρεώσεις μας έχουν
τον ίδιο σημαντικό ρόλο.

Κυβερνο-εκφοβισμός

«Η πιο σύγχρονη μορφή σχολικού εκφοβισμού»

Η Χριστίνα μπήκε στο προφίλ του Γιώργου και έστειλε προσβλητικά μηνύματα στους φίλους του...

Αποτέλεσμα; Ο Γιώργος έχασε την παρέα του.

Ο Μαρίνος, ο Χρίστος και ο Μάριος βιντεοσκοπήσαν για αστειό τη Μαρία... και έστειλαν το βιντεάκι στους συμμαθητές τους...

Αποτέλεσμα; Η Μαρία να νιώσει ντροπή και να μη θέλει να πάει σχολείο...

Ο Δημήτρης είδε τον εαυτό του σε βίντεο με τίτλο «Δεν κάνω παρέα με... νανάγια» και ακολουθεί μοναχική πορεία στη σχολική του ζωή.

Το cyber bullying είναι μάστιγα της εποχής για τα νέα παιδιά και κυρίως, για τους εφήβους. Εκδηλώνεται με την επαναλαμβανόμενη αποστολή μηνυμάτων μέσω τηλεφώνου, ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, facebook, με παρέμβαση σε διαδικτυακές δραστηριότητες του «θύματος», δυσφήμιση με αποστολή φωτογραφιών, προσωπικών πληροφοριών, απειλητικών μηνυμάτων σε άλλα άτομα (υποκρινόμενοι το άτομο που εκφοβίζεται), παρενόχληση του θύματος και πολλές άλλες μορφές.

Ο Κυβερνο-εκφοβισμός άρχισε να γίνεται τρομακτικός κυρίως με το Facebook. Γίνεται «προσωπικός». Μπορεί για παράδειγμα κάποιος από το σχολείο σου ή ακόμα και ένα άτομο που δε σε συμπαθεί να ξεκινήσει να σε απειλεί ή να διασύρει το όνομά σου δημοσίως, χωρίς να μπορείς να αντιδράσεις... Στο facebook εύκολα καλύπτεις τα ίχνη σου και κρύβεις την αληθινή σου ταυτότητα.

Επίσης η επικοινωνία με άγνωστα άτομα, δήθεν «διαδικτυακοί φίλοι» είναι πολύ επικίνδυνη. Με απλές διαδικασίες μπορεί κάποιος να σου φτιάξει ένα ψεύτικο profile στο Facebook, χωρίς να έχει δώσει εσύ το δικαίωμα και μέσα σε λίγα λεπτά να γκρεμιστεί ο κόσμος σου, τα όνειρά σου, η ζωή σου.

«Θύτες», «θύματα» και παρατηρητές, μπερδεμένοι μέσα από τις οθόνες των κινητών και του διαδικτύου, σε μια αλυσίδα φόβου, τρόμου και σιωπής. Ο ηλεκτρονικός εκφοβισμός είναι απaráδεκτος... και παράλληλα αποτελεί σοβαρό παράπτωμα. Οι πολίτες μπορούν να απευθύνονται στο τμήμα δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, αλλά και 'μεις οι ίδιοι πρέπει να δείξουμε τον δρόμο για την «εξόντωσή» του. Οφείλουμε να φτιάξουμε την αλυσίδα της φιλίας, της

ανοχής στη διαφορετικότητα, του σεβασμού, του γόνιμου διαλόγου, της διαδικτυακής ηθικής και του πολιτισμού.

Αν σας τύχει ποτέ, μιλήστε με ένα μεγαλύτερό σας που εμπιστεύεστε. Καλύτεροι σύμβουλοι είναι οι γονείς μας, οι καθηγητές μας, τα μεγαλύτερα αδέρφια μας. Ας βοηθήσουμε όλοι μαζί να νικήσουμε το cyberbullying.

Σοφία Τρακάκη Β3

Η κατάσταση είναι περίεργη και επικίνδυνη! Παρόλα αυτά, νιώθουμε έτοιμοι να την αντιμετωπίσουμε κατά μέτωπο και να βοηθήσουμε συμμαθητές μας που ίσως έχουν πέσει θύματα του κυβερνο-εκφοβισμού. Τα εφόδια, μας τα έχει δώσει το πρόγραμμα Αγωγής υγείας «Ευ ζην», που συνεχίζεται για δεύτερη διετία στο σχολείο μας, υπό την εποπτεία της κ. Παναγιώτας Ιωαννίδου, καθηγήτριας Βιολογίας. Τα σχολεία που συμμετέχουν στο πρόγραμμα θα πρέπει να ασχοληθούν με τη σωματική και την ψυχική υγεία των παιδιών. Έτσι για φέτος η ομάδα μας αποφάσισε να ασχοληθεί με το cyber bullying. Ο ακριβής τίτλος του θέματος που επιλέχθηκε είναι: «Καταδικάζω τον εκφοβισμό στο διαδίκτυο». Οι στόχοι των δραστηριοτήτων μας είναι η ευαισθητοποίηση και επαγρύπνηση της σχολικής μας κοινότητας, ώστε να περιοριστούν τα κρούσματα του cyber bullying στο σχολείο μας, η πρόληψη και η αντιμετώ-

πιση του φαινομένου και ο σεβασμός στον συνάνθρωπό μας και στα ανθρώπινα δικαιώματα για ένα δημοκρατικό σχολείο.

Έχουμε παρακολουθήσει βιωματικά εργαστήρια, σεμινάρια και διαλέξεις από αρμόδιες αρχές για το θέμα μας, συνομιλήσαμε με συμμαθητές μας που έπασαν θύματα του ηλεκτρονικού εκφοβισμού και σας παραθέτουμε και την «κατάθεση ψυχής» συμμαθήτριάς μας. Συζητήσαμε τρόπους για αντιμετώπιση του προβλήματος και συνεχίζουμε την προσπάθεια που ξεκινήσαμε, για να συμβάλουμε κι εμείς στην εξόντωση αυτής της σύγχρονης «Λερναίας Ύδρας».

ΟΜΑΔΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ «ΕΥ ΖΗΝ»

Ήμωνα κι εγώ θύμα Cyber bullying!

«Κρυμμένος πίσω από την οθόνη ενός υπολογιστή, ο ανεγκέφαλος βρίσκει ευκαιρία να εισβάλλει βίαια στις ζωές ανυποψίαστων εφήβων και όχι μόνο- παρενοχλώντας, ακόμα και ταπεινώντας τα θύματά του, και οδηγώντας τα ακόμα και στην αυτοκτονία. Είναι οι εγκληματίες της σύγχρονης εποχής, γνωστοί και ως cyber-bullies που εκμεταλλεύονται την ανωνυμία που νομίζουν ότι τους εξασφαλίζουν τα κοινωνικά δίκτυα.

Υπάρχουν διάφορα είδη cyber bullying, όπως η αλλοίωση στοιχείων, η δυσφήμιση, ο εκβιασμός για προσωπικά στοιχεία, δεδομένα ακόμα και φωτογραφίες των θυμάτων. Πολλοί

από τους cyber-bullies δίνουν ψεύτικα στοιχεία στα θύματά τους, για να τα προσεγγίσουν, λέγοντας ότι είναι συνομήλικοι ή έχουν κοινά ενδιαφέροντα, ενώ άλλοι χρησιμοποιώντας τα στοιχεία των θυμάτων τους, τους δημιουργούν πλαστό προφίλ σε διάφορα κοινωνικά δίκτυα. Πολλά από τα θύματα επηρεάζονται σε τόσο βαθμό που καταλήγουν ακόμα και στην αυτοκτονία.

Θύμα του cyber bullying υπήρξα κι εγώ, όταν ένα άτομο από το σχολείο μου δημιούργησε, προφίλ στο Facebook με το όνομα, τα στοιχεία και μια φωτογραφία μου. Έπειτα, προσποιούμενο εμένα, άρχισε να συνομιλεί με πολλούς από τους γνωστούς μου χρησιμοποιώντας αναληθή γεγονότα και διαδίδοντας ψέματα. Πολλοί από τους φίλους μου ξεγελάστηκαν και πίστεψαν πως ήμουν εγώ. Το κωμικοτραγικό της υπόθεσης είναι ότι το ίδιο το άτομο που το έκανε αυτό, ήρθε και με ρώτησε αν έκανα προφίλ στο Facebook! Στην αρχή εξεπλάγηκα, αλλά στη συνέχεια άρχισα να πανικοβάλλομαι καθώς δεν ήξερα ποιος ήταν ο δράστης και τι προθέσεις είχε. Άρχισα επίσης να αναρωτιέμαι γιατί να συμβαίνει αυτό σε μένα, αφού δεν πίστευα πως είχα κάνει κακό σε κάποιον. Τα πράγματα έκανα χειρότερο το γεγονός ότι ούτε οι γονείς μου πίστευαν πως δεν ήμουνα εγώ η δημιουργός του προφίλ, καθώς μου είχαν απαγορεύσει να δημιουργήσω κάποιο.

Μόλις έμαθα ότι είχα πέσει θύμα διαδικτυακής παρενόχλησης, άρχισα να ενημερώνω τους γνωστούς μου πως δεν ήταν δικό μου το προφίλ, με σκοπό να προλάβω ανεπιθύμητες συνέπειες. Αμέσως μετά με τη μητέρα μου επισκεφθήκαμε το τμήμα Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Αστυνομίας Κύπρου με σκοπό να μάθουμε ποιος κρυβόταν πίσω από το «προφίλ» μου. Όταν όμως μαθεύτηκε στο σχολείο πως είχα φτάσει στο σημείο να επικοινωνήσω με την Αστυνομία, το άτομο αυτό φοβήθηκε και ομολόγησε. Δεν μπορούσα να πιστέψω πως το συγκεκριμένο άτομο είχε μέσα του τόσο κακία για μένα. Αν και ποτέ δεν κατάφερα να μάθω και να καταλάβω την πραγματική αιτία όλης αυτής της ιστορίας, αποφασίσαμε τελικά με την οικογένειά μου να μην προχωρήσουμε την υπόθεση στο Δικαστήριο, πιστεύοντας πως το άτομο αυτό είχε μετανιώσει, αν και η συμπεριφορά του με κάνει ακόμα να έχω αμφιβολίες για το αν πραγματικά πήρε το μάθημά του.

Ένα χρόνο μετά θυμάμαι το γεγονός αυτό,

Πριν δημοσιεύσεις, μπες
στη δέση του άλλου, πριν
σε βάλει η ζωή στη δέση
του...

νιώθοντας ακόμα το φόβο πως κάποιος μπορεί ανά πάσα στιγμή, να μπει στη ζωή μου βίαια και ανώνυμα, για να μου κάνει κακό. Μετά από αυτή την εμπειρία μου πιστεύω πως κανένα θύμα του cyber bullying δεν πρέπει να απελπίζεται και να φοβάται, ακόμα και σε πιο σοβαρές περιπτώσεις. Όλοι μας πρέπει να χρησιμοποιούμε το διαδίκτυο και τα κοινωνικά δίκτυα με προσοχή και με το σωστό τρόπο. Δεν είναι ασείο. Πολλά άτομα έχουν χάσει τη ζωή τους εξαιτίας του cyber bullying και επιτέλους είναι καιρός να το σταματήσουμε!»

Νάταλη Κωνσταντίνου, Γ1

Ημερίδα για την Ασφάλεια στο Διαδίκτυο: «Ο κωδικός μας είναι σαν την οδοντόβουρτσά μας, δεν τον δίνουμε σε κανένα!!»

«Η αξιοποίηση του διαδικτύου και των δυνατοτήτων του, έχει ως προϋπόθεση την ορθή χρήση του. Η άγνοια, αλλά και η έλλειψη δεξιοτήτων χρήσης των νέων τεχνολογιών είναι δυνατό σε κάποιες περιπτώσεις να οδηγήσουν σε άβολες καταστάσεις ή ακόμη και σε κάποιο κίνδυνο», είναι το μήνυμα που αποκομίσαμε από το συνέδριο που διοργάνωσε η Cytanet, στα πλαίσια της «Παγκόσμιας Ημέρας για την Ασφάλεια

στο Διαδίκτυο». Το διαδίκτυο είναι μέρος της καθημερινής μας ζωής. Είναι «ο διάλογος της ανθρωπότητας». Οι νέοι αφιερώνουμε πολύ χρόνο σε αυτό και πολλές φορές ξεφεύγουμε από την πραγματικότητα μπερδεύοντας το αληθινό με το ψεύτικο.

Αυτά που έχουμε ακούσει γενικά για τα καλά και τα κακά του διαδικτύου, μας έχουν προβληματίσει ιδιαίτερα. Στις σχολικές μας εργασίες με το copy-paste χάνεται η δημιουργικότητα και η κριτική σκέψη. Η υπερβολική χρήση του internet μας απομακρύνει από τα σημαντικά πρόσωπα της ζωής μας, όπως την οικογένεια και τους φίλους μας. Ο εθισμός (Internet Addiction) γίνεται πολλές φορές η αιτία για άσχημες συμπεριφορές. Η παραπληροφόρηση (Misinformation) και ο κυβερνοεκφοβισμός (Cyber bullying), η αποπλάνηση (Grooming), η παιδική πορνογραφία και η υποκλοπή προσωπικών στοιχείων (Phishing) είναι πολύ σοβαροί κίνδυνοι που διατρέχει ο κάθε ανυποψίαστος χρήστης. Χρέος μας είναι να προστατέψουμε τον εαυτό μας. Μου άρεσε η φράση: «Ο κωδικός μας είναι σαν την οδοντόβουρτσά μας, δεν τον δίνουμε σε κανένα!! Πρέπει επίσης να τον αλλάζουμε συχνά και να χρησιμοποιούμε λέξεις, που δύσκολα μπορεί να σκεφτούν οι άλλοι.»

Ναταλία Μυλωνάκου, Β1

Πώς μπορώ να μειώσω τον κίνδυνο του cyber bullying;

Εκπρόσωποι της Υπηρεσίας Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, σε διάλεξη που πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας, μας έδωσαν τις πιο κάτω χρήσιμες συμβουλές:

- Ποτέ να μη φορτώνω εικόνες από άγνωστη πηγή.
- Να ενημερώνω αμέσως έναν ενήλικα, εάν κάτι που συμβαίνει στο διαδίκτυο με κάνει να νιώσω άβολα ή να φοβηθώ.
- Ποτέ και σε κανένα να μην αποκαλύπτω προσωπικά δεδομένα στο διαδίκτυο για τον εαυτό μου (συμπεριλαμβανομένων της ηλικίας και του φύλου) ή στοιχεία σχετικά με την οικογένειά μου. Ποτέ να μη συμπληρώνω ηλεκτρονικές φόρμες προσωπικών στοιχείων.
- Να διακόπτω κάθε επικοινωνία με ηλεκτρονικό

ταχυδρομείο, συζητήσεις με άμεσα μηνύματα ή συνομιλίες, εάν κάποιος αρχίσει να κάνει ερωτήσεις πολύ προσωπικές ή με ανήθικα υπονοούμενα.

- Να μην ανοίγω μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και συνδέσμους από άγνωστες πηγές, ούτε να επισκέπτομαι ιστοσελίδες που χαρακτηρίζονται ως επικίνδυνες.
- Θα πρέπει να ενημερώνομαι ως χρήστης για τις νέες απειλές και τους κινδύνους στο διαδίκτυο μέσω των διαφόρων έγκυρων ιστοσελίδων και των ανακοινώσεων που δημοσιεύονται κατά διαστήματα.
- Θα πρέπει να γνωρίζω ότι έχω και εγώ ευθύνη και υποχρεώσεις στον κυβερνοχώρο. Να μη συμπεριφέρομαι επιπόλαια!

ΟΜΑΔΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ «ΕΥ ΖΗΝ»

Ανακυκλώνω γιατί μεγαλώνω

Να επινοούμε ατάκες είναι η ειδικότητα εμάς των μαθητών. Έτσι όταν μας ζητήθηκε στο μάθημα της Οικιακής Οικονομίας να βρούμε ένα «σλόγκαν» για την ανακύκλωση, το οποίο θα συνοδεύει κοινωνική διαφήμιση με σχετικό θέμα, η έμπνευση κτύπησε στο κόκκινο. Η ανακύκλωση και γενικά ό,τι προστατεύει το περιβάλλον που θα κληρονομήσουμε ως αυριανοί ενήλικες, είναι κάτι που μας ενδιαφέρει άμεσα.

Η ιδέα για την κοινωνική διαφήμιση με θέμα την ανακύκλωση, ανατέθηκε στο τμήμα Α1. Στόχος των καθηγητών ήταν να ενημερωθούν οι μαθητές για την ανακύκλωση και να ευαισθητοποιηθούν, ώστε να μην πετάνε ανακυκλώσιμα υλικά στον κάλαθο αχρήστων, αλλά να τα ρίχνουν στους κάδους ανακύκλωσης. Φυσικά, στο σχολείο μας, μέσα και έξω από αυτό, καθώς και μέσα σε κάθε αίθουσα διδασκαλίας, υπάρχουν κάδοι και κουτιά ανακύκλωσης χαρτιού και πλαστικού. Η οικολογική συνείδηση καλλιεργείται ανέκαθεν στο σχολείο μας, το οποίο την προάγει και γι' αυτό είμαστε περήφανοι. Νιώθουμε, εμείς οι μαθητές, ότι με τον τρόπο μας βάζουμε ένα λιθαράκι στη σωτηρία του πλανήτη μας.

Μαρίνα Οικονομίδη, Α1

✓ Μπορείς, Μπορείς, Ανακύκλωσε ΜΗΤΟΡΕΙΣ!!!!

✓ Ανακύκλωσε μπορείς, Κερδισμένος θα βρεθείς.

✓ Χαρτί, Ψαλί Μην το πετάς, Βάλτο σε κάδους Χωριστά.

✓ Ρ. Μ. D!!! Ξέρεις πόσο παίρνει Νη διαλυθεί???

✓ Τα σκουπίδια μας πλθαίνονν, Κι όσο πάνε μας ρυπαίνονν.

✓ Βάλτα όλα ξεχωριστά, Για ν'αξιοποιηθούν σωστά, Μάδε να μην τα πετάς, κάν'το τώρα, μην το συζητάς.

Νίκος Χρυσόγελος «Δε θα έχουμε πού να ξοδέψουμε τα χρήματά μας!»

Σεμινάριο ενημέρωσης διοργάνωσε η CY-MERA και το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, με χορηγό τη CYTA, για την ομάδα των «Νέων Δημοσιογράφων», με θέμα: «Νέοι Δημοσιογράφοι για το περιβάλλον», το οποίο διεξήχθη στα κεντρικά γραφεία της CYTA στη Λευκωσία, με τη μορφή τηλεδιάσκεψης.

Κύριος ομιλητής ήταν ο Ελλαδίτης Ευρωβουλευτής Νίκος Χρυσόγελος, ο οποίος θέλησε να μας ευαισθητοποιήσει και να κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου για το απειλούμενο από τον άνθρωπο με καταστροφή φυσικό περιβάλλον. Τόνισε τη σημασία της προστασίας του περιβάλλοντος: «Ακόμη κι ο πιο μικρός οργανισμός πάνω στη Γη είναι τόσο

σημαντικός για την αλυσίδα της ζωής, που είναι υποχρέωση όλων μας να τον προστατεύσουμε. Δεν είναι καθόλου προς τιμήν του ανθρώπινου γένους το ότι κάθε χρόνο πεθαίνουν πάνω από ένα εκατομμύριο πουλιά από τα σκουπίδια». «Πρέπει», δήλωσε ο κύριος Χρυσόγελος, «να γίνουμε περιβαλλοντικά ενεργοί. Δε γίνεται να καταστρέφουμε το φυσικό μας περιβάλλον, γιατί χωρίς αυτό δεν μπορούμε να ζήσουμε».

Αν δηλητηριάσουμε τη Γη, κι αν σταματήσουν να κελαηδούν τα πουλιά, μόνο τότε θα καταλάβουμε ότι δε θα έχουμε πού να ξοδέψουμε τα χρήματά μας!»

Ομάδα «Νέων Δημοσιογράφων»

«Κύπρος, δέκα χιλιάδες χρόνια ιστορίας και πολιτισμού»

Μέσα στα πλαίσια της ανάληψης της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κύπρο, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού σε συνεργασία με τους καθηγητές Εικαστικών Τεχνών, ανέλαβαν τη δημιουργία και παρουσίαση εικαστικών δράσεων με θέμα «Κύπρος, δέκα χιλιάδες χρόνια ιστορίας και πολιτισμού». Στόχος της έκθεσης ήταν η παρουσίαση των έργων σε δημόσιους χώρους. Τα projects – εικαστικές δράσεις που δημιουργήθηκαν ήταν πολλά και ποικίλα:

• **Εικαστική Δράση «το Καράβι»:** Σε ξύλο μεγέθους 2,5 μέτρα X 2 μέτρα και με κάτω σχήμα το ομοίωμα του καραβιού της Κερύνειας, οι μαθητές με την ενθάρρυνση και την καθοδήγηση των καθηγητών τους παρενέβησαν εικαστικά και παρουσίασαν εικόνες και σύμβολα που έχουν σχέση με το πιο πάνω θέμα. Για κάθε σχολείο αντιστοιχούσε ένα καράβι.

• **Εικαστική Δράση «Αφροδίτη»:** Πάνω σε μέταλλο, με σχήμα την Αφροδίτη των Σόλων, σε τρισδιάστατη κατασκευή με ξύλινη βάση, οι μαθητές παρουσίασαν τις δικές τους προτάσεις σε σχέση με την ιστορία και τον πολιτισμό του νησιού μας, χρησιμοποιώντας διάφορα υλικά. Στάληκαν 19 «Αφροδίτες» φιλοτεχνημένες από

μαθητές του σχολείου μας και μια φιλοτεχνημένη από τον καθηγητή. Τα έργα εκτέθηκαν στα πλαίσια των εορτασμών και πωλήθηκαν για φιλανθρωπικό σκοπό, ενώ τα έργα των καθηγητών προσφέρθηκαν ως αναμνηστικά δώρα στους ξένους αντιπροσώπους.

• **Εικαστική Δράση «Ταχυδρομικές Κάρτες»:** Οι μαθητές δημιούργησαν «καρτ-ποστάλ» με θέμα την τουριστική προβολή της Κύπρου, φιλοτεχνώντας τις με αξιοθέατα, φυσικές ομορφιές και πολιτιστικά στοιχεία. Στάληκαν μέσω ταχυδρομείου στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού με σκοπό την προώθησή τους σε εκθέσεις και την πώλησή τους για φιλανθρωπικό σκοπό.

Οι δημιουργίες- «Καράβια» των σχολείων παρουσιάστηκαν τον Αύγουστο του 2012 στη Λάρνακα, ορισμένα από αυτά τον Σεπτέμβριο στις οδούς Λήδρας και Ονασαγόρου στη Λευκωσία, και τον Οκτώβριο στον μώλο της Λεμεσού και μετά στο λιμανάκι της Κάτω Πάφου. Όλες οι «Αφροδίτες» και μέρος των ταχυδρομικών καρτών εκτέθηκαν τον Ιούνιο 2012 σε έκθεση στην Πύλη Αμμοχώστου και μετά σε άλλες πόλεις. Τέλος, έγιναν εγκαίνια έκθεσής τους στις 8 Νοεμβρίου 2012, στην αίθουσα «Καστελιώτισσα» στη Λευκωσία. Η έκθεση έληξε στις 11 Νοεμβρίου. Τα έσοδα, από όσα έργα πωλήθηκαν, δόθηκαν στο φιλανθρωπικό ίδρυμα

«Κάνε μια Ευχή».

Εικαστική δράση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου με θέμα «Εκκλησιαστικές τέχνες ως μέσα δημιουργίας και προαγωγής πολιτισμού». (8-9 Οκτωβρίου 2012)

Σε αυτή τη δράση, που έγινε σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, συμμετείχαν κατ' επιλογή 10 σχολεία της Λευκωσίας (Γυμνάσια και Λύκεια), μαζί και το σχολείο μας. Ομάδα 15 μαθητών του σχολείου μας, με την καθοδήγηση πάντα των καθηγητών Τέχνης, κ. Αλέκου Ιωαννίδη και κ. Μαριάννας Χατζηγρηγορίου, προετοίμασαν ιδέες, προσχήματα και σχέδια για το πιο πάνω θέμα. Στις 8 και 9 Οκτωβρίου μετέβησαν στο προαύλιο του Αρχιεπισκοπικού Μεγάρου, όπου ζωγράρισαν σε τρίπτυχο επίπεδο ξύλο (μεγέθους 2,20 μέτρα X 1,50 μέτρα) τρία έργα. Για κάθε έργο δούλεψαν πέντε μαθητές. Τα θέματά μας ήταν «η Αγία Ελένη στην Κύπρο», ο «Άγιος Τριφύλλιος» και η «Αγία Μαρίνα». Τα έργα εκτέθηκαν για πέντε συνεχείς μέρες στο προαύλιο της Αρχιεπισκοπής.

Μαρίνα Κόκκινου, Α5
Φρόσω Ιωαννίδου, Α5
Έλενα Βαλιαντή, Α5

Η οικουμενικότητα της τέχνης

Σε μια εποχή που μάθαμε να καταναλώνουμε με τα μάτια μας εικόνες, με τρόπο μαζικό και με ιλιγγιώδη ταχύτητα, υπάρχουν ακόμα οι άνθρωποι που εκφράζονται στον καμβά, και προσφέρουν προς μελέτη έργα τα οποία περνώντας από το κόσκινο του χρόνου, θα δείξουν τη διαχρονικότητά τους. Στην έκθεση ζωγραφικής «Η Κύπρος στους δρόμους της ελληνικής οικουμενικότητας» που έγινε στην Αθήνα στις 2 Οκτωβρίου 2012, είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε από κοντά έναν τέτοιο καλλιτέχνη, τον ζωγράφο Γιώργο Γεωργίου και να του αποσπάσουμε απαντήσεις σε θέματα που αφορούν στη σύγχρονη τέχνη και κοινωνία.

- **Κ. Γιώργο, μίλησέ μας για τους λόγους που σε ώθησαν να κάνεις την έκθεση αυτή.**

Η Ελλάδα είναι η χώρα που με σπούδασε και μου έδωσε τα εφόδια για την επαγγελματική μου πορεία. Ήταν για μένα όνειρο ζωής και υποχρέωση να εκθέσω δουλειά μου στον τόπο που με σπούδασε.

- **Γιατί επέλεξες αυτόν τον τίτλο για την έκθεσή σου;**

Ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός αποτελούσε πάντα για μένα πηγή έμπνευσης. Ιδιαίτερα τώρα που η Ελλάδα περνά δύσκολα, θέλω να δώσω το μήνυμα, αντλώντας δύναμη από το παρελθόν, ότι πάντα ο Έλληνας έχει τη δύναμη να ξαναγεννιέται μέσα από τη στάχτη του.

- **Βρήκε απήχηση η δουλειά αυτή στον ελληνικό χώρο;**

Παρόλο που η έκθεση έγινε σε πολύ δύσκολους καιρούς στην Ελλάδα, είχε μεγάλη απήχηση και υποστηρίχτηκε τόσο από την Κυπριακή Δημοκρατία όσο και από την Ελληνική. Στήριξαν την έκθεση ακαδημαϊκοί, φιλότεχνοι, συλλέκτες και μουσεία.

- **Ποια είναι τα επόμενά σου βήματα στον χώρο της τέχνης;**

Η ετοιμασία μιας έκθεσης είναι μεγάλη υπόθεση και απαιτεί σκληρή δουλειά. Εγώ, επειδή απασχολούμαι στο εργαστήριο τέχνης που διαθέτω, στο οποίο διδάσκω ζωγραφική χρειάζομαι πολύ χρόνο, για να ετοιμάσω καινούργια δουλειά. Παρόλα αυτά προγραμματίζω να παρουσιάσω την επόμενη μου έκθεση σε ένα πολύ ξεχωριστό χώρο και η πρόταση που μου έγινε να εκθέσω εκεί, με τιμά ιδιαίτερα. Ελπίζω ότι στα μέσα

Κόρη της Κύπρου

του 2013 θα εκθέσω δουλειά μου στο πανεπιστήμιο του SERN στην Ελβετία.

- **Ποια είναι τα ερεθίσματά σου για να δημιουργήσεις μια έκθεση ή ένα πίνακα;**

Η πολυθεΐα, ο θάνατος, η θρησκεία, ο πολιτισμός, τα σύμβολα, ο έρωτας, οι γυναίκες... Αυτά είναι τα πράγματα που μου δημιουργούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ερεθίσματα και θαυμασμό. Για παράδειγμα, ο πολυθεϊσμός αποτελεί μια ζωτική δύναμη. Την έχει μεγάλη ανάγκη ο άνθρωπος. Τι είναι η πολυθεΐα; Ο Δρυς ήταν θεός, τα δέντρα ήταν θεοί, τα ζώα ήταν θεοί. Να η ενέργεια! Και αυτή προέρχεται

από την αγάπη μας για τη φύση και ανάλογα πάντα με την αντιληπτική σου ικανότητα να συνεννοηθείς μαζί της. Είναι τρομερά λεπτές έννοιες αυτές! Βάζουν μέσα μας το μαγικό στοιχείο. Τη δύναμή τους. Όσο κοιτάζουμε τη φύση τόσο εξοικειωνόμαστε μαζί της στο έργο μας, στις σχέσεις μας και στη ζωή μας την ίδια.

- **Πώς βλέπεις την εξέλιξη της τέχνης της ζωγραφικής στην Κύπρο;**

Η προώθηση της τέχνης είναι μια υπόθεση που δεν πρέπει να απασχολεί τον καλλιτέχνη, αλλά την επίσημη πολιτιστική μιας χώρας καθώς και τις γκαλερί. Η εξέλιξη προς το παρόν έχει κάποια προβλήματα, τα οποία αναμένουμε ότι θα εξαλειφθούν σύντομα για το καλό του τόπου μας. Πιστεύω ότι θα έχουμε θετικά αποτελέσματα, αφού ξεκίνησε μια ενεργοποιημένη «αισθητική τάση», στο βλέμμα του πολυάσχολου θεατή, ο οποίος βομβαρδίζεται καθημερινά με εικόνες που καταναλώνονται σε δευτερόλεπτα. Το ζήτημα είναι ο θεατής να μην καταντά καταναλωτής αλλά μύστης.

- **Τέλος, θα θέλαμε να σχολιάσεις το τρίπτυχο άνθρωπος, κοινωνία και τέχνη καθώς και τις αλληλεπιδράσεις που ασκούνται προς όλες τις κατευθύνσεις.**

Τόσο, το να πει κανείς «η ζωγραφική που κάνω είναι τόσο καλή και γι' αυτό ο κόσμος την αγοράζει», όσο και το να πει «η ζωγραφική που κάνω είναι τόσο μπροστά που ο κόσμος δεν μπορεί να την καταλάβει και έτσι δεν την αγοράζει» είναι κοινοτυπίες. Εκείνο που ξέρω είναι πως, όταν κάνω ένα έργο δε σκέφτομαι τι

θα γίνει, αν θα πουληθεί ή όχι. Αυτός ο προβληματισμός δεν μπορεί να ενταχθεί στην προβληματική ενός σοβαρού ζωγράφου. Η κοινωνία ακολουθεί πολλές φορές την απερχόμενη μόδα, το ίδιο και οι τέχνες και στο τέλος οι άνθρωποι. Προσωπικά δεν ακολουθώ την οποιαδήποτε μόδα, αλλά η αγωνία μου ξεκινάει από το να είμαι βαθύτατα και ουσιαστικά εγώ. Δε σκέφτομαι ποτέ ποια είναι η σχέση της Κύπρου μας με μια τάση, αλλά ποιο έργο με εκφράζει και είναι συνεπές με αυτό που είμαι εγώ! Αν αυτό επιτευχθεί τότε αναγκαστικά θα εκφράζει και τον γενικότερο χώρο μέσα στον οποίο κινούμαι και ζω. Η χώρα μας δεν προώθησε ποτέ τη διαπολιτισμικότητα των καλλιτεχνικών αξιών και τον σημαντικό ρόλο που μπορούσαν να παίζουν οι πολιτισμικές ιδιαιτερότητες, σε μια εποχή που οι μητροπόλεις της τέχνης δε λειτουργούσαν πια απολυταρχικά, αλλά συνενωτικά, σαν τόποι συνάντησης και σταυροδρόμια διαφορετικών πολιτισμών και εθνοτήτων. Ακόμη και σε διεθνείς εκδηλώσεις όσες φορές εκπροσωπήσαμε τη χώρα μας, δεν είχαμε ποτέ τις εγγυήσεις μιας επίσημης εθνικής υποστήριξης, όπως την είχαν άλλοι Ευρωπαίοι συνάδελφοί μας. Χρειάζεται τέλος μια αναδιάρθρωση της πολιτισμικής μας ζωής, που οπωσδήποτε έχει μεγάλη σημασία να συνειδητοποιήσουμε και να διεκδικήσουμε, σε μια εποχή που η τέχνη καλύπτει σφαιρικά όλη την εμπειρία του 20ού αιώνα. Θυμάμαι τα λόγια του Albert Camus: «Έχω την πιο υψηλή και την πιο λανθασμένη ιδέα για την τέχνη, τόσο υψηλή, ώστε δε δέχομαι να την υποτάξω σε τίποτα, τόσο παθιασμένη, ώστε δε θέλω να τη χωρίσω από το τίποτα».

Ελένη Γεωργίου, Β4
Αννα Γρηγορίου, Β4

Ο καταξιωμένος ζωγράφος, Γιώργος Γεωργίου γεννήθηκε στο Yaounde-Cameroon της Κεντρικής Αφρικής. Σπούδασε ζωγραφική στην Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών, με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ) την περίοδο 1989-1995. Ακόμη σπούδασε ζωγραφική στο Α' εργαστήριο ζωγραφικής με καθηγητή το Δημήτριο Μυταρά, γλυπτική στο Α' εργαστήριο γλυπτικής με καθηγητή τον Ευθύμιο Πανουργιά και σκηνογραφία στο Α' εργαστήριο του καθηγητή Γιώργου Ζιάκα, όπου μαζί με τον δάσκαλό του συνεργάστηκαν και κατασκεύασαν το σκηνικό Μαρκίζα στο έργο «Στάση Λεωφορείου», του Ουίλλιαμ Ίνγκα, τον Ιούλιο του 1995. Μέχρι τώρα έχει κάνει αρκετές εκθέσεις τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, ατομικές και ομαδικές.

Είμαστε φτωχότεροι...

Δεν της πήρα λουλούδια
μα προσπαθώ ισάξια
τούτο το σπίτι να φροντίζω,
τούτο το σπίτι και τους ένοικους του
όπως με έμαθε αυτή σωστά και μετρημένα.
Με προσοχή αντιγράψω τις κινήσεις της
με προσοχή να μην τις φάει ο σκόρος.

Με τα δικά της λόγια αποχαιρέτησε η Κύπρος στις 12 Φεβρουαρίου την καταξιωμένη Κύπρια ποιήτρια, Νίκη Μαραγκού, η οποία έφυγε από τη ζωή μετά από αυτοκινητιστικό δυστύχημα στην Αίγυπτο. Η Νίκη Μαραγκού γεννήθηκε το 1948 στη Λεμεσό και σπούδασε κοινωνιολογία. Ήταν μια γυναίκα με μεγάλη προσφορά

στα πολιτιστικά δρώμενα της Κύπρου, καθώς ασχολήθηκε με την πεζογραφία, την ποίηση και τη ζωγραφική. Έχει πάρει μέρος σε πολλές εκθέσεις στην Κύπρο και το εξωτερικό. Τα ποιήματά της έχουν πάρει σπουδαίες διακρίσεις και έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες.

Με αφορμή το τραγικό γεγονός του θανάτου της διακεκριμένης ποιήτριας, αναλογιζόμαστε πως ο κόσμος μας έχει φτωχύνει

κατά έναν πνευματικό άνθρωπο. Τέτοιες στιγμές, μας έρχονται στο μυαλό τα λόγια των σημαντικών ποιητών, του Ντίνου Σιώτη και Αντώνη Φωστιάρη, που συναντήσαμε στο Συνέδριο ποίησης, που παρακολούθησαμε τον Φεβρουάριο, στην προσπάθειά τους να δώσουν τον ορισμό του ποιητή: «Δεν υπάρχει ορισμός για την ποίηση, γιατί η ποίηση δεν ορίζεται, έχει πάντα προοπτικές και πρέπει να είναι «σαν το σουσάμι στα δόντια που ενοχλεί», γιατί ο ποιητής είναι ο αναρχικός, ο στοχαστής και ο ονειροπόλος που «δεν ορίζει και δεν ορίζεται». Καθορίζει, όμως, τις ανθρώπινες αξίες, εκπαιδεύει και μεταμορφώνει. Η ποίηση γαληνεύει την ψυχή και ξυπνά αντιστάσεις. Γι' αυτό η ποίηση δε χρειάζεται την πολιτική, στην πραγματικότητα η πολιτική χρειάζεται την ποίηση».

Ιωάννα Σταύρου, Γ4
Μαρία Σολωμού, Γ6
Μαρία Γεωργιάδου, Γ6

Στη γειτονιά των Αγγέλων

«Εσύ μας αναζητούσες στη Σαλονίκη ξημερώματα... εμείς σε καμαρώναμε όταν έκανες μια στάση εδώ, να βγεις στο δρόμο να χορέψεις ένα ζεϊμπέκικο, κι όλοι μας αναρωτηθήκαμε: «πώς η ανάγκη γίνεται ιστορία; Κι ανατριχιάσαμε με τα λαδάδικα... Εσένα όμως και ο θάνατος σου φαίνεται γιορτή... και φυσικά γιορτάζεις μόνο όταν πονάς..»

Σ' ευχαριστούμε Δημήτρη Μητροπάνο, καλό ταξίδι κι ως ζηλεύω τους Αγγέλους...»

Ήταν λίγα από αυτά που έγραψε ο απλός κόσμος, για να αποχαιρέτησε τον μεγάλο Έλληνα ερμηνευτή, που έφυγε τόσο αναπάντεχα. Οι θαυμαστές του Μητροπάνου, που δεν είναι άλλοι από τους γνήσιους ανόθευτους Έλληνες, εκφράστηκαν στον αποχαιρετισμό παίρνοντας τα λόγια απ' τα τραγούδια του, γιατί αυτά τα ίδια λόγια μιλούν κατευθείαν στη λαϊκή ψυχή.

Δημήτρης Μητροπάνος... Ο μεγαλύτερος Έλληνας λαϊκός τραγουδιστής,

γεννημένος στις 2 Απριλίου του 1948 στην Αγία Μονή στα Τρίκαλα. Ερμήνευσε με τη χαρακτηριστική του φωνή τραγούδια που σημάδεψαν την ελληνική δισκογραφία.

Το 1967 κυκλοφορεί τον πρώτο του δίσκο. Στη μακρόχρονη πορεία του στο ελληνικό τραγούδι, ο Δημήτρης Μητροπάνος συνεργάστηκε με τους μεγαλύτερους δημιουργούς του λαϊκού αλλά και του έντεχνου τραγουδιού: Γιώργος Ζαμπέτας, Μίκης Θεοδωράκης, Δήμος Μούτσης, Απόστολος Καλδώρας, Τάκης Μουσαφίρης, Χρήστος Νικολόπουλος, Γιάννης Σπανός ήταν οι συνθέτες με τους οποίους συνδέθηκε επαγγελματικά, χτίζοντας καριέρα βασισμένη στην ελληνική λαϊκή μουσική παράδοση, μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1980...

Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά ζεϊμπέκικα είναι η αιώνια «Ρόζα» που δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην την έχει χορέψει. Ο Μητροπάνος είπε για αυτό το τραγούδι, ότι «πέρασε σαν οδοστρωτή-

Οι αδάνατοι δεν πεθαίνουν,
πάντα θα ζουν μέχρι να
ξεχαστούν. Α! ρε Δημήτρη,
τυχερός ο Παράδεισος που
του τραγουδάς!!

ρας πάνω από τα άλλα...». Ο κόσμος έχει λατρεύει τη «Ρόζα», όχι μόνο επειδή είναι ένα από τα ωραιότερα ζεϊμπέκικα, αλλά και επειδή μιλά για μία αληθινή ιστορία. Αξέχαστο θα μείνει το λεβέντικο, αντρίκιο και βαρύ ζεϊμπέκικο του Δημήτρη Μητροπάνου που χόρευε μόνο στη «Ρόζα».

Άλλα τραγούδια που έμειναν στην ιστορία είναι: 'Αλίμονο', 'Κάνε κάτι να χάσω το τρένο', 'Μία στάση εδώ', 'Καλοκαίρια και χειμώνες', 'Σ' αναζητώ στη Σαλονίκη', 'Λαδάδικα', 'Πάντα γελαστοί', 'Ερωτας αρχάγγελος', 'ΚΙΦ', 'Μάνα που ζω' και πάρα πολλά άλλα που άφησαν το στίγμα τους στην ελληνική δισκογραφία.

Στις 17 Απριλίου 2012 η σπουδαιότερη φωνή του ελληνικού πενταγράμμου έσβησε από οξύ πνευμονικό οίδημα. Συγγενείς, θαυμαστές, συνεργάτες και φίλοι δεν πίστευαν αυτό που άκουσαν. Στην κηδεία τραγουδούσαν δικά του τραγούδια, για να τον αποχαιρέτησουν.

Έλενα Παχουλίδου, Γ3
Φοίβη Δημοσθένους, Γ3
Σαλώμη Κατσιολοούδη, Γ3

Δρ. Watson: Ένας νομπελίστας κοντά μας

Η ανακάλυψη της δίκλωνης έλικας, δηλαδή του DNA δεν ήταν μόνο το μεγαλύτερο επίτευγμα της καριέρας του Νομπελίστα καθηγητή Dr. James D. Watson, αλλά ήταν η σημαντικότερη ιατρική ανακάλυψη, αφού άνοιξε το δρόμο της έρευνας για θεραπεία του καρκίνου, που είναι η μάστιγα της σύγχρονης εποχής. Όταν προσφέρεται η ευκαιρία σε μαθητές να γνωρίσουν από κοντά αυτή την εξέχουσα προσωπικότητα, τον διακεκριμένο αυτοεπιστήμονα, αυτό θεωρείται μια μοναδική, αξέχαστη εμπειρία! Ήταν 17 Οκτωβρίου 2012, όταν έπεται από πρωτοβουλία του Γενικού Διευθυντή του Ινστιτούτου Νευρολογίας και Γενετικής Δρα. Φίλιππου Πατσαλή, ήρθε κοντά μας ο βραβευμένος με Νόμπελ Ιατρικής, Dr. James D. Watson, για να εγκαινιάσει τη Σχολή Μοριακής Ιατρικής Κύπρου.

Με μεγάλο ενδιαφέρον ακούσαμε τον κύριο Watson να δίνει διάλεξη με θέμα την αποκωδικοποίηση του DNA και πώς αυτό συμβάλλει στη σωτηρία χιλιάδων ανθρώπων που έχουν πληγεί από καρκίνο. Μας μίλησε για την έρευνά του, που συνέβαλε σε σημαντικότερες ανακαλύψεις οι οποίες θα αποτελέσουν τη βάση για θεραπεία σοβαρών ασθενειών που ταλαιπωρούν την ανθρωπότητα. Η διάλεξη είχε τίτλο «Από τη δίκλωνη έλικα στη θεραπεία του καρκίνου». Ο διακεκριμένος καθηγητής, μας εξιστόρησε με τρόπο κατανοητό, τους κυριότερους σταθμούς της επιστημονικής του καριέ-

ρας και δεν παρέλειψε να διανθίσει την αφήγηση με πινελιές από την προσωπική του ζωή. Αυτή η ανακάλυψη του χάρισε το Νόμπελ Ιατρικής το 1962 το οποίο μοιράστηκε με τον συνεργάτη του Dr. Francis Crick. Δίκαια, η ανακάλυψη αυτή θεωρείται ως ίσως η μεγαλύτερη επιστημονική ανακάλυψη του 20ου αιώνα.

Συμβολικά, ο πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου Νευρολογίας και Γενετικής, κ. Χρίστος Ηλιάδης, παρέδωσε στον Δρ. Watson αναμνηστική πλακέτα, αντίγραφο της πλάκας του Ιδάλιου. Η πλάκα του Ιδάλιου ήταν η

έγγραφο συμφωνίας του Βασιλιά του Ιδάλιου Στασίκυπρου και του λαού του Ιδάλιου, με τον γιατρό Ονάσιλο. Ο κύριος Watson δεν έκρυβε τη συγκίνησή του ακούγοντας την ενδιαφέρουσα ιστορία που κρύβεται πίσω από το αρχαίο εύρημα, το οποίο αποδεικνύει τη σύνδεση της Κύπρου με την αρχαία ιατρική. Η πλάκα του Ιδάλιου, περιγράφει την πληρωμή του γιατρού για τη θεραπεία των πληγωμένων στρατιωτών και κατοίκων κατά την πολιορκία της πόλης από τους Πέρσες και τους Κιτείς το 479 π.χ.

Κωνσταντίνος Πατσαλής, Β4
Ανδρέας Στυλιανού, Γ6

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο JAMES D. WATSON, PH.D

Ο Δρ. James D. Watson γεννήθηκε στο Σικάγο το 1928 και φοίτησε στο Πανεπιστήμιο του Σικάγο. Το 1953, ενώ εργαζόταν στο Πανεπιστήμιο του Cambridge, μαζί με τον Francis Crick πρότειναν επιτυχημένα τη δομή του DNA ως δίκλωνη έλικα, κατόρθωμα που περιγράφηκε από τον Sir Peter Medawar ως «το μεγαλύτερο επίτευγμα της επιστήμης του 20ου αιώνα». Για την εργασία αυτή, οι Watson and Crick, μαζί με την Maurice Wilkins, πήραν το βραβείο Nobel Φυσιολογίας / Ιατρικής το 1962. Κατά τη διάρκεια της καριέρας του, ως Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Harvard, ο Δρ. Watson έγραψε βιβλία, όπως η «Μοριακή Βιολογία του Γονιδίου», και η «Η Δίκλωνη Έλικα». Αργότερα, ενώ ηγετίο του Cold Spring Harbor Laboratory, ήταν η κινητήρια δύναμη πίσω από την οργάνωση του μεγαλύτερου προγράμματος στην ιστορία της Ανθρώπινης Γενετικής, με στόχο την αποκωδικοποίηση ολόκληρου του ανθρώπινου γονιδιώματος, γνωστού ως Human Genome Project. Για τη δράση αυτή έλαβε το 1993 το Copley Medal από το Royal Society το οποίο τον εξέλεξε μέλος το 1981. Ο Δρ. Watson έλαβε περισσότερα από 30 τιμητικά πτυχία από Πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένου του Πανεπιστημίου του Chicago (1961), Πανεπιστημίου του Harvard (1978), Πανεπιστημίου του Cambridge (1993), Πανεπιστημίου του Oxford (1995), του Κολλεγίου Trinity στο Δουβλίνο (2001), του Πανεπιστημίου Uppsala (2007), κ.α. Ανάμεσα στις πολλές τιμές και βραβεία, ο Καθ. James Watson εκλέχθηκε το 1962 στην Εθνική Ακαδημία Επιστημών των ΗΠΑ και το 1977 έλαβε από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ Ford το Μετάλλιο της Ελευθερίας. Έλαβε επίσης το Εθνικό Μετάλλιο Επιστήμης των ΗΠΑ το 1977, το Μετάλλιο Ελευθερίας της πόλης της Φιλαδέλφειας το 2000, το Μετάλλιο Βενιαμίν Φραγκλίνου από την Αμερικάνικη Εταιρεία Φιλοσοφίας το 2001. Η Βασίλισσα Ελισάβετ τον ανακήρυξε τιμητικά Ιππότη της Βρετανικής Αυτοκρατορίας το 2002. Έλαβε τα βραβεία Carlo d'Orlando Price in Vico Equense από την Ιταλία το 2009, το βραβείο Prizvanie Award in Moscow από τη Ρωσία το 2010 και άλλα βραβεία. Ο Δρ. James Watson υπηρέτησε το Cold Spring Harbor Laboratory, ένα από τα κορυφαία Ινστιτούτα του κόσμου, σε διάφορες θέσεις από το 1968 και είναι μέχρι σήμερα Επίτιμος Επιθεωρητής.

Όταν το παραμύθι γίνεται εφιάλτης

Κάποια παιδιά, που ίσως ζουν στη διπλανή μας πόρτα, κρύβουν μέσα στην ψυχούλα τους ανομολόγητα μυστικά. Η παιδική τους ψυχή αιμορραγεί κι αυτά σαπαίνουν είτε από φόβο είτε ακόμα κι από ενοχές, διότι όσο παράδοξο κι αν ακούγεται, τα θύματα κακοποίησης πολλές φορές θεωρούν ότι αξίζουν το κακό που υφίστανται. Συνήθως μια κακοποίηση παιδιού βγαίνει στην επιφάνεια, αν τα σημάδια είναι εμφανή στο κορμάκι του. Και πάλι όμως, πρέπει κάποιος να ενδιαφερθεί να το καταγγείλει στις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες, διότι δεν είναι λίγες οι φορές που ο περιγύρος, αποφεύγει «να αναμχθεί» εγκαταλείποντας έτσι, τα θύματα κακοποίησης στο έλεος του δυνάστη τους.

Μιλήσαμε με ένα θύμα κακοποίησης, την Κωνσταντίνα, η οποία μας κατέθεσε τις δραματικές εμπειρίες της, ανάβοντας ταυτόχρονα κι ένα φως ελπίδας.

- Ποια ήταν η πρώτη μορφή κακοποίησης που βίωσες; Ήταν μέσα ή έξω από την οικογένεια;

Ήμασταν πολλά παιδιά στο σπίτι και πάντα θυμάμαι να ζω σε κλίμα έντασης. Ένωθα πάντα το αίσθημα του φόβου. Πρώτη φορά συνειδητοποίησα την κακοποίηση, όταν ήμουν περίπου 10-12 χρονών. Ήμουν στη φάση της εφηβείας που ένα παιδί αρχίζει να κάνει ερωτήσεις και περνάει σε μια άλλη φάση της ζωής του. Εμένα μου άρεσε πάρα πολύ να βοηθάω τις γειτόνισσες και μια γιαγιά. Δεν ήθελα να μένω στο σπίτι χωρίς να κάνω τίποτα. Ο πατέρας μου εκείνη την εποχή, έπινε πολύ αλκοόλ και έπαιζε χαρτιά. Όταν φύγαμε από το χωριό όπου πηγαίναμε δημοτικό και είχαμε πλέον εγκατασταθεί στο σπίτι της γιαγιάς, ήταν μια μεγάλη αλλαγή. Είχα ξεκινήσει να πηγαίνω στο Γυμνάσιο. Όταν ο πατέρας μου έπινε, ξεκινούσε ξύλο επάνω μας. Δεν ήταν μόνο η βία στο σπίτι, αλλά και πολλοί άλλοι παράγοντες έπαιξαν ρόλο. Και στο σχολείο, κι εκεί ήμασταν θύματα των θυτών του σχολείου. Θυμάμαι δούλευα και σε έναν τόπο από τα 12 μου χρόνια. Μου ζητούσαν να τους δίνω χρήματα, για να μη διαδώσουν «κουβέντες» που έτσι κι αλλιώς δεν ίσχυαν. Το σχολείο δεν πολυενδιαφερόταν οπότε δεν είχαμε κι από εκεί αρκετή στήριξη, παρόλο που θα μπορούσαν να μας βοηθήσουν. Εγώ δεν ήθελα να δίνω τα χρήματά μου και έτσι άρχισαν να διαδίδονται διάφορα. Οι γείτονες, ακόμα και οι συγγενείς, υποκινούσαν τον πατέρα μου να μας χτυπάει, κι εκείνος ξεσπούσε πάνω μου.

- Πώς ένιωθες, όταν έπεφτες θύμα κακοποίησης;

Ένωθα δυσφορία, γιατί δεν είχα αρκετή δύναμη να αντισταθώ ή να αντιδράσω, να κάνω κάτι μόνη μου. Δεν μπορούσα να εκφραστώ και κανείς δε με λάμβανε υπόψη και δε με ρωτούσε πώς πραγματικά αισθανόμουν. Ήθελα τόσο πολύ η συμπεριφορά του πατέρα μου να ήταν διαφορετική, να μπορούσε να είχε φέρει ένα καλό αποτέλεσμα για όλους μας.

- Γνώριζε κάποιος άλλος για την κακοποίησή σου; Αν ναι, προσπάθησε να σε προστατέψει;

Όταν πραγματικά πίστεψα πως θα με παρέλυε από το ξύλο, όταν πίστεψα ότι με νίκησε το κακό, έκανα τα πάντα, για να διατηρήσω τις αντιστάσεις μου. Δεν έπρεπε να με πάρει από κάτω. Ήταν άνοιξη εκείνο τον καιρό, είχε ηλιόλουστη μέρα και με μια φίλη μου καθόμασταν στον πεζόδρομο. Η μητέρα της με είδε χτυπημένη και κάλεσε το Γραφείο Ευημερίας, για να τους πει τα γεγονότα.

- Τα άτομα που σε γνώριζαν πριν την κακο-

ποίηση σε στήριζαν και ύστερα;

Με στήριζαν, μπορώ να πω, αλλά δεν ήταν εύκολο...

- Συμβουλευτήκες κάποιο ειδικό για την κατάστασή σου; Ζήτησες βοήθεια από κάποιο ίδρυμα;

Ένωθα πάντα μόνη μου... δεν μπορούσα... Πήγαινα σε μια ψυχολόγο, αλλά δε νομίζω να μου πρόσφερε τίποτα το ιδιαίτερο, γιατί πάντοτε ήμουν επιφυλακτική μαζί της. Με πήραν στην Παιδική Στέγη οι Λειτουργοί, για να μου προσφέρουν μια στέγη, για να μείνω εφόσον είχα φύγει από το σπίτι.

- Πώς ήταν η ζωή στο ίδρυμα; Εσύ περνούσες καλά εκεί;

Πολύ όμορφα, η συμπεριφορά όλων ήταν εξαιρετική απέναντί μου. Ήταν μια πραγματική οικογένεια, πέρασα πάρα πολύ όμορφα. Μπορούσα να κάνω πράγματα που ούτε στα όνειρά μου δεν πίστευα. Περνούσα εκεί καλύτερα απ' ό,τι στο σπίτι κι ένιωθα πως πλέον κάποιος με αγαπά και μπορώ να τον εμπιστευτώ.

- Μπορείς να μας περιγράψεις λίγο αυτά τα

χρόνια που έζησες στο ίδρυμα;

Πήγαινα ταξίδια, μπορούσα να παρακολουθώ τα ιδιαίτερα για το σχολείο, έκανα τα γενέθλιά μου κάθε χρόνο! Με άκουγαν όταν ήθελα κάτι να πω, με στήριζαν και μου έδιναν πολλή αγάπη. Αυτά είναι βασικά στοιχεία για ένα παιδί.

- Μετά από πόσα χρόνια άρχισες να το ξεπερνάς ή μήπως δεν το έχεις ξεπεράσει ακόμα;

Το ξεπέρασα, αλλά πονάω κάποτε όταν το θυμάμαι, γιατί αν ήταν και στο σπίτι έτσι όπως ήταν και στο ίδρυμα, τότε...

- Τι θα συμβούλευες να κάνουν τα άτομα που πέρασαν ή περνούν από αυτή τη δύσκολη κατάσταση;

Η συμβουλή μου είναι να μη μένουν στον πόνο. Να μη μένουν να πονάνε, αλλά να παίρνουν την ευκαιρία με όλα τα καλά της και να ξέρουν ότι ποτέ δεν πεθαίνει η ελπίδα. Να βάζουν στόχους πάντοτε και όλα θα πάνε καλά!

Μαρία- Μικαέλλα Κωνσταντίνου, Γ1
Αναστασία Καρούμπαλη, Γ1

ΤΗΛΕΚΡΙΤΙΚΗ

Επανάληψη: Μήτηρ... παθήσεως

Με την εξουσία που μου δόθηκε από εμένα προς... εμένα και μετά από διάφορες προσωπικές μελέτες, λαμβάνω την τιμή να σας αναγγείλω τα πρώτα τηλεοπτικά βραβεία επαναλήψεων. Είμαι φανερά συγκινημένη και περήφανη, ως τηλεθεατής, που και φέτος αυτές οι σειρές είναι στις προτιμήσεις των τηλεοπτικών καναλιών και φυσικά του κόσμου!!! Είναι σειρές που αγαπήσαμε και μας συντρόφευσαν τα περασμένα καλοκαίρια, αλλά συνεχίζουν να προβάλλονται ξανά και ξανά στην τηλεόραση. Το πρώτο βραβείο, λοιπόν, όπως είναι αναμενόμενο, απονέμεται στην αγαπημένη μας σειρά «Κωνσταντίνου & Ελένης», αφού για ακόμη μία τηλεοπτική σεζόν μας κρατάει συντροφιά η «γκαρσόνια Β»... Το δεύτερο βραβείο απονέμεται σε μία σειρά που επίσης αγαπήσαμε και για ακόμη μία φορά προβάλλεται στην τηλεόρασή μας. Δεν είναι άλλη από «Το Καφέ της Χαράς». Την τρίτη και τελευταία

θέση, καταλαμβάνει με την αξία του το «Είσαι το ταίρι μου». Είχαμε την τιμή να το «απολαύσουμε» όχι μια αλλά δύο φορές σε μια χρονιά, αφού ξεκίνησε το καλοκαίρι και προβλήθηκε ξανά μετά από ένα περίπου μήνα, αφού τελείωσε. Δεν είναι απίστευτο;;; Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους υπεύθυνους των καναλιών, που διαλέγουν τις σειρές που προβάλλονται στις τηλεοράσεις μας, γιατί πάντα κάνουν σωστές... επιλογές στις σειρές που προβάλλονται και επίσης σκέφτονται και εμάς τους τηλεθεατές. Από τη μια έχουν δίκαιο!!! Πού όρεξη και χρόνος να καθόμαστε να παρακολουθούμε νέα σενάρια... Και βέβαια, ποιος ο λόγος;;; Αφού γνωρίζουμε πολύ καλά αυτά των παλιών... Από την άλλη, όμως, σκεφτείτε... Πόσες φορές να φάμε το ίδιο ξαναζεσταμένο φαγητό; ΕΕΕ ΣΥΓΓΝΩΜΗ!!! Το βαρεθήκαμε!!!

Αντρεά Παναγιώτου, Γ1

Τηλεπατάτες

Τα καταφέρνουν άψογα να είναι η πρώτη προτίμηση των Κυπρίων τηλεθεατών για όγδοη χρονιά! Και το μυστικό; Η προβολή της κυπριακής πραγματικότητας με χιουμοριστικό τρόπο! Κάτι που το έχει ανάγκη ο Κύπριος τηλεθεατής τον τελευταίο καιρό με όσα θλιβερά και τραγικά τον «ακολουθούν»... Οι ταλαντούχοι ηθοποιοί σατιρίζουν τα γεγονότα της καθημερινότητας, την πολιτική ζωή της χώρας και ειδικά τώρα με τις προεδρικές εκλογές υπήρχαν πολλές ατάκες και πολύ γέλιο. Αυτό που αρέσει όμως είναι να βλέπουν να σατιρίζονται συμπεριφορές και συνήθειες των «typical» Κυπρίων! Και εξηγούμε: Όλοι να είναι τέλειοι κυνηγοί, φανατικοί ποδοσφαιρόφιλοι, πλούσιοι, ενώ στην πραγματικότητα

είναι καταχρεωμένοι στις τράπεζες, υποστηρικτές των διάφορων πολιτικών κομμάτων, χωρίς να ξέρουν την ιδεολογία του κόμματός τους. Όσο περνάει ο καιρός, τόσο πιο πολύ αυξάνεται το φανατικό κοινό. Συχνά ακούμε τον κόσμο γύρω μας να λένε ατάκες που άκουσαν στην εκπομπή και να μιμούνται τους ηθοποιούς. Εδώ αξίζει να σημειώσουμε ότι από όλες τις σατιρικές εκπομπές που προβλήθηκαν στην Κύπρο την τελευταία εικοσαετία, είναι η μόνη που άντεξε στον χρόνο και το κοινό τη λάτρεψε. Προσέξτε όμως μη δείτε να σατιρίζεται κάποια δική σας συνήθεια, αν πραγματικά νιώθετε «typical» Κυπραίιο...

Έλενα Παχουλίδου, Γ3
Φοίβη Δημοσθένους, Γ3

Χρήστος Γρηγοριάδης

Από τους ΕΡΟΝΥΜΟΥΣ στους ΑΝΟΝΥΜΟΥΣ

Χαμογελαστός, ευγενικός και πάντα ευδιάθετος! Ακριβώς έτσι μας δέχθηκε και μας μίλησε ο ταλαντούχος ηθοποιός Χρήστος Γρηγοριάδης. Μας γύρισε πίσω στα παιδικά του χρόνια και μας μίλησε για τις μέχρι τώρα συνεργασίες που είχε στον τηλεοπτικό φακό και για την επιθυμία του να ανέβει στο θεατρικό σανίδι υποδύομενος ένα δραματικό ρόλο. Δε μετανιώνει για τίποτα και είναι έτοιμος για νέες προκλήσεις. Δηλώνει ευτυχισμένος και ικανοποιημένος με τη δουλειά του. Με το πηγάδι του χιούμορ μας διασκεδάζει αυτό τον καιρό στην επιτυχημένη εκπομπή "Anonymus", για την οποία μιλά με ενθουσιασμό!

- Ήθελες από μικρός να γίνεις ηθοποιός; Πότε ξεκίνησες την καριέρα σου;

Μικρός μάζεμα τα παιδιά της γειτονιάς μου και κάναμε παραστάσεις στην παλιά αποθήκη του παππού. Αυτοσχέδιες σκηνές ήταν, αλλά περνάγαμε πολύ ωραία! Μεγαλώνοντας έγινα πιο ντροπαλός και φοβόμουν καν να ονειρευτώ πως θα γινόμουν ηθοποιός. Σαν μπήκα στο πανεπιστήμιο έκανα το βήμα και εντάχθηκα στο θεατρικό όμιλο. Μετά το ένα έφερε το άλλο και τελικά μετά από ένα πτυχίο, ένα μεταπτυχιακό και ένα διδακτορικό σε εξέλιξη, αποφάσισα πως ο χώρος που θέλω να υπηρετήσω είναι αυτός της υποκριτικής τέχνης. Είναι αυτό που λένε «ποτέ δεν είναι αργά», απλά όποιος πάρει την απόφαση να ασχοληθεί με το συγκεκριμένο χώρο ή με όποιο άλλο χώρο, πρέπει να το κάνει συνειδητά!

- Υπάρχει κάποια συνεργασία που θα σου μείνει αξέχαστη; Αν, ναι, γιατί;

Έχω να θυμάμαι πολλές καλές συνεργασίες. Η πρώτη μου παράσταση ως επαγγελματίας ηθοποιός ήταν σε ένα μονόπρακτο με τη δασκάλα μου και εξαιρετική ηθοποιό, Δέσποινα Μπεμπεδέλη. Αγωνία, δέος, ευθύνη και μεγάλη χαρά να συνυπάρχεις στη σκηνή με την κυρία Μπεμπεδέλη. Φυσικά ανεπανάληπτες στιγμές περάσαμε και στην «Αίγια Φούξια», στιγμές συγκίνησης. Ευτυχισμένη συνεργασία είχα και στους «Γυμνούς άγγελους» και τώρα στους «Ανώνυμους»!

- Υπάρχει ανασφάλεια στη ζωή του ηθοποιού, δεδομένης της οικονομικής κρίσης; Πώς βλέπεις το μέλλον; / Πώς το αντιμετωπίζεις αυτό;

Ο ηθοποιός αντιμετωπίζει τις ίδιες δυσκολίες με όλους τους υπόλοιπους εργαζόμενους αυτή

αλλά και κάθε περίοδο. Πιστεύω πως, πλέον δεν υπάρχει η σιγουριά ή η μονιμότητα σε κανένα επαγγελματικό χώρο. Εάν είσαι καλός, εργατικός και άξιος, δε θα χαθείς!

- Απ'ότι ξέρουμε, τραγουδάς και πολύ ωραία. Έχεις σκεφτεί να ασχοληθείς σοβαρά με το τραγούδι;

Αγαπώ το τραγούδι! Το καλοκαίρι που μας πέρασε το επιχειρήσα και κάναμε με κάποιους φίλους μερικές εμφανίσεις με ένα όμορφο πρόγραμμα αλλά δε θα το έβλεπα να γίνω τραγουδιστής. Τραγουδώ ως ηθοποιός και έχει διαφορά, επειδή ο ηθοποιός αντιλαμβάνεται διαφορετικά ένα τραγούδι!

- Μπορείς να μας περιγράψεις κάποιο αστέιο επεισόδιο που έγινε σε κάποιο γύρισμα;

Θα πρέπει να βγει η συνέντευξη σε συνέχειες, επειδή θα γράψουμε πολλά! Η «Αίγια» ήταν γεμάτη από τέτοιες περιπτώσεις. Τι να πρωτοπεριγράψω; Που έπεσα στον τάφο που άνοιξαν για την Μαλλού και αγωνιζόμουν μέσα στα χώματα παρέα με ένα σκαντζόχοιρο που καθόταν φοβισμένος και με παρακολουθούσε ή τις πλάκες που κάναμε με τους συναδέλφους;

- Έχεις μετανιώσει για κάποια συνεργασία ή για κάποια δουλειά στην οποία συμμετεί-

χες;

Όχι, δεν έχω μετανιώσει. Δεν ήταν όλες οι συνεργασίες τέλειες ούτε κάθε μου δουλειά, αλλά ακόμα και από κάτι που στην πορεία δε θα σου βγει τόσο καλό, μαθαίνεις πολλά!

- Τι θα συμβούλευες ένα νέο σήμερα που θέλει να ακολουθήσει το επάγγελμα του ηθοποιού;

Πρώτα, πρέπει να το αγαπάς πάρα πολύ, να αγαπάς τη δημιουργία, να βλέπει τον εαυτό του ως μέρος ενός συνόλου που στόχο έχει να φτιάξει κάτι καινούργιο. Εάν το κίνητρο είναι οι αφίσες, οι συνεντεύξεις, τα περιοδικά και οι φωτογραφίες, τότε πολύ φοβάμαι πως δύσκολα θα έχει κάποιος διάρκεια. Οι δυσκολίες είναι δεδομένες όποιο χώρο και να υπηρετήσει κανείς! «Όλα είναι ίδια εάν δεν τα αγαπάς», λέει και ένα τραγούδι, έτσι εάν αγαπάς αυτό που κάνεις θα νιώσεις ξεχωριστός!

- Πιστεύεις ότι είσαι καλύτερος στην κωμωδία ή στο δράμα;

Αγαπώ το ίδιο και τα δύο είδη! Δε μου αρέσει η τυποποίηση, ούτε να επαναλαμβάνομαι. Νιώθω πως είμαι στην αρχή και πρέπει να δοκιμαστώ σε διαφορετικούς ρόλους! Τα τελευταία χρόνια ευτυχώς μου δόθηκαν στην τηλεόραση

ρόλοι τελείως διαφορετικοί μεταξύ τους. Στο θέατρο δεν έχω παίξει ακόμη έναν ιδιαίτερα δραματικό ρόλο, πράγμα που θα ήθελα να κάνω!

- Πρωταγωνιστείς με τη Χριστιάνα Αρτεμίου και την Άννα Μονογιού στη σειρά του Mega «Anonymus». Πώς είναι το κλίμα μεταξύ σας;

Χάλια! Αντιζηλίες, κόντρες, μίσση, πάθη... Σαν τρέηλερ μεταγλωττισμένης σειράς ακούστηκε! Καμία σχέση. Η Άννα και η Χριστιάνα εκτός από φίλες μου καλές είναι και εξαιρετικές ηθοποιό και υπέροχοι άνθρωποι! Είναι πραγματική ευτυχία από κάθε άποψη να δουλεύεις μαζί τους!

- Νομίζεις ότι θα σου ταίριαζε άλλο επάγγελμα εκτός από ηθοποιός;

Φαντάζομαι πως κάθε άνθρωπος μπορεί να κάνει πολλά και διάφορα, το θέμα είναι να κάνει εκείνο που αγαπά περισσότερο και εκείνο που θα τον κάνει πιο δημιουργικό. Εάν ένα επάγγελμα δε σε κάνει να ονειρεύεσαι, να φτιάχνεις πλάνα μέσα στο μυαλό σου τότε θα σε φθείρει γρήγορα! Πιστεύω πως η διδασκαλία έχει πολλά κοινά με μια θεατρική παράσταση. Έχεις κοινό που πρέπει να το κερδίσεις και να τους περάσεις μηνύματα, συναισθήματα και γνώσεις! Αλλά θα ήμουν ευτυχισμένος εάν τελείωνα την επαγγελματική μου πορεία ως ηθοποιός!

- Χρήστο, πέρασες έλαβες μέρος στο "DanSing for you" στην κατηγορία του τραγουδιού. Πώς σου φάνηκε αυτή η εμπειρία;

Το Dansing ήταν υπέροχη εμπειρία. Πρώτον, επειδή συμβάλλεις σε ένα ιερό σκοπό, να μπορέσει κάποιος συνάνθρωπός σου να βρει ή να διατηρήσει την υγεία του και ένας καλλιτέχνης πρέπει να έχει ευαισθησίες και να τις κάνει πράξη. Από την άλλη ήταν ωραία που βγήκαμε λίγο από τα νερά και δοκιμαστήκαμε και σε κάτι άλλο. Η τραγουδιστική μου συνύπαρξη πέρασ με την Έλενα Αναγιωτού πέραν από το ότι με έμαθε πολλά, μου άφησε και μια υπέροχη νέα φίλη!

- Ποια είναι τα μελλοντικά σου επαγγελματικά σχέδια;

Αυτή την περίοδο συνεχίζονται τα γυρίσματα για τα «Ένοχα Μυστικά» και για τους «Ανώνυμους» όπως και οι παραστάσεις του έργου «Μόλις χώρισα». Μετά βλέπουμε...! Ορεξη πάντως υπάρχει! Θα βρεθεί άραγε και χρόνος;

Έλενα Παχουλίδου, Γ3
Φοίβη Δημοσθένους, Γ3

Αχτύπητο τρίδυμο!!!

Εκεί που είχαμε μπουχτίσει με τις τόσες δραματικές σειρές της Κυπριακής τηλεόρασης, έκαναν ξαφνικά την εμφάνισή τους μια σατιρική εκπομπή, η περίφημη «Anonymus», με το τρίο "Χριστιάνα Αρτεμίου, Άννα Μονογιού και Χρήστο Γρηγοριάδη", που έχει καθαρά ψυχαγωγικό χαρακτήρα. Στην προσπάθειά τους να μας κάνουν να ξεχάσουμε για λίγο την οικονομική κρίση, οι παρουσιαστές του comedy show κατάφεραν, μέσω των θεμάτων τους, να προκαλέσουν αβίαστα το γέλιο στους τηλεθεατές. Το show συνδυάζει χιουμοριστικά σκετσάκια, τραγούδι, χορό και συνεντεύξεις καλεσμένων από τον χώρο του θεάματος, που «ανακρίνονται» κάθε φορά από τους τρεις παρουσιαστές, με σατιρική πάντα διάθεση!!! Σε γενικές γραμμές, η εκπομπή είναι αρκετά πετυχημένη και πιστεύω πως, αν «δουλεύει» λίγο ακόμα, όσον αφορά το περιεχόμενό της, θα συγκαταλέγεται ανάμεσα στις πιο αξιόλογες κυπριακές παραγωγές!!!

Άντρεα Παναγιώτου, Γ1
Νάταλη Κωνσταντίνου, Γ1
Άντρεα Ευτυχίου, Γ1

Praxoula... for us

Ακολουθώντας τα βήματα του Dancing With The Stars και του ελληνικού show Just The Two Of Us, η κυπριακή τηλεόραση παρουσίασε για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά το DanSing For You, με καλύτερο αποτέλεσμα αυτή τη φορά. Αν και η στημένη κόντρα Μουρατίδη - Δρούτσα έκανε την εμφάνισή της, η κόντρα μεταξύ των κριτών και της παρουσιάστριας ήταν ακόμη πιο έντονη, παρόλο που η τελευταία προσπαθούσε να κρατήσει τις ισορροπίες! Κατά τη διάρκεια της εκπομπής, διάφορα ζευγάρια είτε κατάφεραν μετά βίας να χορέψουν, είτε στην προσπάθειά τους να μας πείσουν για τις φωνητικές τους ικανότητες, κατέληγαν να παίρνουν χαμηλότερες βαθμολογίες, από τους «παντογνώστες» κριτές. Βέβαια, στα τελευταία live του DanSing For You τα «δεκάρινα» άρχισαν να πέφτουν βροχή... Τον διαφορετικό αέρα στο show τον έδωσε η υποψήφια για την Κυπριακή

Προεδρία της Δημοκρατίας, που μας σκλάβωσε με τις φωνητικές της ικανότητες... και κατέλαβε δικαίως... τη δεύτερη θέση. Ήταν η quest star, Πραξούλα, που ανέβασε την τηλεθέαση! Παρόλα αυτά, δεν πρέπει να κοιτάμε το αποτέλεσμα, αλλά το φιλανθρωπικό σκοπό της εκπομπής, η οποία σε κάθε live πραγματοποιούσε την ευχή ενός μικρού παιδιού και γέμιζε την ψυχούλα του με απεριόριστη χαρά...

Άντρεα Παναγιώτου, Γ1
Νάταλη Κωνσταντίνου, Γ1

Ο υδάτινος κόσμος του Παύλου

Ο «γιος του ανέμου και της αλμύρας», ο «αργυρός ιστιοπλόος» που έφερε το πρώτο Ολυμπιακό μετάλλιο στην Κύπρο και έγραψε το όνομά του με χρυσά γράμματα στην ιστορία του Κυπριακού αθλητισμού, είναι ένα σεμνό παιδί, που με μεγάλη προθυμία μίλησε στην εφημερίδα μας. Η συνέντευξη του Παύλου Κοντίδη, έγινε λίγες μέρες πριν κατακτήσει ακόμα μια τιμητική διάκριση, αυτή του man of the year!

- Παύλο, πώς επέλεξες την ιστιοπλοία ως άθλημα;

Όταν ήμουν έξι χρονών, ο πατέρας μου, ο οποίος είναι ιστιοπλόος, με πήγε στον Ναυτικό Όμιλο Λεμεσού, για να με μυήσει στον υδάτινο κόσμο. Επειδή όμως ήμουν μικρός, ξεκίνησα τα μαθήματα τρία χρόνια αργότερα. Από τότε όπου υπάρχει θάλασσα εκεί είμαι και εγώ.

- Η ιστιοπλοία θεωρείται δύσκολο άθλημα για τα παιδιά και ίσως λίγο μονότονο, αφού αγωνίζεσαι μόνος σου, με τα κύματα...

Δεν είναι καθόλου μονότονη, είναι ένα άθλημα γεμάτο προκλήσεις και μαγεία που σε κάνει να νιώθεις ελεύθερος. Κάθε μέρα έχει κάτι το διαφορετικό και η επιτυχία σου έχει να κάνει με διάφορα εμπόδια που ξεπερνάς, όπως οι καιρικές συνθήκες, οι αντίπαλοι αθλητές που έχεις απέναντί σου, γι' αυτό και δε θεωρείται τυχαία ως το άθλημα με τη μεγαλύτερη πρόκληση. Δεύτερο είναι η Formula1 και τρίτο το Equestrian, το άθλημα με τα άλογα που πηδούν τα εμπόδια.

- Τι σκέφτεσαι όταν είσαι στη θάλασσα;

Τίποτα απολύτως. Αφήνω τον εαυτό μου ελεύθερο και αυτό είναι το ωραίο: ότι καταφέρνω να αφήσω πίσω μου τις σκέψεις της πραγματικότητας, της καθημερινότητας και αυτά που γίνονται στην ξηρά. Είναι λες και είσαι σε ένα δικό σου κόσμο εκεί έξω στη θάλασσα. Αυτή είναι η μαγεία της ιστιοπλοίας, ότι δε σε παρασύρουν σκέψεις που προέρχονται από εξωγενείς παράγοντες. Στη θάλασσα είσαι συνήθως μόνος σου, ακούς τον αέρα, τα κύματα, δε χωράνε δεύτερες σκέψεις.

- Για ποιους λόγους θα προέτρεπες τα παιδιά να ασχοληθούν με τον αθλητισμό;

Ο αθλητισμός σε διδάσκει να είσαι προγραμματισμένος και οργανωμένος. Αυτά σε βοηθούν πολύ στη ζωή σου, στην πρόδοό σου.

Χωρίς αυτά είναι σχεδόν απίθανο να διαπρέψεις στον παγκόσμιο αθλητισμό. Αν έχεις ταλέντο θα διακριθείς στην Κύπρο. Παγκοσμίως όμως υπάρχουν πολλοί εξίσου ταλαντούχοι, επομένως αν δεν έχεις αφοσίωση, πειθαρχία και προγραμματισμό, είναι απίθανο να συναγωνιστείς τους άλλους αθλητές.

- Τι στερήθηκες όταν ήσουν παιδί για να φτάσεις εδώ;

Δεν είχα ποτέ μια φυσιολογική, εφηβική και αργότερα νεανική ζωή, όπως είχαν οι φίλοι μου, αλλά αυτό δε με στεναχωρεί, γιατί μου αρέσει αυτό που κάνω και μου δίνει ικανοποίηση. Όπως κάποιος άλλος νιώθει ικανοποίηση με το να πηγαίνει έξω και να πίνει ποτό, εγώ νιώθω ικανοποίηση όταν ξεπεράσω ένα δύσκολο πρόγραμμα γυμναστικής ή όταν κάνω μια μέρα προπόνηση στη θάλασσα. Η ικανοποίηση που παίρνω αν πετύχω το στόχο μου, θα είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτή που ζει κάποιος άλλος στιγμιαία διασκεδάζοντας.

- Τι σκεφτόσουν όταν αγωνιζόσουν στη βρετανική θάλασσα, τον περασμένο Αύγουστο;

Σκεφτόμουν και αισθανόμουν ότι όλη η Κύπρος ήταν στο πλευρό μου και ήθελα πάρα πολύ να χαρίσω αυτό το μετάλλιο σε μένα, στην οικογένειά μου, στους ανθρώπους που

με στήριξαν και πίστεψαν σε μένα και σε όλη την Κύπρο.

- Παύλο, τι να περιμένουμε από σένα το 2016, στη θάλασσα του Ρίο, στη μακρινή Βραζιλία; Ποιος είναι ο στόχος;

Μέχρι το Ρίο έχουμε τρία χρόνια, που είναι ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα για έναν αθλητή. Σίγουρα η προσπάθεια θα συνεχιστεί με το ίδιο πείσμα, προγραμματισμό, αφοσίωση και μεθοδικότητα, για να μπορέσω και πάλι να υλοποιήσω τον στόχο μου που δεν είναι άλλος πλέον από τον να κερδίσω το χρυσό μετάλλιο. Γι' αυτό θα αγωνιζόμαι με όλη μου την ψυχή.

- Έχεις κάποιο γούρι όταν αγωνίζεσαι;

Όλα είναι στο μυαλό. Πιο παλιά όταν ήμουν πιο μικρός, είχα ως γούρι το καπέλο μου. Έτυχε όμως αρκετές φορές να το χάσω κατά τη διάρκεια διεξαγωγής των αγώνων και μετά έλεγα ότι δεν έχω τύχη. Αυτό με επηρέαζε στο αποτέλεσμα, γι' αυτό πλέον δεν έχω κάτι συγκεκριμένο για γούρι. Αν δώσεις δύναμη σε ένα αντικείμενο, τότε καλύτερα να το έχεις μαζί σου, αλλά και πάλι από εσένα εξαρτάται. Δεν είναι το αντικείμενο που θα σου φέρει τύχη, αλλά το μυαλό σου θα δώσει σ' εσένα τη δύναμη που χρειάζεσαι.

- Ποια ευχή θα 'θελες να δώσεις για το 2013;

Να είναι μια χρονιά υγιέστατη για όλους, γεμάτη χαρά, επιτυχίες, αγάπη και να είναι όλοι επιτυχημένοι σε ό,τι κάνουν και να σκέφτονται πάντα θετικά.

- Ποιο μήνυμα θα 'θελες να δώσεις στους μαθητές του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας που θα διαβάσουν αυτή τη συνέντευξη;

Το μήνυμα που θέλω να δώσω στα παιδιά είναι ότι ο άνθρωπος έχει τεράστιες δυνατότητες και ικανότητες και μπορεί να πετύχει τα πάντα όσο απίθανο και αν ακούγεται αυτό, τα πάντα! Το μόνο που έχει να κάνει είναι να έχει στόχους στη ζωή του να τον καθοδηγούν στις δύσκολες στιγμές. Στόχους που να τον πεισμώνουν και να τον ενθαρρύνουν. Γιατί αυτός που δεν έχει στόχους απλά ζει την καθημερινότητα και τον οδηγεί η ζωή όπου θέλει όχι εκεί όπου θέλει ο ίδιος. Και να θυμάστε πάντα πως άνθρωπος χωρίς στόχους είναι σαν ένα καράβι στα ανοικτά του ωκεανού χωρίς πυξίδα. Πώς μπορεί να βγει στην ξηρά;

Τώρα είμαι σίγουρος πως θα με ρωτήσεις, πώς θα καταφέρετε τον άλφα ή βήτα στόχο που φαντάζει απίθανος ή πολύ μακρινός. Απλά φανταστείτε ένα αυτοκίνητο μέσα στο σκοτάδι να ταξιδεύει. Ο οδηγός δε βλέπει ολόκληρο το δρόμο μόνο εκατό μέτρα μπροστά του αλλά κάθε φορά που το αυτοκίνητο προχωρεί βλέπει πιο μπροστά και πιο μπροστά. Έτσι και εμείς στη ζωή μας δεν είναι ανάγκη να ξέρουμε πώς θα φτάσουμε στον προορισμό. Φτάνει να κάνουμε το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση του στόχου μας και τα επόμενα βήματα θα ακολουθήσουν. Αν εμείς έχουμε ξεκάθαρα στο μυαλό μας τι θέλουμε να πετύχουμε και εργαζόμαστε προς αυτή την κατεύθυνση, τότε ο Θεός και το σύμπαν θα μας καθοδηγήσουν.

Στους συμμαθητές σου, Δημήτρη μου, εύχομαι λοιπόν να αρχίσουν να αγκαλιάζουν τον αθλητισμό ακόμα περισσότερο. Ξέρω ότι όλο και περισσότεροι νέοι ασχολούνται με τον αθλητισμό. Θα 'θελα όμως, όλο και περισσότεροι νέοι να ασχοληθούν με την ιστιοπλοία, γιατί είμαστε ένα νησί. Δεν είναι τυχαίο που το πρώτο μας ολυμπιακό μετάλλιο ήρθε από την ιστιοπλοία. Εύχομαι να δημιουργηθεί μια παράδοση στο άθλημα αυτό.

Δημήτρης Χαραλάμπος, Α3

Σχολιάζουν οι Εφραίμ Ροδοσθένους, Γ6 και Φίλιππος Ιακωβίδης, Γ6

Χρύσωσαν το σχολείο μας και τη φετινή χρονιά οι αθλητές μας! Εφαρμόζοντας το «νους υγίης εν σώματι υγείη» επενδύουν ταυτόχρονα και στη γνώση και στον αθλητισμό. Οι αθλητές μας απέδειξαν στην πράξη ότι με επιμονή, υπομονή και σκληρή προπόνηση κατάφεραν να διακριθούν σε παγκύπρια κλίμακα και να επιτύχουν πρωτιά στην κολύμβηση! Τα ομαδικά αθλήματα προχωρούν νικηφόρα και ευχόμεστε στους αθλητές μας κάθε επιτυχία στους αγώνες που θα ακολουθήσουν στο μέλλον.

Πήραμε την πρωτιά!

Στους Παγκύπριους αγώνες κολύμβησης, που διεξήχθησαν στις 19 Φεβρουαρίου 2013 στη Λεμεσό, δεινοί κολυμβητές αποδείχθηκαν οι:

1. Ιακωβίδης Φίλιππος, Γ6, ο οποίος ανέβηκε στο πιο ψηλό βάθρο, κατακτώντας την πρώτη θέση στα 200μ. ύπτιο.
2. Λοΐζου Ανδρέας, Γ3, κατέκτησε την 3η θέση στα 50μ. ελεύθερο.
3. Ιακωβίδης Μάρκος, Α4, κατέλαβε την 5η θέση στα 400μ. ελεύθερο.
4. Χατζηγεωργίου Αθηνά, Α6, που αγωνίστηκε στα 50μ. ελεύθερο.
5. Σιεχάτε Χριστίνα, Α5, που αγωνίστηκε στα 100μ. ύπτιο.

Παγκύπριες διακρίσεις στην Επιτραπέζια Αντισφαίριση

Στις 17 Ιανουαρίου 2013, διεξήχθησαν στο Στάδιο «Ελευθερία» στη Λευκωσία οι Παγκύπριοι μαθητικοί αγώνες Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης. Συμμετείχαν οι: Χαράλαμπος Τσίσιος, Α6, ο οποίος κατέλαβε την τιμητική 2η θέση στην κατηγορία αρρένων Γυμνασίου, Γεωργία Αβραάμ, Α3, η οποία κατέλαβε την 3η θέση στην κατηγορία θηλέων Γυμνασίου και η Βέρα Νεοπολέ-

Οι αθλητές μας εν δράσει

μου, Α4, η οποία αποκλείστηκε στον πρώτο γύρο.

Επί Ανωμάλου Εδάφους

Κατά τη φετινή σχολική χρονιά οι Επαρχιακοί αγώνες δρόμου σε ανώμαλο έδαφος πραγματοποιήθηκαν στο γήπεδο του Λυκείου Παλαίμετόχου, στις 7 Δεκεμβρίου 2012. Το σχολείο μας είχε επιλέξει τους αθλητές που θα το αντιπροσώπευαν μέσα από ενδοσχολικούς αγώνες.

Την ομάδα θηλέων αποτελούσαν οι:

1. Δημητρόβα Βένη, Β4
2. Χατζηγεωργίου Αθηνά, Α6
3. Χατζηπιερή Μαρίλια, Β4
4. Δήμοβα Βαλέρια, Α2
5. Ιωάννου Ναταλία, Α1
6. Πασχαλίδου Μαρίνα, Α5

Η Βένη Δημητρόβα, Β4, πήρε την 9η θέση και ακολούθησε στις 15 Ιανουαρίου 2013 στους Παγκύπριους αγώνες κατέλαβε την 3η θέση.

Την ομάδα Αρρένων αποτελούσαν οι:

1. Πασιαρδής Χρήστος, Β5
2. Λάμπρου Γιώργος, Γ6
3. Ιακωβίδης Φίλιππος, Γ6
4. Αλκιβιάδης Σταύρος, Α4
5. Λοΐζου Ανδρέας, Γ3
6. Χαραλάμπους Νικόλαος, Γ1

Ο Πασιαρδής Χρήστος, Β5, τερμάτισε στην 4η θέση των επαρχιακών αγώνων και στους παγκύπριους αγώνες ο συμμαθητής μας πήρε τη 16η θέση.

Κι ο αγών συνεχίζεται...

Η ομάδα της καλαθόσφαιρας Αρρένων του σχολείου μας, εδώ και χρόνια, πρωταγωνιστεί στα αθλητικά δρώμενα των σχολείων της Κύπρου. Συγκεκριμένα, η φετινή μας ομάδα σε δύο αγώνες που έδωσε με τα Γυμνάσια Ανθούπολης και Αρχαγγέλου επικράτησε και στους δύο αντιπάλους με σκορ 20-0 και 50-27 αντίστοιχα. Έτσι εξασφάλισε με άνετο τρόπο την πρόκρισή της στον Β' γύρο του Επαρχιακού Πρωταθλήματος Καλαθόσφαιρας Γυμνασίων. Ευχόμεστε τα καλύτερα!

Επαρχιακοί Αγώνες Στίβου

Στις 5 και 6 Μαρτίου έλαβαν χώρα οι Επαρχιακοί Αγώνες Στίβου στο στάδιο Γ.Σ.Π. Η ομάδα στίβου του σχολείου μας έβαλε τα δυνατά της και κατάφερε να σημειώσει σημαντικές διακρίσεις:

Κωνσταντίνος Προτέστος, Γ5, 3η θέση στα 150μ.

Βένη Δημητρόβα, Β4, 3η θέση στα 1000μ.

Οι πιο πάνω αθλητές προκρίθηκαν για τους Παγκύπριους Αγώνες Στίβου, που θα διεξαχθούν τον Απρίλιο στη Λεμεσό. Καλή επιτυχία!!!

Γεννηθήκαμε σε λάθος εποχή

Χρήστος Χρυσηλιού, Γ2

Είμαστε η γενιά της «Οικονομικής Κρίσης», η οποία δεν είναι μια κυρία με κακόγουστο όνομα, αλλά μια κατάσταση στην οποία βρίσκεται όλος ο πλανήτης και εξαιτίας της όλες οι παλιές καλές μας συνήθειες πρέπει ν' αλλάξουν. Η φράση «οικονομική κρίση», κυριαρχεί στα δελτία ειδήσεων, τα οποία αφιερώνουν σχεδόν το μισό τους χρόνο, για να την ερμηνεύσουν και να μας αναλύσουν τι την προκάλεσε και πώς θα την αντιμετωπίσουμε! Δεν είμαι σίγουρη αν εμείς τα παιδιά αντιλαμβανόμαστε ακριβώς τι φταίει, ούτε καν τι σημαίνει οικονομική κρίση.

Καταλαβαίνουμε αυτό που ακούμε καθημερινά, στο σπίτι αλλά και έξω, να το επαναλαμβάνουν οι πάντες, «ΟΧΙ ΠΕΡΙΤΤΑ ΕΞΟΔΑ». Αυτό σε εμάς μεταφράζεται: Όχι καινούριο κινητό κάθε φορά που θα βγει νέο μοντέλο, όπως κάναμε παλιά, ούτε καινούρια ρούχα κάθε τρεις και λίγο όπως κάναμε πριν. Κι αν τοιμήσουμε να σκεφτούμε για πανάκριβα ηλεκτρονικά, το ξεχνάμε αμέσως!!! Το έχουμε εμπεδώσει ότι δε μένει ούτε ευρώ για πέταμα!

Να σας πω την αλήθεια, αυτή την κρίση, εμείς οι μαθητές δεν τη συμπαθήσαμε από την πρώτη στιγμή! Έχετε προσέξει ότι όλοι τη μισούν; Και μάλλον ούτε σε σας αρέσει! Δεν μπορούμε να αντιληφθούμε ένα πράγμα: Δηλαδή, επειδή έχει έρθει αυτή θα πρέπει εμείς να σταματήσουμε να παίρνουμε καινούργια πράγματα;

Με την οικονομική κρίση τα πράγματα έχουν αλλάξει, δεν είναι όπως παλιά, ακόμα και μέσα στο σχολείο. Έχουμε παρατηρήσει ότι σε σχέση με πέρσι, το κυλικείο «δεν προτιμάται» από τους μαθητές όπως τις προηγούμενες χρονιές! Τώρα οι περισσότεροι μαθητές φέρνουν φαγητό από το σπίτι. Ακόμη και οι εξοδοί μας έχουν μειωθεί! Και το χειρότερο: Έχει πέσει τεσκούρωμα στο rocket money ή αλλιώς στο χαρτζιλίκι μας! Πώς θα ζήσουμε τώρα... χωρίς σπατάλες;

Τελικά, η οικονομική κρίση, δυστυχώς δεν άφησε έξω τους μαθητές. Τα πράγματα δε διαγράφονται και τόσο ρόδινα για τη γενιά μας. Ετοιμαστείτε, γιατί όπως ακούω τα πράγματα θα χειροτερέψουν... Oh noo!!

Ελίνα Χαϊλή, Β5

Χρυσταλένη Χριστοδούλου, Β5

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ ανεκτίμητης αξίας!

- **Καθηγήτρια:** Τι κατασκεύασαν οι Ρωμαίοι όταν κατέκτησαν την Κύπρο;
Μαθητής: Το αυτοκίνητο... (όχι το διαστημόπλοιο και ξεχάσε!!!)
- **Καθηγητής:** Τι είναι η φωτοσύνθεση;
Μαθητής: Είναι εκείνο που πιάνουμε τις εικόνες και τις ενώνουμε στο computer... (μα το photoshop;;;)
- **Σε περιγραφική έκθεση:** «ο καιρός ήταν μουγγός και θολός...»
- **Καθηγήτρια:** Τι είναι ο Θούριος του Ρήγα;
Μαθητής: Ο Δούρειος Ίππος (του Οδυσσέα ήταν αυτός...)
- **Στο μάθημα των Θρησκευτικών:** «Ο Ιησούς ήταν καλός, ενώ ο Χριστός κακός!!! (μα πώς τα λέτε αυτά; Εδώ είστε, στον πλανήτη γη;)
- **Καθηγήτρια:** Για ποιους λόγους επέλεξε ο Κωνσταντίνος το αρχαίο Βυζάντιο, για να κτίσει την Κωνσταντινούπολη;
Μαθητής: Γιατί θύμωσε με αυτό που έγινε στην Κύπρο και πήρε απόφαση να κατακτήσει τους Ρωμαίους!!! (δεν μας είπες τελικά τι έγινε, να μάθουμε κι εμείς!)
- **Καθηγήτρια:** Πότε και πού έγινε η Γ' Εθνοσυνέλευση;
Μαθητής: Εεε κυρία, περασμένα ξεχασμένα!!! (βαθιά νυχτωμένος ο φίλος μας)
- **Σε υποτιθέμενη επιστολή προς τον Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού:** «Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, να ενεργηθείτε όσο γίνεται πιο γρήγορα...» (μα τι λες παιδί μου στον κύριο Υπουργό;)
- **Καθηγήτρια:** Ποιοι ήταν οι όροι παράδοσης της Αμμοχώστου στους Τούρκους;
Μαθητής: Κυρία, μα για ποια όρη θα γράψουμε; (καλά, εκτός τόπου και χρόνου... άστο για άλλη φορά)
- **Καθηγητής:** Ποιος ήταν ο συνέπιος του εμφυλίου πολέμου στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης;
Μαθητής: ...σούβλισαν τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη... (δεν έχω λόγια...)
- **Καθηγητής:** Τι γνωρίζετε για τον Μαρκαντώνιο Βραγαδινό;
Μαθητής: ... ήταν άντρας βαρύς!!! (και ασήκωτος!)
- **Μαθητής 1:** Κυρία, γιατί απαγορεύονται οι επισκέψεις εξωσχολικών στο σχολείο;
Μαθητής 2: Γιατί το επισκεπτήριο των φυλακών τέλειωσε...
- **Απάντηση μαθητή σε διαγωνισμό:** οι Έλληνες άρχισαν την επανάσταση από την Πελοπόννησο, επειδή ήξεραν την περιοχή, ήταν ΣΑΝ να έπαιζαν στην έδρα τους!!!!!!!
- **Καθηγήτρια:** Κώστα, κλείσε την παρένθεση.
Μαθητής: Εντάξει κυρία, «εβάωσα την»... (καλό... και όποιος θέλει ας καταλάβει!!!)

Συντακτική Επιτροπή

